

Nakladatelství

ARGO

Ediční plán podzim/zima
říjen 2018 – březen 2019

OBSAH

<i>Slovo nakladatele</i>	3
Beletrie	
Nejočekávanější tituly	4
Světová beletrie mimo edice	20
Česká beletrie	50
Česká poezie	59
AAB Edice angloamerických básníků	60
AAA Edice angloamerických autorů	62
Filmová řada	66
Thrillery a detektivky	69
Romány nejen pro ženy	78
Sci-fi a fantasy	79
Komiks	92
Literatura pro děti a mládež	102
Populárně naučná a odborná literatura	
Mimo edice	110
Edice Aliter	116
Edice ZIP	119
Edice Crossover	122
Obrazové publikace	125
Historická literatura	
Mimo edice	128
Edice Antika	131
Edice Každodenní život	132
Edice Historické myšlení	135
Edice Ecce homo	139
Edice Memoria medii aevi – Paměť středověku	140
Edice Cestopisy	141
<i>Abecední seznam autorů</i>	142

” Milí Argonauti,

představujeme vám ediční plán na období od října 2018 do dubna 2019. V letošním roce se také v některých našich novinách odráží sté výročí vzniku Československa, ale i jiná „osmičková“ výročí. Na prvním místě je to titul Zum Befehl, pane lajtnant, který je pokračováním úspěšné knihy Přišel befel od císaře pána, dále komiksové zpracování života prvního československého prezidenta s prostým názvem TGM. Osmdesát let od podepsání Mnichovské dohody vydáváme román Érica Vuillarda Tagesordnung, oceněný nejvýznamnější francouzskou literární cenou Prix Goncourt, a konečně k výročí roku 1968 knihu německého historika Martina Schulze Wessela Pražské jaro. Průlom do nového světa.

V rámci tradiční akce Velký knižní čtvrtek, která zahajuje předvánoční sezónu tím nejlepším, co v tomto období vychází, vydáváme encyklopedii československého a českého letectví s komiksovými příběhy Vzduch je naše moře. Po jejím boku najdete další thriller Pavla Renčina Klub vrahů nebo osobitou a zároveň erudovanou výpověď zpravodaje nejen z Blízkého Východu Jakuba Szántó nazvanou Za oponou války.

Ještě před Vánoci završíme vydávání neobyčejně čtivé a oblíbené třídílné biografie Franze Kafky z pera Reinera Stacha. Poslední svazek Kafka, Roky poznání líčí osudy slavného pražského spisovatele v letech 1916–1924.

Nezapomínáme ani na literaturu pro děti a mládež. Připravujeme pro vás mimo jiné další zábavný příběh jednoho z nejoblíbenějších spisovatelů současnosti Davida Walliamse Táta za všechny peníze. Nádherně hravá publikace Co skrývá noc Kateřiny Bažantové přinese spoustu překvapení a zábavy těm nejmenším, ale zaujme určitě i rodiče.

Z titulů odborných naši redaktoři výslovně doporučují monografie Giovanni Leviho Nehmotné dědictví. Kariéra jednoho exorcisty v Piemontu v 17. století a Sheily Fitzpatrickové Ve Stalinově týmu. Roky riskantního života v sovětské politice, i když ediční plán nabízí samozřejmě mnohem víc: Francise Fykuyamu, Nialla Fergusona, Stephena Hawkinga, André van Lysebetha či Jamese Kakaliose, jakož i dlouho očekávaný životopis Michelle Obamové Můj příběh.

Rádi bychom vás rovněž upozornili na dvě nové edice: Crossover se zaměřuje na texty reflektující vývoj současného světa, naopak Antika je zasvěcená dílům klasické i pozdně antické literatury.

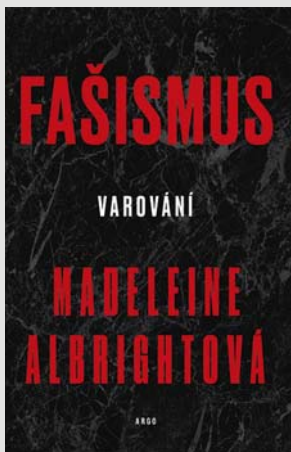
Vždy nás potěší, když se naši zahraniční autoři vrací za českými čtenáři. Proto rádi znovu přivítáme návštěvu z nejvýznamnějších, bývalou ministryni zahraničí USA Madeleine Albrightovou, která přijede pokřtít svou novou knihu Fašismus. Varování. Do Prahy opět zavítají i Ben Aaronovitch, Paul Millar či Donatella Di Pietrantonio.

Na závěr si dovolíme jeden vzdálenější výhled, a sice k příštímu veletrhu Svět knihy 2019. Jeho hlavním tématem budou autoři latinské Ameriky, a my jako malý předkrm nabízíme již na podzim autobiografickou knihu Paula Coelhoa Hipík, a krom něj v edičním plánu najdete i další známá jména latinsko-americké literatury, např. Maria Vargase Llosu či Samantu Schwebelin.

Přejeme vám nádhernou plavbu mořem knih!
Vaše Argo

MADELEINE ALBRIGHTOVÁ

Madeleine Albrightová se narodila v Praze roku 1937 v rodině českého diplomata Josefa Korbela. Během dětství odešla s rodinou hned dvakrát do exilu, poprvé před Hitlerem do Londýna, podruhé – a nadobro – před komunistickou totalitou do Spojených států. Tam vystudovala a zahájila oslnivou akademickou a politickou kariéru, jež vyvrcholila v křesle americké ministryně zahraničí ve vládě Billa Clintona. Madeleine Albrightová je nositelkou řady významných ocenění, včetně českého Řádu Bílého lva či americké Prezidentské medaile svobody.

Již vyšlo:

Pražská zima, Madeleine

Fašismus. Varování

Přeložil Tomáš Vrba

Fašista je podle autorky ten, „kdo tvrdí, že mluví jménem celého národa nebo skupiny obyvatel, naprosto ho nezajímají práva ostatních a je ochoten použít k dosažení svých cílů násilí a veškeré další nezbytné prostředky“. V takto širokém pojetí pak pod pojem fašismus autorka zahrnuje i další totalitní hnutí a ideologie.

Téměř celé 20. století probíhalo ve znamení střetu demokracie s fašismem, jehož obětí se staly desítky milionů lidí. Po hrůzách druhé světové války se zdálo, že svět už nepřipustí, aby se duchovní dědicové Hitlera a Mussoliniho pokusili o návrat. Madeleine Albrightová vychází ze své dvojí zkušenosti dítěte, jehož život válka silně poznamenala, i výrazné osobnosti světové politiky, jíž se stala během své úctyhodné diplomatické kariéry, a tento optimistický předpoklad zpochybňuje.

” Nová kniha Madeleine Albrightové představuje osobně laděné, naléhavé a důkladné zkoumání fašismu a jeho různých podob ve 20. století.

MICHELLE OBAMOVÁ

Michelle Obamová, dívčím jménem Michelle Lavaughnová-Robinsonová, se narodila roku 1964 v Chicagu. Vyrůstala ve čtvrti South Side, vystudovala sociologii a afroamerická studia na Princetonské univerzitě. Na Harvardově univerzitě posléze získala právnícký titul Juris Doctor. V roce 1992 se provdala za Baracka Obamu. Po jeho zvolení prezidentem se stala první dámou Spojených států amerických. Mají dvě dcery, Maliu a Sashu.

Bojuje proti chudobě a za lepší vzdělávání, je zastánkyní zdravého životního stylu a stravování. Je považována za vzor sebevědomé ženy a módní ikonu.

V současné době žije s rodinou ve Washingtonu.

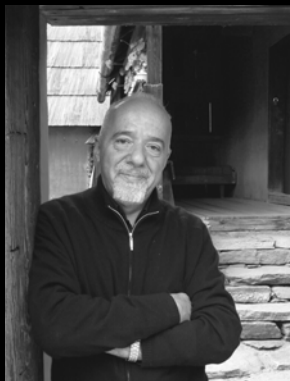

Můj příběh

Přeložila Michala Marková

Michelle Obamová se díky svému životu naplněnému smyslem a úspěchy stala jednou z nejkoničtějších a nejpodmanivějších žen naší éry. Jako první dáma Spojených států amerických a první Afroameričanka v této roli pomohla nastolit nejlvladnější a nejpřístupnější atmosféru v Bílém domě v historii a vybudovala si pozici silné zastánkyně práv žen ve Spojených státech i po celém světě. Michelle Obamová ve svých pamětech, díle plném hlubokých úvah a úchvatného vypravěčství, zve čtenáře do svého světa a zaznamenává zážitky, které ji formovaly – od dětství v chicagské South Side, přes léta, kdy jako vedoucí pracovnice vyvažovala mateřské a pracovní povinnosti, až po dobu, kterou strávila na nejslavnější světové adrese. S neselhávající upřímností a jiskřivým vtipem popisuje svá vítězství i zklamání na veřejnosti i v soukromí a vypráví svůj příběh, tak jak ho žila – svými slovy a podle svého. *Můj příběh* je kniha nejen vřelá, moudrá a sdělná, je to také neobvykle důvěrné sdělení ženy, která oplývá silnou duší, inteligencí a přirozenou moudrostí, ženy, která se vždy vzpírala všem očekáváním a jejíž příběh nás inspiruje ke stejnému postoji.

” Napjatě očekávané paměti Michelle Obamové, bývalé první dámy Spojených států amerických.

PAULO COELHO

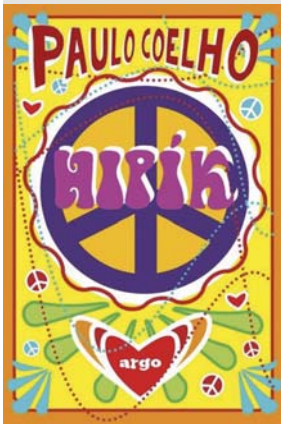
Paulo Coelho, který je považován za jednoho z nejvlivnějších spisovatelů dnešní doby, uveřejnil své knihy ve 170 zemích v překladu do 85 jazyků, jejich náklad přesáhl počet 210 milionů výtisků. Narodil se v srpnu 1947 v Rio de Janeiru, a ještě než se začal plně věnovat literatuře, pracoval jako ředitel divadla a herec, textař a novinář. Plody jeho hudební spolupráce s Raulem Seixasem a dalšími brazilskými umělci patří k nejlepším klasickým skladbám brazilského rocku. V roce 1987 prošel Svatojakubskou cestou. Za rok po této pouti napsal *Mágův deník*. V následujícím roce vydal *Alchymistu*. Od té doby Paulo Coelho nastoupil dráhu, která z něho postupně učinila nejprodávanějšího brazilského autora všech

dob a jednoho ze tří nejprodávanějších autorů na světě. Spolupracuje s řadou významných sdělovacích prostředků na celém světě a od roku 2002 zaujímá křeslo č. 21 v Brazílské literární akademii. V roce 2007 byl organizací OSN poctěn prestižním titulem Posel míru. V současnosti je nejsledovanějším autorem na sociálních sítích.

Hipík

Přeložila Jaroslava Jindrová

V částečně autobiografickém románu *Hipík* se Paulo Coelho vrací do svého mládí, do bouřlivé doby přelomu 60. a 70. let 20. století. Na pozadí hlavní linie vyprávění, líčícího cestu dvou mladých lidí – Paula a Karly – za duchovním poznáním do Nepálu, sledujeme celosvětové hnutí hippies i dramatické události jara roku 1968 ve Francii. Paulo a Karla se setkávají v Amsterdamu, kde Paulo doufá najít nové životní podněty, nakonec se však nechá přesvědčit a nastoupí s Karlou do autobusu směřujícího do Káthmándú. Dlouhá cesta a nevelký okruh cestujících poskytují autorovi prostor pro líčení dalších událostí i lidských osudů.

Vychází také jako audiokniha.
www.tympanum.cz

Již vyšlo:

Vyzvědačka, Nevěra, Rukopis nalezený v Akkonu, Alef, Valkýry, U řeky Piedra jsem usedla a plakala, Vítěz je sám, Břida, Jedenáct minut, Čarodějka z Portobella, Pátá hora, Záhir, Poutník – Mágův deník, Jako řeka, jež plyne, Rukověť bojovníka světla, Ďábel a slečna Chantal, Veronika se rozhodla zemřít, Alchymista

” Ukázka:

Když vyšli ven do ticha a drobného deště, v uších jim hučelo kvůli hlasité hudbě. Museli na sebe křičet, aby se slyšeli.

„Budeš tady zítra?“

„Budu na stejném místě, kde jsi mě dneska poprvé potkal. Pak musím zajít někam, kde prodávají jízdenky na autobus do Nepálu.“

Zase Nepál? A lístek na autobus?

„Jestli chceš, můžeš jít se mnou,“ řekla, jako kdyby mu dělala velkou milost. „Ale ráda bych tě vzala na výlet mimo Amsterdám; už jsi viděl nějaký větrný mlýn?“

Zasmála se své vlastní otázce – tak si celý svět představoval její zemi: dřeváky, větrné mlýny, krávy, prostitutky ve výkladních skříních.

„Setkáme se na stejném místě jako vždycky,“ odpověděl Paulo, trochu spokojený a trochu dychtivý, protože ona – ten prototyp krásy s vlasy plnými květin, v dlouhé sukni a vestě s našitými zrcátky, s dobře upravenými vlasy, vonící po pačuli, celá ta nádhera se s ním chtěla znovu setkat. „Budu tady kolem jedné hodiny po poledni. Musím se trochu vyspat. Ale nechtěli jsme jít do domu U vycházejícího slunce?“

„Řekla jsem, že ti jeden ukážu. Neřekla jsem, že tam půjdu s tebou.“

Ušli necelých dvě stě metrů, až došli do slepé uličky, kde byly dveře bez jakéhokoli nápisu, nebyla slyšet ani žádná hudba.

„Tady jeden máš. Mám pro tebe dva návrhy.“ Původně chtěla říct „dvě rady“, ale to by byla nejhorší volba ze všech možných.

„Nic odtamtud nevynášeš ven – policie, kterou my nevidíme, musí být někde za těmihle okny a hlídá, kdo jde dovnitř. Většinou kontroluje ty, co vycházejí. A u toho něco najdou, toho většinou rovnou zavrou.“

Paulo přikývl a zeptal se, jaký je ten druhý návrh.

„Neexperimentuj.“

Když to řekla, políbila ho na rty – cudný polibek, který hodně sliboval, ale nic nedával –, otočila se a šla směrem ke své noclehárně. Paulo tam zůstal sám a ptal se sám sebe, jestli má jít dovnitř, nebo ne. Možná by bylo lepší se vrátit do noclehárny a začít přidělovat na bundu kovové aplikace ve formě hvězd, které si koupil odpoledne. Zvědavost však převážila a on se obrátil ke dveřím.

Chodba byla úzká, nízká a špatně osvětlená. Na jejím konci si ho muž s vyholenou hlavou a zkušenostmi policisty v jakési zemi prohlédl od hlavy k patě – sledoval řeč jeho těla, z níž je možné odhadnout úmysl, stupeň nervozity, finanční situaci i povolání osoby. Zeptal se, jestli má peníze na útratu. Ano, ale neměl v úmyslu to dělat jako na hraničním přechodu, snažit se ukázat, kolik peněz s sebou má. Muž na chvíli váhal, ale pak ho nechal vstoupit – asi to není turista, turisté se o tohle nezajímají.

Několik osob leželo na matracích rozložených na podlaze, další se opíraly o zdi natřené načerveno. Co tam dělá? Chce uspokojit svou morbidní zvědavost?

Nikdo si nepovídal ani neposlušal hudbu. Dokonce i jeho morbidní zvědavost byla omezena jen na to, co viděl, byla to stejná záře – nebo spíš nedostatek záře – v očích všech těch lidí. Snažil se promluvit s jedním stejně starým chlapcem s ochablou pletí a několika skvrnami na tváři i na těle bez košile, jako kdyby ho poštípál nějaký hmyz a on si to místo škrabal, až se zanítilo a zčervenalo.

Vstoupil další muž – vypadal tak o deset let starší než většina mladých tam venku, ale ještě pořád byl Paulovi věkově dost blízko. Ale spoň v té chvíli to byla jediná střízlivá osoba. Za chvíli už bude v jiném vesmíru a Paulo se k němu přiblížil, aby se pokusil něco získat, i kdyby to měla být jen jedna věta do knihy, kterou zamýšlel v budoucnosti napsat (...)

KHALED HOSSEINI

Khaled Hosseini se narodil v roce 1965 v afghánském Kábulu v rodině diplomata a učitelky perštiny. Komunistický převrat a následná sovětská okupace na konci 70. let zabránily rodině v návratu z Paříže, kde byl Hosseiniho otec na diplomatické misi. Od 80. let proto Khaled Hosseini žije v USA, kde rodina získala azyl. Nejprve vystudoval medicínu a osm let se také věnoval lékařské praxi, současně však už pracoval na své první knize *Lovec draků*, která se roku 2003 stala okamžitým bestsellerem nejen v USA, ale po celém světě. Stejnou oblibu si získal i jeho druhý román *Tisíce planoucích sluncí* z r. 2007. Po dlouhých šesti letech čekání,

během nichž se Khaled Hosseini kromě psaní věnoval také roli vyslance dobré vůle UNHCR a práci pro svou nadaci The Khaled Hosseini Foundation poskytující humanitární pomoc chudým Afgháncům, se ke čtenářům dostal jeho nový román, *A hory odpověděly*, který se hned po vydání dočkal světového úspěchu a dosud vyšel ve více než 40 zemích.

Mořská modlitba

Přeložil Rani Tolimat

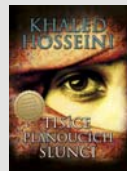
Krátká, ale obsahově silná, ilustrovaná kniha napsaná oblíbeným spisovatelem Khaledem Hosseinim je reakcí na současnou uprchlickou krizi. *Mořská modlitba* je psaná ve formě dopisu otce synovi v předvečer jejich cesty. Otec pozoruje svého spícího syna a přemýšlí o nebezpečné cestě přes moře, která je čeká. Je to také živý portrét jejich života v Homsu v Sýrii před válkou a rychlé přeměny města z domova na smrtící válečnou zónu.

Impulesem pro napsání knihy byla děsivá fotka Alana Kurdia, třiletého syrského chlapce, jehož tělo bylo na pláž v Turecku vyplaveno v září 2015. Hosseini vzdává hold milionům rodin, jako je ta Kurdiho, které byly roztrženy a vyhnány z domova válkou a perzekucí. Svůj výnos z této knihy daruje Khaled Hosseini Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) a neziskové nadaci The Khaled Hosseini Foundation, aby pomohl financovat úsilí o záchranu života uprchlíků po celém světě.

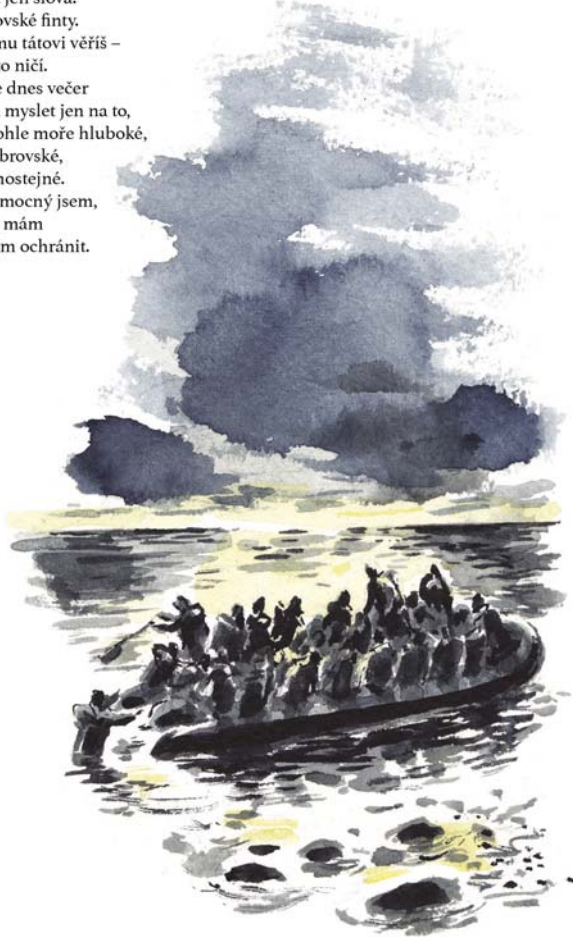
Již vyšlo:

Lovec draků, A hory odpověděly, Tisíce planoucích sluncí

”

To jsou jen slova.
 Tatínkovské finty.
 Ty svému tátovi věříš –
 a jeho to ničí.
 Protože dnes večer
 dokážu myslet jen na to,
 jak je tohle moře hluboké,
 jak je obrovské,
 jak je lhostejné.
 Jak bezmocný jsem,
 když tě mám
 před ním ochránit.

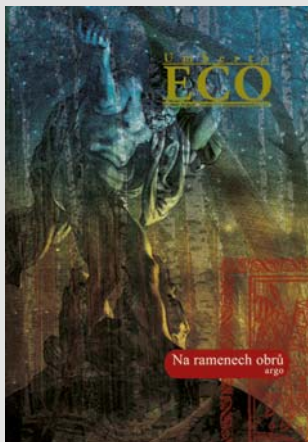
”

Khaled Hosseini, nejprodávanější spisovatel dle žebříčku New York Times, autor knih *Lovec draků*, *A hory odpověděly* a *Tisíce planoucích sluncí* reaguje na současnou uprchlickou krizi touto hluboce dojemnou, nádherně ilustrovanou krátkou novelou pro lidi celého světa a všech věkových kategorií.

UMBERTO ECO

Umberto Eco (1932–2016) vystudoval středověkou filozofii a literaturu, působil jako vysokoškolský profesor, pracoval v televizi, v nakladatelství, psal sloupky pro avantgardní časopisy, v roce 1971 se stal prvním profesorem sémiotiky a ve čtyřiceti osmi letech vydal svůj první a hned bestsellerový román (*Jméno růže*, 1980). Je významným představitelem postmoderny a avantgardy 60. let 20. století a držitelem řady prestižních ocenění i několika čestných doktorátů. Také Ecova románová tvorba vychází ze širokého rozpětí jeho odborných zájmů, i přes svou intelektuálnost si však udržuje celosvětovou popularitu.

Na ramenech obrů

Přeložily Helena Lergertporter a Magdaléna Žáčková

Dvanáct textů uveřejněných v knize *Na ramenech obrů* bylo napsáno pro konferenci La Milaneseana v letech 2001–2015. Jednotlivé přednášky nejčastěji vycházejí z témat, která si La Milaneseana každoročně stanoví. Nacházíme tu třešť světa Umberta Eca – autor se ve svých přednáškách zabývá filozofií, literaturou, estetikou, etikou i médií. O tom všem píše vlídným jazykem, okořeněným ironií, tónem hravým i britkým. Kořeny naší kultury, kánony krásy, lež měnící běh dějin, posedlost spiknutím, hrdinové velké prózy, formy umění, to jsou témata tohoto svazku, obohaceného ilustracemi, jimiž autor své přednášky doprovázel.

Již vyšlo:

Jméno růže, Tři příběhy, Jak cestovat s lososem a jiné eseje, Od hlouposti k šilenství, Nulté číslo, Dějiny ošklivosti, Dějiny krásy, Foucaultovo kyvadlo, Otevřené dílo, Zpověď mladého romanopisce, Dějiny legendárních zemí a míst, Vytváření nepřítele, Od stromu k labyrintu, Pražský hřbitov, Kant a ptakopysk, Knih se jen tak nezbavíme, Bludiště seznamů, Teorie sémiotiky, Poznámky na krabičkách od sirek, Umění a krása ve středověké estetice, Skeptikové a těšitelé, Tajemný plamen královny Loany, O literatuře, Baudolino, Ostrov včerejšího dne

” Ukázka:

Hned na začátku bych vás měl upozornit, že to, co vám chci říct, je něco velkého, ale jde o tajemství, a tak bych měl držet jazyk za zuby. Vydobyl bych si tak velké uznání a vy byste byli přesvědčeni, že – jak říkával šestý imám Dža'far as-Sádík – „naše věc je tajemství uvnitř tajemství, něco, co zůstane zahaleno tajemstvím, tajemství, které lze vysvětlit jen dalším tajemstvím, tajemství o tajemství, jež se spokojí s tajemstvím“.

Každá mytologie měla boha tajemství a postava Harpokrata se pod různými jmény dostala z egyptského umění přes řecko-římský svět až do renesance. S největším potěšením však neuposlechnu Harpokrata, který mě vyzývá k mlčení, a odhalím vám několik věcí o tajemstvích.

Tajemství je informace, která se nevyzrazuje či nemá nebo by neměla být vyražena, protože kdyby se tak stalo, uškodila by tomu, kdo ji vyzradil, a někdy dokonce i tomu, komu byla vyražena.

V tomto smyslu se hovoří o státních tajemstvích, úředních tajemstvích, bankovních tajemstvích, vojenských tajemstvích, průmyslových tajemstvích, mezi jinými například o přísně tajné receptuře Coca-Coly, uložené v Atlantě. Taková tajemství (která se týkají skutečně něčeho, co má zůstat skryto) jsou často porušována na příkaz vyšetřujících orgánů, kvůli otevření státních archivů, neopatrnosti, zradě a zvláště pak kvůli špionáži.

Aby se zamezilo špionáži a byla chráněna tajná komunikace, vyvíjely se během staletí kryptografie neboli systémy pravidel, jež umožňují přepsat danou zprávu, vyjádřenou nějakým přirozeným jazykem, pomocí nejrůznějších náhrad, jejichž prostřednictvím příjemce, znalý pravidel těchto náhrad, dostane původní zprávu.

Existují zprávy o tajných písmech ve starověké Indii a také už v Bibli; zmiňoval se o nich Julius Caesar a v arabské civilizaci existovala celá šifrovací věda, od traktátu Abú Bakra Hammada an-Nabátího *Kniha o horečné touze zbožného muže naučit se hádankám starých písem* z roku 855 po Ibn Chaldúnovu *Mukkadimu* (14. století), kde je zmínka o kódu sekretářů užívajících k označení písmen názvy vůní, květin, ptáků nebo ovocných plodů.

V éře novověku, zároveň se zrodem evropských států a stále složitější organizací vojsk a vojenských operací na rozsáhlých územích (jde o období třicetileté války), se umění kryptografie dále rozvíjí. Jedním z prvních moderních systémů byly pohyblivé válečky opata Trithemia, na nichž se písmeno na prvním kroužku nahradí písmenem na druhém kroužku, a posledním významným (a mnohem komplexnějším) příkladem je nacistická šifra Enigma, kterou rozluštil Alan Turing. Jelikož jedním ze základních principů kryptografie je skutečnost, že i sebedokonalejší kód lze dříve či později dešifrovat, mají kryptografická tajemství krátký život a můžeme se o ně přestat zajímat.

Stejně tak by nás nemusela zajímat ani takzvaná „veřejná tajemství“, která se okamžitě dostanou do oběhu, protože byla svěřena nějakému klevetníkovi. Někdy však tajné služby nechají na veřejnost listivě prozáknout falešné informace o falešných tajemstvích, aby svedly nepřítele na falešnou stopu – a proto mnohá prozrazená pseudo-tajemství slouží k utajení jiného tajemství, které tajemstvím zůstane.

JAKUB SZÁNTÓ

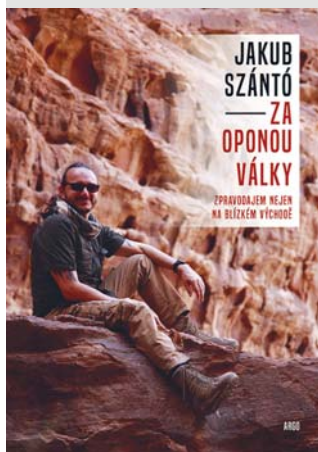
Jakub Szántó pracuje od roku 1999 jako televizní reportér. Začínal na TV Nova, odkud přešel do České televize. Od léta 2013 působil jako její zpravodaj na Blízkém východě, na který se ve své kariéře soustředí. Na zpravodajský post ho doprovodila i jeho žena, novinářka a úspěšná televizní scenáristka Lenka Szántó, a jejich dva synové Eliáš a Benjamin. Jakub Szántó je laureátem Novinářské ceny 2014

a Peroutkovy ceny 2017. Vystudoval na Univerzitě Karlově a Středoevropské univerzitě v Budapešti. Na Univerzitě Karlově ukončil svá studia doktorátem z moderních dějin.

Za oponou války

Za oponou války je prvotina z pera válečného reportéra a zpravodaje České televize na Blízkém východě. Jakub Szántó v knize přibližuje své dramatické zážitky z frontových linií, míst teroristických útoků i státních převratů a revolucí, které během své kariéry televizního novináře v uplynulých dvou dekadách natáčel. Barvitým jazykem zprostředkovává pozadí dějinných událostí pohledem očitého svědka. Zároveň poodhaluje a demýtizuje práci žurnalistů uprostřed pohnutých situací a nepředvídatelného vývoje.

Vedle strhujícího vyprávění, které jako vystudovaný historik zasazuje do širšího dějinného kontextu, kniha dává nahlédnout i do niterných vztahů autora k rodině, novinářským kolegům i přátelům napříč Orientem. To vše balí do lehce sarkastického a sebeironického tónu, který odhaluje, nakolik je humor klíčovou ingrediencí pro práci i přežití v situacích, ze kterých normální člověk raději prchá. Knihu doprovází bohatá obrazová příloha autorových fotografií z terénu.

” Ukázka:

„Kurva, jeď plynule! Nechci, aby si mysleli, že mají důvod na nás střílet!“ řvu ze sedadla spolujezdce na technika Michala Rydvala. „Jestli si chceš vystoupit, tak já ti zastavím! Vždyť na nás střílel.“ Plesk, plesk, vzum. Jde to zprava, z mé strany. Kulky trefují asfalt a bzučí kolem auta. Jednotlivé rány. Nejspíš snajpr, takže asi izraelský voják. Ratata, tatata. Tohle jde zleva, od Michala. To musí být kalašnikov, takže Palestinec.

Řítíme se mezi troskami po úzké silnici vinoucí se podél kopce v palestinském Nábulusu. Kolem právě probíhá izraelská Operace ochranný štít. Jedna z kapitol druhého celopalestinského povstání *intifády*. Malá válka uprostřed velké. Izraelská armáda obsadila palestinská města, která mají za sebou devět let samosprávy dohodnuté během mírové konference v Oslu.

Teď jsou tanky a vojáci zpátky a pořádají lov na ozbrojence palestinských radikálních frakcí. A taky na policisty, kteří se zapojili do boje proti Izraelcům. „Hlavně aby nám nedošla páska,“ přerušuje naši hlasitou výměnu názorů stoická poznámka kameramana Pavla Stibůrka na zadním sedadle.

O tři minuty později vystupuji z auta s rukama třímajícíma naše pasy vysoko nad hlavou. Vpředu klečí na zemi dva vojáci s útočnými puškami M-16. Míří na mě. Zprava i zleva další dva. „Křídlová palba“, ozve se mi v hlavě. Křečovitě se usmívám, jdu pomalu a hlasitě anglicky vysvětluji, kdo jsme. Na auto si nápis „TV“ může lepicí páskou nalepit každý. I terorista z Hamásu nebo Islámského džihádu. Ti ale nevypadají jako vysoký zelenáč s dlouhými vlasy z Evropy, co se právě blíží k prvnímu vojákov. Víím, že mě Pavel zezadu točí přes sklo auta. A taky je mi jasné, že mě to neochrání.

„Vím, že tohle je uzavřená zóna,“ omlouvám se nahlas do občasně střelby někde vzadu. „A že tu nemáme co dělat.“ Sklánejí zbraně. Odtahují zátaras z ostatního drátu a ukazují, jak se dostat ven. Směrem k checkpointu neboli kontrolnímu stanovišti, kudy nás před půldnem odmítli jiní vojáci vpustit dovnitř.

Neřvou, jsou napjatí, přísní, ale nehrozí zbraněmi nebo zatčením. V ten den jsem získal tuhle zkušenost s izraelskými vojáky – podle věku evidentně branci – poprvé. A v následujících letech ještě mnohokrát. Nějak to souvisí s jejich věkem, s rovnostářskou atmosférou jejich armády, a kdoví s čím ještě. Ale na rozdíl od jiných vojáků ve válečných zónách se s těmihle dá celkem normálně mluvit. Neplatí to ovšem vždy o jejich důstojnících.

Ti, které jsme se ráno snažili přemluvit, byli taky milí. Ale neblomní. Nábulus a ostatní palestinská města byly už tři týdny přísně obleženou válečnou zónou. Dvnitř se nedostal ani jeden z desítek novinářů z celého světa. Arabská média rozšířila zprávu o masakru ve městě Džanín. Izraelci údajně zabili až 500 lidí. Dvnitř se ale dostat nedá. Všude jsou checkpointy, vojáci nás nepustí ani nikam poblíž. Vyšetřování později ukázalo, že mrtvých nebylo pět set, ale zhruba padesát, a většinou ozbrojenci. Zhruba stovka mrtvých, včetně mnoha civilistů, ale byla právě tady v Nábulusu.

VÁCLAV ŠOREL, MICHAEL KOCIÁN A PETR KOLMAN

Václav Šorel (* 1937), spisovatel a scenárista. Autor několika historických publikací z oboru letectví, ale i románů a komiksů z oblasti sci-fi. Byl zástupcem šéfredaktora v dětském časopisu ABC, odtud jeho práce v oblasti leteckého modelářství. Držitel Ceny Syndikátu novinářů, jmenovitě klubu leteckých novinářů za dvoudílnou *Encyklopedii českého a slovenského letectví*, a Ceny Prahy 18 za kulturní činnost. Obdržel poděkování parlamentu České republiky za přínos českému letectví a řadu čestných uznání.

Michal Kocián (* 1960) ilustroval řadu knih pro mládež a od 80. let přispívá do komiksových časopisů. Kreslením komiksů se zabývá od dětství, inspirován především francouzskými výtvarníky a okouzlen tvorbou Káji Saudka. Spolupracuje například se scenáristy V. Šorem, V. Tomanem, Z. Ležákem a Gutwirthem.

Petr Kolmann (* 1969), publicista specializující se na leteckou tematiku, od počátku 90. let spolupracuje s řadou časopisů o letectví a modelářství. Jeho ilustrace, technické výkresy a fotografie se objevily nejen v odborných časopisech, ale i ve více než dvaceti knižních publikacích. Od roku 2004 je šéfredaktorem časopisu AeroHobby o sportovním a volnočasovém létání.

Vzduch je naše moře Historie českého a československého letectví v komiksu

Publikace *Vzduch je naše moře aneb Historie českého a československého letectví v komiksu* si dává za cíl zmapovat komiksovou formou osudy lidí, kteří se zasloužili o rozvoj našeho letectví. Osudy jednotlivých aktérů jsou vždy doplněny historickým úvodem do děje. Kniha začíná mýtickými postavami Víta Fučíka-Kudličky a slovenského mnicha Cypriána, tvůrce prvního herbáře na Slovensku. Pokračuje prvními doloženými aktéry českého letectví v podobě Jana Kašpara a Boženy Laglerové, první světovou válkou, letectvím v naší republice do roku 1939, následnou okupací a Slovenským státem. Pokračuje druhou světovou válkou a přes éru komunismu v Československu až po současnost. Kniha je doplněna souborem dobových fotografií a bokorysů letadel, která se významnou měrou podílela na historii českého a československého letectví.

Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.

99

LÉTÁJÍCÍ DIVA

ÚNOR 1914, LETIŠTĚ V BORKU – DNEŠNÍ BORKHEIDE U BERLÍNA.

HANS!
MYSLEJ, ŽE PŘIJMOUT
ŽENU K VÝCVIKU BYL
DOBÝ NÁPAD?

SAMOZŘEJNĚ!
VÍŠ, CO BY PRO FIRMU
ZNAMENALO VYCVIČIT PRVNÍ
STŘEDOEVROPSKOU
PILOTKU?

V RAKOUSKU
SE O TO POKOUŠÍ
FRIEDA GEROME, V NĚMECKU
AMELIE BEESE, CHCEME-LI BYT
PRVNÍ, NENÍ MNOHO ČASU,
NAZBYT...

PODÍVEJ!
MŮŽEŠ ZAČÍT HNED.
JEN DOUFAM, ŽE PILOTKOU
MÁ BYT TA MLADŠÍ.

VÍTÁM VÁS,
MILOSTIVÁ PANÍ,
I VÁS, SLEČNO, BOŽENA,
TUŠÍM...

PANE GRADE,
DOMNÍVÁTE SE, ŽE
ROZHODNUTÍ MÉ DČERY
JE SPRÁVNÉ?

O TOM
SE MŮŽEME PŘESVĚDČIT
HNED, POJĎTE, SLEČNO, VEZMU
VÁS DO VZDUCHU.

PAVEL RENČÍN

Pavel Renčín (* 1977) se od konce devadesátých let, kdy debutoval jako povídkář, pravidelně objevuje v předních antologiích fantastického žánru. Jeho tvorba zahrnuje především městskou fantasy, stále silněji se v ní ale prosazuje realismus a horor.

První román *Nepohádka* vyšel v roce 2004, *Jméno korábu* v roce 2007. V letech 2008–2011 Renčín publikoval fantasy trilogii *Městské války*, skládající se z románů *Zlatý kříž* (nominovaný na cenu Akademie SFFH a v kategorii nejlepší česká kniha oceněný cenou Aeronautilus), *Runový meč* a *Věk nenávisti*. V roce 2009 vyšel výběr nejlepších Renčínových povídek ve sborníku *Beton, kosti a sny* a v roce 2010 vyšel knižně *Labyrint*, internetový román psaný spolu se čtenáři, který se stal jakousi předehrou k trilogii *Městské války*. Románem *Vězněná* autor vykročil k temné realitě naší současnosti.

Photo © Jan Křikava

Již vyšlo:

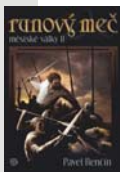
Městské války I–III, Beton, kosti a sny, Labyrint, Vězněná

Klub vrahů

Klub vrahů je zneklidňující thriller. Napětí příběhu, který se zpočátku tváří spíš jako detektivka, se stupňuje až k hororové atmosféře, která čtenáře sevře jako čelisti svěráku a nepustí.

Hlavní hrdina má raději knížky než lidi, jediné setkání však změní jeho obyčejný život v napínavý román. Jak se přihodí, že milý a tichý člověk bez otázek rozmlátí cizí auto? Nebo se ocitne nad ležícím mužem s klouby prstů obitými do krve? Jak jednoduché je rozbít vlastní život na střepy? A není to někdy ta nejlepší věc, kterou s ním můžeme udělat?

Osvěžující nápady, překvapení, filmový jazyk vyprávění a kombinace žánrů vám zaručí čtivý zážitek, na který jen tak nezapomenete.

” Ukázka:

Zalila ho vlna smutku. Velký háj byl sice zoufale málo romantické místo pro nevěru, ale svět je bizarní. Uvědomil si, že pořád žmolá Zlodějku knih od Markuse Zusaka, kterou si vypůjčil z knihovny. Na bříšcích prstů cítil její tlak, palci přejížděl po jejím hřbetě. Připadal si trapně, jako by někomu naletěl. Věděl, že přestože bude večer ve Zlodějce hledat útěchu, jako ji v knihách hledal už tisíckrát předtím, tentokrát žádnou nenajde.

Chtěl už vyrazit domů, když ho vylekal hlasitý zvuk připomínající trhající se papír. Krátký pronikavý výkřik a praskání větví. Další zvuky byly tlumené. Hrozivé. Zazněly ze směru, kterým dvojice před chvilkou odešla. Adam váhal jen okamžik. Odložil knihu a dal se do běhu. Dorazil k lavičce, kde dřív seděla dívka, a našel pěšinu. Okamžik poslouchal a vrhl se do tmy a mlhy. Prodíral se vpřed, viděl jen kousek před sebe, tápal. Kmeny stromů se vynořovaly jako sochy mrtvých obrů. Svítil si na cestu mobilem, záře tančila po listí a trhavě poskakovala stíny. Vzduch chutnal jako kostka ledu.

Od skupiny křovisek zaslechl bublavé sténání. A také zvuky tlumených úderů. Teď našlapoval pomalu a opatrně. Zjištěná fantazie vytvářela nejstrašnější představy. Rozhlédl se po nějakém klacku nebo kameni. Chvilku kolem sebe hmatal a konečně byl spokojený s pádným kusem dřeva. Mokrý povrch ho chladil do dlaně. Adam jej tiskl tak silně, že mu do ní vrýval otlačky.

Rozhrnul křoví a zarazil se. O strom se opírala sedící, zhroucená postava. Hlava jí bezvládně padala na prsa, kolem se rozléval smrad výkalů a strachu. Něco se dělo s Adamovým očima, zaštíply ho a zalily se slzami. Plíce se bolestivě sevřely a přinutily ho kašlat, teklo mu z nosu. Dýchání bolelo.

Adam si musel předloktím překrýt nos a několik kroků ustoupit. Kromě postavy před ním se nikde nic nehýbalo. Zamířil na ni baterku v mobilu. Byl to kudlanka. Jeho tělo se zacukalo jako po zásahu elektrickým proudem. Kolem krku měl ovinuté zadrhovací lanko, kterým ho někdo připoutal ke stromu, zařezávalo se mu do masa, byl ale naživu, o tom nebylo pochyb. Právě se snažil zvednout ruce, aby si oťrel slzy. Celý obličej měl mokrý a na břicho mu stékaly rozmazané zvratky. Pravou ruku měl rozbitou, jako by prošla mlýnkem na maso, z rozpukaných prstů mu prýštila krev. Tu si teď patlal po obličeji, když se snažil vytřít si slzičky očí. Huhlavě naříkal.

Adam překonal prvotní šok. Přestože se mu třáslы prsty, vylovil z kapsy štípací nůžky na nehty, které nosil na klíčkách, a přecvakl lanko poutající muže ke stromu. Svalil se mu pod nohy. Chroptěl, ohmatával si krk. Nedokázal se postavit. Světlo baterky dopadlo na kladivo, které leželo nedaleko. Bylo to obyčejné kladivo, ani moc velké, ani moc malé, a lesklo se krví. Adam se ho raději nedotýkal.

Muž konečně přišel trochu k sobě, snažil se promluvit, ale přes kašel se mu to nepodařilo. Se značným úsilím vylovil levačkou z kapsy džínů telefon. Adam si všiml, že látka kalhot je na stehnech protržená, dvě díry v džínovině, které vypadaly jako ožehnuté. Když se chlap pokusil něco vyfukát na dotykovém displeji, došlo mu, v jakém stavu je jeho pravačka. Zaskučel.

„Já vám pomůžu,“ řekl Adam a vzal mu z ruky telefon.

„Nech mě bejt!“ skučel muž a chňapal po telefonu. „Pomoci! Pomóóó!“ Evidentně byl v šoku. Adam vyfukal číslo záchranky a vysvětlil operátorovi, že na GPS souřadnicích tohoto hovoru je zraněný člověk. Slíbili, že okamžitě pošlou sanitku. A policajty.

Photo © Richard Klíčnik

REINER STACH

Reiner Stach (* 1951 v Rochlitz v Sasku) vystudoval filozofii, literární vědu a matematiku. Zprvu působil jako lektor a vydavatel naučných publikací. Ve svých 27 letech četl poprvé nejen Kafkovy romány a povídky, ale i jeho deníky a dopisy. Tehdy se začal zabývat Kafkou systematicky. V roce 1987 vyšla jeho monografie *Kafkův erotický mýtus*. V roce 1999 připravil výstavu s názvem *Kafkova snoubenka* představující pozůstalost Felice Bauerové, kterou Stach objevil v USA.

Autor pracoval na své rozsáhlé trilogii o Kafkově neúnavně osmnáct let, prostudoval neuvěřitelné

množství materiálu, pročetl dobový tisk a především se opíral o kritické vydání Kafkových děl, korespondence, deníků, a dokonce úředních spisů, které vycházely v průběhu let v německém nakladatelství S. Fischer. Jelikož významná část Kafkovy pozůstalosti v majetku dědiců Maxe Broda zůstávala nepřístupná, vydával Stach biografii nechronologicky.

Roku 2002 vyšel svazek *Kafka. Roky rozhodování* (období 1910–1915), v roce 2008 *Kafka. Roky poznání* (období 1916–1924) a jako poslední v roce 2014 svazek s názvem *Kafka. Rané roky* (období 1883–1910). Po jeho uveřejnění se spustila záplava oslavných recenzí, jakou si zatím vysloužilo v Německu jen málokteré dílo.

Reiner Stach obdržel za svazek *Kafka. Roky poznání* zvláštní cenu u příležitosti udělení Literární ceny Heimito von Doderera (2008). V češtině vycházejí svazky chronologicky.

Kafka Roky poznání

Třetí, závěrečný svazek monumentální Kafkovy biografie *Roky poznání* zachycuje poslední necelé desetiletí Kafkova života, od roku 1916 do smrti v roce 1924. Uvedené období prožívá Kafka ve znamení zhroucení všech hodnot a jistot: první světová válka dokonale otřásla jeho už tak dost podlomenou vírou v lidstvo. Zaniklo Rakousko-Uhersko a z Kafky se stal německý Žid s českým pasem. Propukla u něj tuberkulóza, která ho čím dál tím více omezovala v životě i tvorbě. Ani jeho vztahy se ženami mu nedávaly naději na štěstí: zrušení druhého zasnoubení v roce 1917 definitivně ukončilo pět let trvající poměr s Berlínankou Felice Bauerovou. S další snoubenkou Julií Wohryzkovou se Kafka rozešel po necelém roce známosti. Intenzivně si dopisoval s Milenou

Kniha vychází s finanční podporou hlavního města Prahy, Goethe-Institutu a Česko-německého fondu budoucnosti.

Jesenskou, která přeložila do češtiny některé jeho prózy. Poslední ženou jeho života byla Dora Diamantová, seznámil se s ní v roce 1923. Byla jedinou ženou, s níž žil, a ona o něj pečovala až do jeho předčasné smrti v roce 1924. Narůstající Kafkova nejistota, váhavost a pochybnosti také způsobily, že díla z té doby zůstala nedokončená či pouze v rukopisné, dle autora nehotové verzi. To vše Stach líčí živým, napínavým a dynamickým stylem, s panoramatickými pohledy na tehdejší dobu a dobové souvislosti, s překvapivými změnami perspektivy a s téměř scénickými obrazy.

” Ukázka:

Siřemská archa

Husy, myši, krysy, kočky, lišky, kozy a prasata. Dále krtci, králíci, slepice, psi, krávy a koně. Kafka se ocitl na malé hemživé planetě, nepochopitelně daleko od urbánního shonu Václavského náměstí, vyhrazeného jediné species, kde sem a tam jezdila nejvyšší koňská spřežení, a stejně tak daleko od mdle osvětleného papírového světa Dělnické úrazové pojišťovny, ve kterém se samo od sebe nepohnulo nic. Vesnička byla zato zalidněna mnohočetnou rodinou nejrůznějších živých bytostí, které ráno už s prvním rozbřeskem stály na nohou, jedna překřikovala druhou, a mezi nimi tři sta padesát lidských obyvatel; a večer, za soumraku, všechno ve stejné shodě zase utichalo, protože nikdo tu necítil potřebu svévolně prodlužovat Bohem daný den. Elektrické světlo v Siřemi nebylo, kdo ještě nechtěl spát, potřeboval petrolej do lampy, a petrolej byl cenná komodita.

Nakonec, ve tmě, zůstávaly už jen myši, poslední poslové nekonečně se rozplouzejícího života.

Žádný proud, žádná tekoucí voda, žádné zpevněné silnice. Žádná kavárna, žádné kino, žádné knihkupectví ani novinový stánek. Žádná pošta, žádný telefon ve vesnici, na železniční stanici Měcholupy (Micheľob) se dalo dojet jen s koňmi. A především: žádní přátelé. S kým tady mohl Kafka mluvit? Se starým nevrlým předákem, který od Ottly nebyl ochoten přijímat žádné pokyny, zato láhev rumu, tu rád. Se dvěma děvečkami Mařenkou a Toni; se sousedy, všechno rolnické rodiny, jejichž duchovním středobodem byla náves; a s příležitostnými podomními obchodníky, které Ottla zvala dovnitř a s nimiž se Franz dělil o oběd. Ani nemluvě o tom, že jen s obřížemi dokázal sledovat proud řeči v místním německém dialektu.

Ale ovšem, věděl, co ho tady čeká, dvakrát třikrát během léta byl v Siřemi u sestry na návštěvě a pak všechno líčil v těch nejkrajnějších barvách. (...)

Již vyšlo:

Kafka.

Rané roky

Kafka.

Roky

rozhodování

” Stachovi se v jeho třídlínné Kafkově biografii podařilo proniknout k tajemství světoznámého spisovatele jako dosud nikomu z jeho předchůdců.

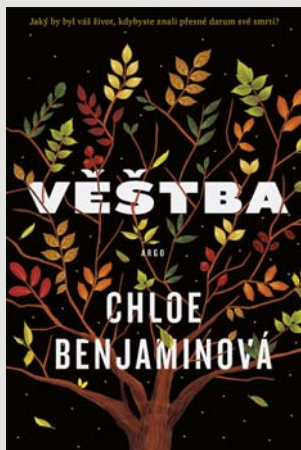
Die Zeit

Reiner Stach zůstal věrný svému předsevzetí povýšit biografii na vyšší úroveň – na samostatný literární druh.

Frankfurter Allgemeine Zeitung

CHLOE BENJAMINOVÁ

Chloe Benjaminová pochází ze San Franciska. Svou prvotinou *The Anatomy of Dreams* (2014) si získala široký okruh čtenářů i kritiky a obdržela cenu Edna Ferber Fiction Book Award. Vystudovala University of Wisconsin–Madison. Žije se svým manželem v městě Madison.

Věštba

Přeložila Jitka Fialová

Jaký by byl váš život, kdybyste znali přesné datum své smrti?

Je rok 1969 a po Lower East Side v New Yorku se rozkřikne, že přicestovala věstkyně, která dokáže každému přesně předpovědět den jeho smrti. Takovému pokušení neodolají čtyři sourozenci z rodiny židovských přistěhovalců, děti ve věku od 7 do 13 let, a vydají se za ní, aby poznaly svůj osud.

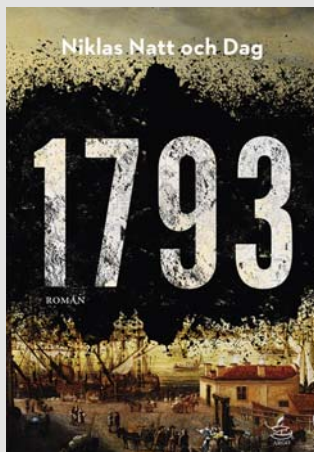
V průběhu příštího půl století pak život zavede nejmladšího Simona k baletu v San Francisku, jeho sestru Klaru, kouzelnici, na pódia v Las Vegas, z Daniela se stane vojenský lékař a nejstarší Varja se stane bioložkou a při laboratorních pokusech se pokouší obelstít smrt. Ale ačkoli je každý z nich jiný a osud ho zavane jinak, pevná rodinná pouta nic nenaruší.

Strhující román, jenž zkoumá hranice mezi osudem a volbou, realitou a iluzí, tímto světem a světem oním, a hluboce dojemný příběh o síle víry a silných rodinných vazbách.

99 Vychází také jako audiokniha.
www.tympanum.cz

NIKLAS NATT OCH DAG

Niklas Natt och Dag (* 1979) vstoupil na literární scénu jako uragán se svým historickým detektivním románem 1793. Autor má nepopiratelný vztah k historii, jelikož patří k nejstaršímu švédskému šlechtickému rodu v současnosti. Pokud zrovna nepíše nebo nečte, rád si zahraje na kytaru, mandolínu, housle nebo japonskou bambusovou flétnu šakuhači. Niklas Natt och Dag žije ve Stockholmu se ženou a dvěma syny.

1793

Přeložila Romana Šváchová

Stockholm, 1793. Od smrti krále Gustava III. uběhl víc než rok a po městě se šíří dusivá atmosféra podezíravosti a zvěsti o spiknutí. V páchnoucích vodách jezera se najde mrtvola bez rukou a nohou, zohavená k nepoznání. Přestože Cecilia Wingeho od stockholmské policie samotného čeká brzká smrt, neboť trpí souchotinami, ujme se případu. Brzy se zamotá do sítě temných tajemství a bezedného zla, do sítě, jejíž vlákna sahají až do nejvyšších vrstev stockholmské společnosti. Očima čtyř vypravěčů nahlédneme pod napudrovaný a omalovaný povrch Stockholmu na konci 18. století, pod nímž se objeví děsivá, temná a fascinující realita.

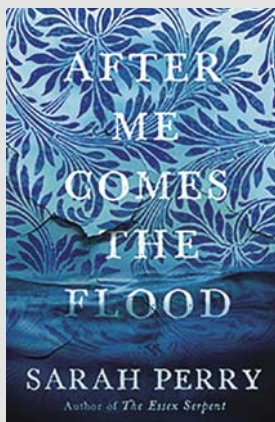
**”Cena Švédské akademie
krimi literatury za nejlepší
debut.**

**„Je to vzrušující,
znepokojivý, chytrý a krásný
příběh. Když si ho přečtete,
bude to, jako byste sami
sebe obdarovali.“**

Fredrik Backman

SARAH PERRYOVÁ

Sarah Perryová se narodila v r. 1979 v anglickém hrabství Essex a byla vychovávána v přísném duchu baptizmu. Na univerzitě vystudovala angličtinu a tvůrčí psaní. První román *After Me Comes the Flood* jí vyšel v r. 2014 a získal si jak nominace na několik literárních cen, tak mezinárodní uznání. Tento úspěch byl ještě umocněn dalším románem *Nestvůra z Essexu* (*The Essex Serpent*, 2016), který se stal bestsellerem a knihou roku největší anglické sítě knihkupectví Waterstones. Navíc byl nominován na literární ceny Costa Award, Baileys Women's Prize, International Dylan Thomas Prize a další. Vyšel v 11 jazycích a na rozhlasové stanici BBC jej vysílali jako četbu na pokračování. Sarah Perryová žije v Norwichi a pracuje na svém třetím románu.

Po mně potopa

Přeložil Rani Tolimat

Knihkupec John Cole, podivínský samotář ve středním věku, jednoho dne uprostřed dlouhé vlny veder zavře krám a vydá se na neohlášenou návštěvu za bratrem. Cestou se ale auto porouchá, John se ocitne pod nemilosrdnými paprsky slunce v neznámé krajině a musí se vydat pro pomoc k osamocnému stavení. Jaké je však jeho překvapení, když jej tam uvítají jako dlouho očekávaného hosta, mají pro něj připravený pokoj i prostřený stůl. Co je to za zvláštní komunitu a co mají společného s věží u jezera?

**Winner East Anglian Book of the Year 2014
Shortlisted for Guardian First Novel Award 2014
Nominated for the Folio Prize 2014**

„Nádherné, snové vyprávění. Málokterá prvotina je takhle suverénní a působivá.“

Sarah Watersová

„Občas se vám stane, že vezmete do ruky knihu, a ta vás nevysvětlitelně chytne už od první stránky – román Sarah Perryové je jednou z nich.“

Sunday Times

Již vyšlo:
Nestvůra z Essexu

MICHEL FABER

Michel Faber se narodil v roce 1960 v holandském Haagu, ale dobu dospívání strávil v Austrálii, kde vystudoval literaturu a kde se poprvé i podruhé oženil. Se svou druhou ženou přesídlil na Skotskou vysočinu. Michel Faber patří v Česku k poměrně často vydávaným autorům, v Argu vyšla jeho novela *Evangelium ohně* (2010), u jiných nakladatelství pak romány *Pod kůží* (2003), *Kniha zvláštních nových věcí* (2016) a dvě povídkové sbírky *Fahrenheitova dvojčata* (2008) a *Někdy prostě prší* (2011). Jeho nejocetňovanější knihou je *Kvítek karmínový a bílý* (Argo 2015), na niž navazuje povídková sbírka *Jablko* (2015).

Sto devětadevadesát schodů

Stále ještě nepřeložil Viktor Janiš

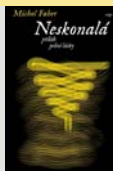
Sto devětadevadesát schodů dělí jedenadvacáté století od minulosti: vedou do starého opatství, kde probíhá archeologický průzkum a kde se skrývá pravda o jedné dávné vraždě, staříčkový rukopis v láhvi, podivní lidé a možná i strašidlo. Kniha se dá číst jako historický thriller, milostný příběh i strašidelná historka.

V druhé novele, *Kapele rodiny Courageových*, posílá autor příbuzné a spřízněné hudebníky na jeden belgický zámek, kde mají nazkoušet skladbu maniackálního komponisty a kde pravděpodobně straší.

„Kniha se pouští do těch nejpodivuhodnějších míst a činí je skutečnými.“

Scotsman

Již vyšlo:

*Evangelium ohně,
Kvítek karmínový a bílý,
Jablko, Neskonalá*

NATHAN HILL

Nathan Hill se narodil roku 1976 v Cedar Rapids v Iowě, v dětství scestoval kvůli otcově zaměstnání v řetězci Kmart celý americký Středozápad. Už od základní školy chtěl být spisovatelem a psal vlastní gamebooky. Vystudoval anglickou literaturu a novinařinu na Iowské univerzitě, vydal několik povídek časopisecky. Pokusil se prorazit u agentů v New Yorku, ale když mu ukradli počítač, na kterém měl uloženy tři roky práce, začal od píky a během devíti let napsal *Střih*, mohutný, mnohvrstevnatý román o současné Americe, jejích traumatech, konzumu a popkultuře.

Střih

Přeložila Johana Lanczová

TIP
nakladatele

Samuel Anderson je v krizi. Učí sice literaturu na univerzitě, ale dluží nakladateli román, za který už dostal zaplacen, ale nenapsal z něj ani čárku, marní čas hraním počítačových her a nechal si uniknout životní lásku. K tomu všemu se ještě trápí prastarou křivdou: když mu bylo jedenáct, utekla jeho maminka od rodiny.

Nyní se však dlouho ztracená matka vrací z nečekaného směru – všechna média dokola propírají senzační zprávu: „Neznámá žena zaútočila na republikánského prezidentského kandidáta Packera kamením! Kdo je to a proč to udělala?“ Když Samuel dostane vzápětí ultimátum, aby sepsal matčin životní příběh, a dostál tak smlouvě s nakladatelem, nezbývá mu než předložené podmínky přijmout.

Široce rozmáchlý román Nathana Hilla je emocionálním putováním jak po mapě Ameriky šedesátých let 20. století, tak po současném světě univerzit, konzumu, médií a popkultury. Důvtipně vystavěné vyprávění sršící vtípem přivede nezralého hrdinu k dickensovsky šokujícím odhalením – *Střih* je velký ambiciózní americký román a hluboký čtenářský zážitek v jednom.

” Mnohvrstevnatý román, který s humorem odhaluje mnohé rozpory současných Spojených států amerických.

NAOMI ALDERMANOVÁ

Naomi Aldermanová se narodila roku 1974 v Londýně. Už jako malá se těžko vyrovnávala s podřízenou rolí žen v židovské komunitě. Vystudovala filozofii, politologii a ekonomii na Oxfordské univerzitě a tvůrčí psaní na Východoanglické univerzitě v Norwichi. Pracovala jako scenáristka pro počítačové hry *Perplex City* a *Zombies, Run!* Debutovala kontroverzním románem *Disobedience* (2006) o životě v dusivé komunitě newyorských Židů, následovaly knihy *The Lessons* (2010) a *The Liars' Gospel* (2012).

Celosvětovou pozornost si však vysloužila románem *Napětí* (The Power, 2016), dystopii popisující svět, v němž mladé dívky zničehonic získají schopnost vysílat z konečků prstů elektrické výboje. Knihu zaštitila jako mentorka Margaret Atwoodová a mezi oblíbenými knihami za rok 2017 ji zmínil Barack Obama. Autorka za ni též získala prestižní britskou cenu Baileys Women's Prize for Fiction.

Napětí

Přeložila Barbora Punge Puchalská

Všechno začíná jiskrou – dospívající dívky mezi 14 a 15 lety v sobě objevují schopnost vytvářet v těle elektrickou energii a výboji z prstů si vynucovat poslušnost, v horším případě i mučit nebo zabíjet. Chlapci jsou kvůli bezpečnosti izolováni v chlapeckých školách. V některých částech světa propukají krvavé revoluce. Dívky se v používání elektrického napětí zdokonalují a probouzejí tuto schopnost i ve starších ženách.

Jak by svět vypadal, kdyby se moc přesunula z rukou mužů do rukou žen? Kdyby po celém světě zavládl matriarchát a přestaly platit klasické genderové stereotypy?

Odpovědi na tyto otázky dává Naomi Aldermanová ve svém posledním románu *Napětí*, mnohoznačném a barvitě psaném textu na pomezí sci-fi, dystopie a thrilleru, v němž je výchozí situace promyšlena do důsledků: ženy zneužívají své sexuality, muži se stávají obětmi a radikálně se mění celkové paradigma a fungování společnosti.

„*Napětí* je Příběh služebnice pro naši éru.“

Ron Charles, *The Washington Post*

Photo © Sandrine Expilly

JEAN-MICHEL GUENASSIA

Jean-Michel Guenassia se narodil roku 1950 v Alžíru. Vystudoval práva v Paříži a pracoval jako advokát u tamějšího Odvolacího soudu. V roce 1980 se začal živit scénáristikou. Napsal řadu scénářů k celovečerním filmům a několik divadelních her. V roce 1986 vydal detektivní román *Stoprocentní riziko*, který byl následně převeden do filmové podoby.

V roce 2002 se rozhodl, že napíše „román svého života“, vzdal se veškerých vedlejších činností a následujících šest a půl roku pracoval pouze na knize *Klub nenapravitelných optimistů*. Když román v roce 2009 konečně vyšel, okamžitě si získal přízeň kritiků i běžných čtenářů a získal tzv. menší Goncourtovu cenu, Prix Goncourt des Lycéens, cenu čtenářů měsíčníku *Notre Temps* a několik dalších literárních cen. Kniha byla přeložena do 11 jazyků a stala se bestsellerem i v České republice.

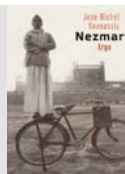
O osudovém vlivu Davida Bowieho na holky

Přeložila Iveta Šimpachová

Paul je ne právě obyčejným členem ne právě obvyklé rodiny – rodiny legrační a něžné, rodiny mile rozklížené, sestávající z něho a dvou excentrických matek – a ta biologická opravdu nemá ráda heterosexuály. Otce Paul nikdy nepoznal. Zato poznal značně liberální výchovu, a tak mu nečiní potíže v šestnácti letech opustit školu a začít se živit jako barový pianista. Pohybuje se v prostředí homosexuálů, transsexuálů a jiných k okraji společnosti vytlačovaných skupin, ale on sám je navzdory svému androgynnímu vzhledu přitahován výhradně ženami, což mu paradoxně ve světě, v němž žije, působí potíže. Navzdory všemu Paul, stejně jako Michel v autorově nejznámějším románu, zůstává nenapravitelným optimistou.

99 Guenassia s grácií svádí čtenáře z vyšlapaných cest a dává jim okusit kouzlo nejistoty. www.babelio.com

Již vyšlo:

Klub nenapravitelných optimistů, Vysněný život Ernesta G., Stoprocentní riziko, Nezmar, Valčík stromů a nebe

MARIO VARGAS LLOSA

Peruánský nositel Nobelovy ceny Mario Vargas Llosa (1936) je kromě článků, esejů o spřízněných autorech, povídek, divadelních her a vzpomínek hlavně autorem osmnácti románů, z nichž už celý tucet vyšel česky. Patří ke slavným autorům tzv. boomu latinskoamerické literatury v 60. letech, za jehož startovní výstřel se pokládá právě jeho novátorský román *Město a psi* (1962, čes. 1966, 2004) z prostředí vojenského gymnázia v Limě, kde sám studoval a odkud si odnesl svá hlavní témata – zpochybňování vyprázdňených autorit, zesměšňování vojenské hierarchie, krutý svět dospívajících –, problematikou otcovskou postavu, ale zejména víru v moc „smyšlenek“ neboli literatury. Také osvědčil své schopnosti na poli humoru a v česky zatím nevydaných dílech se pokusil o erotický žánr. V nejnovějším románu *Náměstí Cinco esquinas* (šp. 2017) se vrací do rodného Peru a ke svému nejlepšímu stylu.

Náměstí Cinco esquinas

Přeložila Anežka Charvátová

Ve svém zatím posledním románu *Náměstí Cinco esquinas* se peruánský nositel Nobelovy ceny Mario Vargas Llosa vrací do rodné země a svým nejlepším stylem vykresluje devadesátá léta, kdy za vlády prezidenta Fujimoriho žili Peruánci v hrůze z terorismu maoistické Světlé stezky i z tajné policie obávaného Vladimira Montesinose. V propletených dějových liniích sledujeme osudy dvou rodin bohatých podnikatelů, vydíraných kvůli lechtivým fotografiím, a novináře z bulvárního plátku, který zapomněl, že každý článek, názor či fotografii mají pod palcem tajné služby a jedině Montesinos určuje, co se smí zveřejnit a k čemu mu to má posloužit.

Chvála macechy

Přeložil Jan Hloušek

Erotický román *Chvála macechy* líčí manželské peripetie dobře situovaného páru smyslné doni Lucrecie a pedanta dona Rigoberta, posedlého tělesnou hygienou, milovníka erotických výtvarných děl. V jedné dějové linii se popisují večerní obsedantní hygienické rituály dona Rigoberta, během nichž jeho syn Fonchito, zdánlivě nevinný cherubín předpubertálního věku, nenápadně svádí svou macechu Lucrecii. Druhá, fantaskní linie románu rozvíjí „děj“ slavných erotických obrazů, které manželskou dvojici inspirují k novým milostným hrátkám.

Photo © Heike Huslage-Koch

DANIEL KEHLMANN

Daniel Kehlmann se narodil v roce 1975 v Mnichově, od šesti let žil ve Vídni, kde také vystudoval germanistiku a filozofii. Dnes střídavě pobývá v New Yorku a Berlíně. Ve dvadeceti letech debutoval románem *Beerholmsova představa*, následovaly povídkový soubor *Pod sluncem*, román *Mahlerův čas* a novela *Nejvzdálenější místo*. Další román *Já a Kaminski*, který kritika i čtenáři přijali s nadšením, předznamenal ohromující úspěch autorovy knihy *Vyměňování světa*, jež se stala největší událostí německé literatury posledních let.

Dosud se jí prodalo zhruba dva miliony výtisků a byla přeložena do 45 jazyků. V češtině rovněž vyšel Kehlmannův román v devíti příbězích *Sláva*. Daniel Kehlmann získal několik významných literárních ocenění, mimo jiné byl finalistou prestižní Německé knižní ceny.

Tyll

Přeložil Michael Půček

TIP
nakladatele

Daniel Kehlmann ve svém nejnovějším románu nechává ožít postavu středověkého kejklíře a jízlivého šprýmaře Tylla Eulenspiegela. Zasadil ho ovšem do období třicetileté války a spolu s Tylovými osudy osobitým způsobem líčí některé historické události ve válkou a morem sužované Evropě. Eulenspiegel se narodil v rodině vesnického mlynáře. Jeho otec uměl číst, zabýval se záhadami světa, léčitelstvím a magií. To se mu stalo osudným: stal se obětí inkvizice. Tyll musí prchnout, na cestě zbídačelou zemí ho doprovází Nele ze sousední vesnice. Potkávají bezpočet prostých lidí i pár těch tzv. velkých: kata, kejklíře, učence, dostanou se ke dvoru zimního krále Fridricha Falckého, Tyll se setká i se švédským králem Gustavem Adolfem. Později je naverbován k vojsku a zúčastní se obléhání Brna. Osudy všech postav se spojují v působivý epos o lidské hlouposti a pověrčivosti, o náboženském fanatismu a pokrytectví, o moci umění a schopnosti manipulovat lidmi.

„Kehlmann je jazykový kouzelník. Jeho čtenáři třicetiletou válku přímo cítí na těle, v ústech i v nose. Jeho román je špinavý, vlhký a studený, páchne morem, smrtí a zkázou – a přesto přitakává životu a je nesmírně vtipný. Zkrátka, *Tyll* je zatraceně dobrý.“

ZDF heute-journal

FRANCESCA HORNAK

Francesca Hornak, novinářka a spisovatelka, publikovala v denním tisku i časopisech – *The Sunday Times*, *The Guardian*, *Metro*, *Elle*, *Marie Claire* a dalších. Je autorkou knih *History of the World in 100 Modern Objects: Middle Class Stuff (and Nonsense)* a *Worry with Mother: 101 Neuroses for the Modern Mama*. *Sedm dní spolu* je její první román.

Sedm dní spolu

Přeložila Veronika Volhejnová

Vánoce. Čas rodinné pohody... nebo taky ne. Zvlášť když jste s celou svou rodinou v karanténě a nemůžete utéct. To pak vyjde najevo ledacos...

A právě v takové situaci se ocitne ne tak docela standardní rodina Birchových, když se dcera Olivie, lékařka, vrátí ze zóny zasažené nebezpečným virem. Rodinní příslušníci z toho pochopitelně nadšení nejsou – a ona zase těžce nese, že bude muset strávit celých sedm dní s lidmi, kteří mají takové nedůležité a povrchní starosti. Jenže i oni mají svá tajemství, a zdaleka ne tak malicherná, jak se Olivii zprvu zdá. A jako by toho nebylo málo, jedno z těch tajemství nečekaně zazvoní u dveří!

„Vřelá a lidské, vtipné i smutné se skvělou zápletkou. *Sedm dní spolu* je výborné čtení od začátku do konce.“

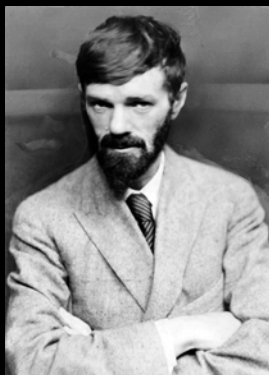
Marian Keyesová

„Chvilí křehké, chvíli břítké. *Sedm dní spolu* osloví každého, kdo podstupuje návrat do místa svého dětství.“

Booklist

„Perfektní četba pro fanoušky *Čtyř svateb a jednoho pohřbu* či *Lásky nebeské*.“

The Bookseller

DAVID HERBERT LAWRENCE

David Herbert Lawrence (1885–1930) patří k předním britským modernistům a k nejvýraznějším spisovatelům 20. století vůbec. Ve svých prozaických dílech proniká hluboko do vědomí i podvědomí postav a snaží se prolomit konvenční úzkoprsost typickou pro tehdejší britskou společnost. Většina jeho velkých románů i povídek se zabývá zejména narušenými vztahy mezi muži a ženami a hledá klíč k jejich nápravě především ve spontánnosti a v instinktivním životě. Čeští čtenáři mají možnost se s Lawrenceovým dílem poměrně dobře seznámit díky tomu, že v posledních třiceti letech vyšly

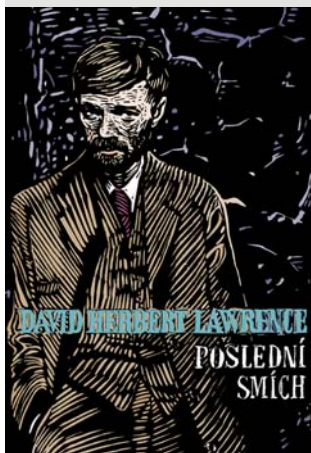
v kvalitních překladech jeho stěžejní romány (*Synové a milenci*; *Duha*; *Ženy milující*; *Mileneček lady Chatterleyové*).

Poslední smích

Přeložil Jiří Hanuš

Swazek *Poslední smích* je výběrem z Lawrenceovy povídkové tvorby, kterou zatím český čtenář v úplnosti nepoznal. Výbor se soustředí na dosud nepřeložené texty a čerpá ze všech vydaných povídkových souborů i textů, jež zůstaly mimo sbírky. Podobně jako jeho romány se i povídky zabývají především mezilidskými vztahy, velice často však bývají okořeněny jiskřivým humorem, komikou, satirou. Klíčovými postavami bývají ženy středního věku, jež při své složité psychice obtížně hledají pochopení okolí, a současně muži, kteří pro svou omezenost a samolibost, případně pohodlnost a nedostatečnou vnímavost takového pochopení nejsou schopni.

Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.

” Výběr z dosud nepřeložené povídkové tvorby klasika modernismu, autora románů *Mileneček lady Chatterleyové*, *Synové a milenci* či *Duha*.

HIROMI KAWAKAMIOVÁ

Hiromi Kawakamiová (1958) patří k předním současným japonským autorkám. Na literární scéně se prosadila již ve druhé polovině 90. let, ale teprve novelu *Podivné počasí v Tokiu* (2001) lze označit za její skutečně první bestseller. Tato kniha získala v roce 2001 Cenu Džuničiróa Tanizakiho a později byla i zfilmována. Existuje také její zpracování do podoby kresleného komiksu manga.

Podivné počasí v Tokiu

Přeložil Jan Levora

Jedná se o křehký, zdánlivě prostý příběh o postupně se prohlubujícím vztahu mezi sedmatřicetiletou Cukiko a jejím o mnoho let starším bývalým učitelem z vyšší střední školy. Příběh plný očekávání a pochybností, rozhodů, náhodných setkání, nadějí a zklamání.

Kniha přináší i řadu zajímavostí a postřehů o dnešním Japonsku a jeho tradicích, o japonské poezii i přírodě. Čtenář se dozví mnoho také o japonské kuchyni, protože oba hlavní hrdinové jsou skuteční labužníci a řada jejich setkání se proto odehrává v restauracích a barech.

Již vyšlo:
*Vetešnictví pana
Nakana*

LENKA HORŇÁKOVÁ-CIVADE

Lenka Horňáková-Civade (* 1971) se narodila a vyrůstala v Prostějově, v Praze vystudovala VŠE a začala se studiem na FF UK. To už bylo po sametové revoluci, kdy se otevíral nový svět a nové obzory – před dokončením studií dala přednost cestování, které se jí stalo osudným: setkala se se svým budoucím manželem a usadila se na jihu Francie. Na pařížské Sorbonně vystudovala výtvarné umění, kterému se věnuje aktivně: její kresby, akvarely a olejomalby jsou zastoupeny ve sbírkách v Austrálii, USA i v Evropě. S vlastní i rodným jazykem zůstala ve spojení – česky vyšly její knihy *Provence jako sen* (2010, Argo 2017), *Lanýže* (2011) a *Pohlednice z kavárny* (2015) – každá z nich jiným literárním jazykem odráží autorčino vnímání (jiho)francouzské reality. Praha–Paříž (2013, spoluautorka Anne Delaflotte Mehdevi) zase přináší pohled dvou žen-cizinek, z nichž každá žije v rodné zemi té druhé. Kniha *Marie a Magdalény* přináší zásadní změnu: Lenka Horňáková-Civade ji napsala francouzsky (česky vychází v jejím vlastním překladu), téma je naopak české. O tom, že i svým druhým, i když ne mateřským jazykem vládne autorka bravurně, svědčí fakt, že krátce poté, co román ve Francii vyšel, ocitl se na seznamu titulů, z nichž byl na podzim vybírán laureát významné francouzské literární ceny – Prix Renaudot. Oceněn pak byl Prix Renaudot des Lycéens a několika dalšími francouzskými literárními cenami.

Lanýže

Druhé, autorkou revidované vydání.

Mladý učitel Martin přijíždí do provensálského pohoří Luberon, které na první pohled připomíná ráj jako z pohlednice. Martin, nadaný zvláštním talentem, sem následuje tajemnou vůni ještě tajemnějších lanýžů, o nichž zatím jen sní... Co když ale hlavním motorem jeho hledání není pouze touha najít „černý diamant“? V pátrání téměř detektivním nás autorka tentokrát seznamuje s méně známou stránkou života v Provinci a z poněkud jiného úhlu pohledu...

Grófká

Přeložila Lenka Horňáková-Cívade

Z pařížského Východního nádraží, Gare de l'Est, vyjíždí 21. srpna 1988 vlak do Prahy a odváží skupinu mladých lidí z Československa, kteří na pozvání spřátelené francouzské komunistické mládeže pobývali týden ve Francii. Ana, jíž je právě ten den osmnáct let, si ale jen vyzvedne pas a do vlaku ke zděšení ostatních nenastoupí. Je rozhodnutá nadělit si k narozeninám svobodu, ačkoliv sama ještě nemá tušení, co všechno ono sladce znějící slovo znamená a jakou cenu za ni bude muset platit.

První svobodné kroky ji zavedou na hřbitov Père-Lachaise, kde dojde k osudovému setkání s tajemnou, krásnou a rozporuplnou ženou, která si nechá říkat Grófká. Grófká Anu pak jako dobrá i zlá víla provází jejím přechodem do dospělosti, jejím hledáním identity. Není ale vílou jedinou. Ostatní Aniny víly jsou ovšem vousaté: majitel baru Bernard, malíř Albert, zodpovědný Eugene a nerozlučná dvojice staříků ze Středomoří, Jacob a Yacoub... ti všichni Anu svým způsobem vedou její iniciací, a z dítěte v nesvobodné rodné zemi, posléze z tápající dívky na území nikoho se stává mladá, sebevědomá žena v zemi svobodné, i když adoptivní. Aninu cestu provází symbolický přerod z jednoho jazyka do druhého, Ana dá Grófce slib mlčení a zůstává dlouho němá, nakonec však i ona může promluvit.

Již vyšlo:

*Marie a Magdalény,
Provence jako sen*

ANUK ARUDPRAGASAM

Anuk Arudpragasam pochází z Colomba na Srí Lance, v současné době pracuje na doktorátu z filozofie na newyorské Columbia University. Píše v tamilštině a angličtině. *Příběh krátkého manželství* je jeho první román, který byl po vydání kladně recenzován v americkém i britském tisku, mj. v denících Guardian, Financial Times a New York Times i v prestižním literárním měsíčníku Kirkus Reviews a byl zařazen do užší nominace na literární cenu Dylana Thomase pro mladé autory.

Příběh krátkého manželství

Přeložila Hana Zahradníková

Na Srí Lance zuří občanská válka. Dineš přišel o rodinu i veškerý majetek a mechanicky, bezmyšlenkovitě se pohybuje od jedné utilitární činnosti k druhé. Pomáhá v nemocnici, v omezené míře zabezpečuje své nejzákladnější fyzické potřeby a na noc odchází z tábora ukrýt se před pravidelným ostřelováním do džungle. Jeho rutinu naruší nabídka souseda z tábora, aby pojal jeho dceru za manželku. I tento návrh je veden čistě účelovými pohnutkami – otec cítí, že jako ochránce selhal, a hledá někoho, kdo by za něj převzal břemeno odpovědnosti. K sňatku dojde, ale po kratičkém fázi seznamování dvou mladých lidí, která jako by nabízela nesmělou naději, přijde předvídatelný závěr a žádný happy end se nekoná.

Věty i odstavce členěné do dlouhých volně plynoucích celků jako by odrážely Dinešovy nepřerušované proudy myšlenek. Se svým okolím prakticky nekomunikuje, je uzavřen ve vlastním světě, obrací se dovnitř, protože vnější svět zešlél. Všimá si, jak funguje jeho tělo, jehož pomíjivost si se zoufalou naléhavostí uvědomuje a v předtuše pravděpodobného konce se s ním loučí.

A z Dinešova ticha uprostřed válečné vřavy se hlasitě ozývá základní otázka: Co dělá člověka člověkem, když z jeho života už nic nezbyvá?

Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.

TORMOD CAIMBEUL

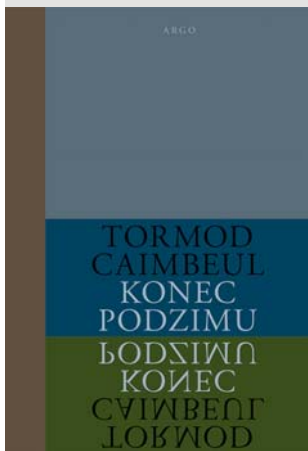
Tormod Caimbeul (1942–2015, anglicky Norman Campbell) je patrně nejvýznamnějším skotským gaelským prozaikem. Narodil se a vyrostl v gaelsky mluvící rodině na ostrově Lewis, který je součástí Vnějších Hebrid. Vystřídal řadu různých zaměstnání, pracoval v továrnách, na dráze i jako učitel gaelštiny a angličtiny. Jeho tři romány –

Šrapnel (Shrapnel, 2006) a *Severní hřbet* (An Druim bho Thuath, 2011) a tři povídkové sbírky patří k vrcholům moderní gaelské literatury. Jeho tvorba se vyznačuje bohatým jazykem, v němž se střídají různé rejstříky, citem pro autentické dialogy a množstvím odkazů, které sahají do gaelské tradice i evropské popkultury. Dosud nebyl přeložen do žádného cizího jazyka.

Konec podzimu

Přeložila Petra Johana Poncarová

Konec podzimu je pokládán za vůbec nejlepší román napsaný ve skotské gaelštině ve dvacátém století. Odehrává se během jednoho dne a noci v odlehle části odlehleho ostrova, který nápadně připomíná autorův rodný Lewis. Tvoří jej rozhovory a vzpomínky tří starých přátel, kteří žijí prostým životem v místě, odkud již všichni ostatní odešli nebo zemřeli. V románu je patrný silný vliv evropského modernismu, zejména Becketta a Joyce, který se protíná s odkazy na starobyrou gaelskou literaturu a kulturu. Ačkoliv román pojednává o sklonku lidského života a v širším slova smyslu i o konci tradičního života v gaelsky mluvících komunitách, vyznačuje se velkým smyslem pro humor. Chystané české vydání je vůbec prvním převodem tohoto zásadního díla skotské literatury do cizího jazyka a také prvním přímým překladem gaelské prózy do češtiny.

99 Nejlepší román napsaný ve skotské gaelštině ve dvacátém století.

TOMMI KINNUNEN

Tommi Kinnunen (* 1973) pochází ze severofinského města Kuusamo. V současnosti učí finský jazyk a literaturu na gymnáziu v jihofinském Turku. Před několika lety navštěvoval kurz tvůrčího psaní, kde psali povídky na různá témata. V závěru kurzu se vyučující Tommiho zeptal: „Poslyš, Tommi, ty tvoje povídky, nejsou to náhodou spíš kapitoly z románu?“ A tak vzniklo *Čtyřcestí* (Neljäntienristeys, č. 2016), románová prvotina, které se ve Finsku prodalo už přes 50 000 výtisků a setkala se s obrovským úspěchem u kritiky i čtenářů nejen ve Finsku,

ale i v dalších 18 zemích. V románu *Vystrkov* autor dále rozvíjí nastolená témata – míru tolerance i osamocení ve světě, který sdílíme.

Vystrkov

Přeložila Lenka Fárová

Slepu devítiletou Helenu pošlou z rodného městečka na severu Finska do školy pro nevidomé v Helsinkách. Postupně se naučí znát pachy, zvuky i počty kroků ve velkém městě. O čtyřicet let později se na jih přestěhuje i její synovec, student Tuomas, a oba zjistí, že i přes vnější odlišnost toho mají mnoho společného.

Jaké to je, stát celý život stranou a čekat, až si lidé všimnou, že jste jako oni, a přestanou vnímat jen to, čím se lišíte? Jaké je vyrazit na dlouhou cestu, abyste se stali tím, kým chcete být, anebo kým možná dokonce už jste? Tommi Kinnunen píše osobitým stylem o jinakosti i hledání vlastní identity, o touze po rodičovství i síle rodinných pout.

**” V užší nominaci na literární cenu Finlandia.
Ve Finsku přes 45 000 prodaných výtisků**

Již vyšlo:
Čtyřcestí

ANN PATCHETTOVÁ

Ann Patchettová má na kontě už sedm románů a i českým čtenářům je dobře známá. Absolventka slavného kurzu tvůrčího psaní Iowa Writer's Workshop potvrzuje, že peníze do vzdělání neinvestovala nadarmo – její knihy se v USA staly bestsellery a jsou přeložené do více než 30 jazyků. Svou lásku k literatuře dokazuje Ann Patchettová i na poli obchodním – v roce 2011 si v Nashvillu, kde žije, otevřela knihkupectví a pokusila se tak aktivně zvrátit trend, kdy nezávislá kamenná knihkupectví z většiny amerických měst nenávrtně mizí, neschopná vzdorovat tlaku internetového molocha.

Společenství

Přeložila Dana Vičková

Jednoho slunného nedělního odpoledne v jižní Kalifornii se Bert Cousins nezávan objeví na oslavě křtin Franny Keatingové a navždy tím změní životy dvou rodin. *Společenství* vykresluje životy rodičů a šesti dětí v průběhu padesáti let, od prázdnin ve Virginii, které děti z obou „spojených“ rodin prožívají společně, až po jejich dospělost, dětskými zážitky navždy poznamenanou. Snad každý, kdo má rodinu, pozná směr lásky, humoru i tragédie, která život provází. Ve *Společenství*, nejosobnějším z románů Ann Patchettové, se jí čtenářům dostane vrchovatě.

„Patchettová přináší lidskost, humor a odzbrojující náklonnost k postavám, které si při jejich zápolení se životem nemůžete nezamilovat. ... Neodolatelné.“

Library Journal

„Kořatý a strhující nový román ... Patchettová přichází s vnímavými postřehy o lidech a životě, podáványými v hloubi soucitným a zábavným tónem. Ann Patchettová je spisovatelka, která ví, co dělá, a během četby máte pocit, že jste v dobrých rukou.“

The New York Times Book Review

NEW YORK TIMES BEST BOOK OF THE YEAR
USA TODAY BEST BOOK OF 2016
WASHINGTON POST BEST BOOK OF 2016

URŠULA KOVALYK

Uršula Kovalyk se narodila v roce 1969 v Košicích. Absolvovala střední zdravotnickou školu, ale v oboru nikdy nepracovala. Po roce 1989 vystřídala několik zaměstnání (ošetřovatelka laboratorních zvířat, knihkupkyně v Artforu, pracovnice v Krizovém centru pro oběti násilí). Vystudovala dálkově sociální práce na Trnavské univerzitě. Její díla: *Neverné ženy neznášají vajíčka* (2002),

Travesty šou (2004), *Žena zo sekáča* (2008) byla přeložena do několika evropských jazyků. *Krasojezdkyně* (2013) byla v užším výběru ve slovenském ocenění Anasoft Litera 2014 a anglický překlad Julie a Petera Sherwoodových, který byl publikován nakladatelstvím Parthian Books, se dostal do širší nominace prestižního britského ocenění EBRD Literature Prize. V současnosti autorka pracuje v občanském sdružení s bezdomovci a tělesně postiženými, se kterými vytváří performance v rámci Divadla bez domova. Žije v Bratislavě.

Krasojezdkyně

Přeložila Martina Bekešová

Ilustrovala Lucia Dovičáková

Uršulu Kovalyk můžeme považovat za feministickou autorku, ovšem *Krasojezdkyně* je její nejméně feministické dílo. V této postmoderní novele můžeme nalézt řadu různých linií: sociální, národnostní, politickou, erotickou, fantastickou a další; rozbíjení stereotypů žensko-mužského světa je téměř až na posledním místě. Hlavní hrdinka Karolína vyrůstá v roce 1984 v malém městě kdesi na východě Československé socialistické republiky. Karolína je programová outsiderka, což se projevuje i v jejím vzhledu. S její podobou a nuzotou rodinného zázemí kontrastuje krasojízda, jež dala novele název, i koně jakožto symboly čehosi vznešeného, a autorčina bravurní práce s tímto kontrastem působí dráždivě a netradičně.

Krasojezdkyně je novela o touze realizovat dívčí sny navzdory totalitní době; je to oslava dívčího přátelství a hořké přiznání, že touha po moci může zničit jakýkoliv vztah.

„Kdybych chtěla jen šokovat, přeběhla bych nahá po Hlavní ulici v Košicích a nemusela bych tolik sedět za počítačem. Moje texty podle mě lezou pod kůži. A to je rozdíl.“

Uršula Kovalyk

SAMANTA SCHWEBLIN

Samanta Schweblin (* 1978, Buenos Aires) vstoupila do povědomí čtenářů jako brilantní autorka povídkových sbírek *El núcleo del disturbio* (2002) a *Pájaros en la boca* (2010), česky publikováno nakladatelstvím Éditions Fra pod titulem *Ptáci v ústech* (2013). Ve svých krátkých povídkách s pečlivě odměřovaným napětím a často nevysloveným závěrem se ctí navazuje na fantastickou literaturu laplatské oblasti, zastoupenou jmény jako Julio Cortázar, Jorge Luis Borges nebo Adolfo Bioy Casares. Je nositelkou mnohých mezinárodních ocenění včetně Ceny Juana Rulfa, Ceny Casa de las Américas, prestižním časopisem Granta byla zařazena mezi nejlepší mladé autory píšící španělsky. Za svůj román *Distancia de rescate* (Bezpečná vzdálenost) se v roce 2017 dostala do užší nominace na britské ocenění Man Booker International Prize. Její knihy byly přeloženy do dvaceti jazyků. Samanta Schweblin žila v Argentíně, Mexiku, Itálii a Číně, v současnosti žije v Berlíně.

Bezpečná vzdálenost

Přeložila Dita Aguilera

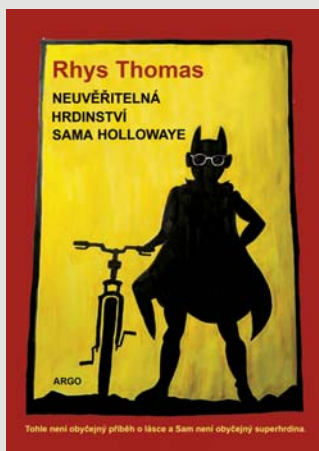
Schweblinová napsala postmoderní vícehlasou hypnotickou novelu, která se čte jedním dechem. Těžko určit, jestli je to sen, realita, horor či noční můra. Příběh odehrávající se na argentinském venkově tematizuje hledání bodu zlomu, jediného okamžiku, kdy jsme jedním banálním krokem odbočili ze své cesty a řítíme se k nevyhnutelné katastrofě, jakkoliv jsme se snažili pro sebe i své blízké najít bezpečnou vzdálenost. Seznamujeme se s Amandou umírající na lůžku v nemocnici, kde jí dělá společnost David a pomáhá jí svými otázkami rekonstruovat, co se přihodilo s její dcerou Ninou a proč se jejich pečlivě strážena bezpečná vzdálenost prolomila. Ve snaze najít onen konkrétní bod trvá nekompromisně na detailech a nutí Amandu vrátit se v čase, jako by skládali puzzle. Je to důležité, musí to stihnout dříve, než zemře.

„Strašidelné a úžasné...
nebezpečně návykové.“

Guardian

RHYS THOMAS

Rhys Thomas žije v Cardiffu. Svůj první román o znučených pubertácích, kteří uzavou zlověstnou dohodu, nazvaný *A Suicide Club*, publikoval v roce 2009. O rok později vyšla jeho vize postapokalyptické Británie *On the Third Day*. Jeho poslední kniha, *Neuvěřitelná hrdinství Sama Hollowaye*, bývá charakterizována jako míšenec *Muže jménem Ove* a filmového samozvaného hrdiny *Kick-asse*.

Neuvěřitelná hrdinství Sama Hollowaye

Přeložila Jitka Jeníková

TIP
nakladatele

Sam Holloway ustál to nejhorší, co vám život může hodit pod nohy. A aby mohl pokračovat dál, podepřel se hradbou úzkostlivě dodržované rutiny, nenáročné práce a naprosté normality – s jednou výjimkou...

Tříkrát týdně se ze Sama stává maskovaný superhrdina hlídkující v ulicích svého rodného maloměsta. Připadá si tak alespoň na chvíli neporazitelný, ale jeho neuvěřitelná dobrodružství ho navzdory dobrým úmyslům občas přivádějí na pořádně horkou půdu.

Pak se ale na scéně nečekaně objeví dívka, která začne Samovu pečlivě vybudovanou hradbu bourat. A hrdinovi nezbude než se rozhodnout, jestli má dost odvahy na to, aby strhl svou masku a postavil se čelem minulosti, před níž tak dlouho utíkal...

” Tohle není obyčejný příběh o lásce a Sam není obyčejný superhrdina.

CHRISTIAN GUAY-POLIQUEIN

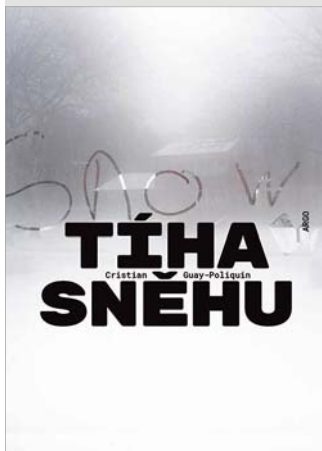
Christian Guay-Poliquin (* 1982) je frankofonní kanadský spisovatel. Vystudoval literaturu na Université du Québec v Montrealu a Université Champagne-Ardenne v Remeši. Už jeho první kniha *Kilometr za kilometrem* (Le fil des kilometres, 2013) vyvolala pozornost čtenářů i kritiky a přinesla autorovi několik

nominací na literární ocenění. Obrovský úspěch se dostavil s druhým titulem *Tíha sněhu* (Le poids de la neige, 2017), jenž získal 7 významných ocenění – kromě hlavní kanadské literární Ceny generálního guvernéra také například prestižní Ringuetovu cenu Quebecké literární akademie nebo Literární cenu gymnazistů – a na další 2 byl nominován. Román byl zatím přeložen do deseti jazyků včetně češtiny.

Tíha sněhu

Přeložila Danuše Navrátilová

Do blíže neurčené vesnice, snad někde v kanadských lesích, se v blíže neurčeném čase dostane zraněný mladý muž. Lidé jsou od vzdálených měst odříznutí závěsemi sněhu, jsou bez elektřiny a docházejí jim zásoby. Přesto se zraněného ujmou a ubytují ho u podivínského Matthiase ve srubu nad vsí. Za dodávky potravin a za dřevo na otop se Matthias uvolí o mladíka pečovat. Občasné návštěvy řídnou, ti, kdo mohou, uvězněnou vesnici záhadně opouštějí. Matthias a jeho vnucený spolubydlící tvoří podivné společenství, plné pochopení i podezřívání. Každý má své tajemství, na které téměř bez ustání padá nový a nový sníh, jenž tíží domy i duše...

” Cena Generálního guvernéra Kanady, 6 dalších významných literárních ocenění

**Všechno pokrývá oslepující, bílý, zářivý sníh.
Lidi pokrývá temná samota.**

Photo © AV Christian Elgvin

GUNSTEIN BAKKE

Gunstein Bakke (* 1968) debutoval v r. 2000 románem *Kancelář* (Kontoret). Za svůj třetí román *Maud a Aud* (Maud og Aud) získal v r. 2012 Cenu Evropské unie za literaturu a byl nominován i na další ceny, stejně jako následující román *V očekávání* (Havende). Kromě prózy se Gunstein Bakke věnuje i poezii a překladu. Žije střídavě na Gotlandu a v Oslu.

V očekávání

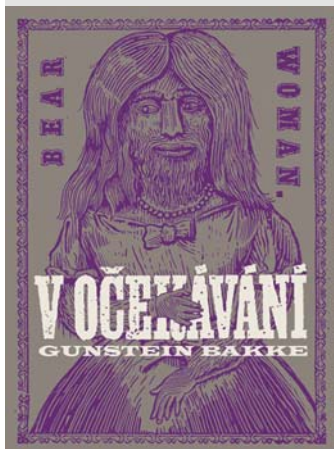
Přeložila Marta Bartošková

V románu Gunsteina Bakkeho *V očekávání* se spojují tři příběhy – Julia Pastrana byla mexická „medvědí žena“, která v 19. století cestovala po Evropě s kočovnou společností a jejím obludáři. V r. 1860 přijíždí ve vysokém stupni těhotenství do Moskvy a je populárnější než kdy dřív, protože se všichni nemůžou dočkat, aby se dozvěděli, jestli bude děcko taky chlupaté.

O sto let později najde naprosto osamělý společensky vyloučený Finn na skládce v Oslu Juliino vycpané tělo, odnese si ho s sebou domů a žije s ním, aby si měl s kým povídat.

A v r. 2013 cestuje norská novinářka Kira, těhotná ze znásilnění, do Mexika, aby napsala reportáž z předání Juliina těla zpátky mexické vládě.

Hlavními tématy příběhu jsou život, smrt, čas, „normálnost“ apod. Kolážová forma střídá fragmenty klasického vyprávění se snovými úvahami i různými písemnostmi, jako jsou deníky či dopisy.

MIKKO-PEKKA HEIKKINEN

Mikko-Pekka Heikkinen (* 1974) pochází ze severofinského Kajaani. Pracuje jako reportér a filmový kritik helsinského deníku Helsingin Sanomat. Rád chodí do přírody a zajímá se o sámskou kulturu, tundru a Laponsko, kde se odehrávají také jeho povídky a romány. Ve Finsku si Heikkinen získal jméno jako humorista a satirik, který si s oblibou bere na mušku aktuální společenské problémy.

Sobí mafie

Přeložila Anežka Melounová Křístková

Utsjoki, nejzazší kout severního Finska, kraj sobů, Sámů a polární záře. Chudý a zastrčený kout země, kde vládou rodové klany a kde má zákon jen poradní slovo. Zní poslední věta povědomě? Podobnost se Sicílií není náhodná. Chovatelům sobů v Utsjoki vládne železnou rukou Rouku, patriarcha sámského rodu Nelihanků, který jako by z oka vypadl Puzovu Kmotrovi. Konkurence v rajónu je zlikvidována, malochovatelé platí výpalné a se skřípěním zubů trpí Roukova přemnožená stáda, která spásají tundru na holou zem. Roukova vláda se zdá neotřesitelná – dokud se proti němu nevzbouří jeho vlastní syn Jouni-Sammeli zvaný Jypyrä. Co se stane, když se do sebe pustí sámský boss a motorkářský gang (který má ale místo motorek sněžné skútry)? Obyvatel v Laponsku je příliš málo, aby tekly potoky krve, přesto budou padat hlavy (sobí), létat kulky (a dřevění medvědi) a dvoučlennému policejnímu týmu bude (jediná) cela v Utsjoki praskat ve švech.

” Místo vína vodka se sobí krví, místo motorek sněžné skútry, ale jinak je to mafie tak, jak ji známe a máme rádi.

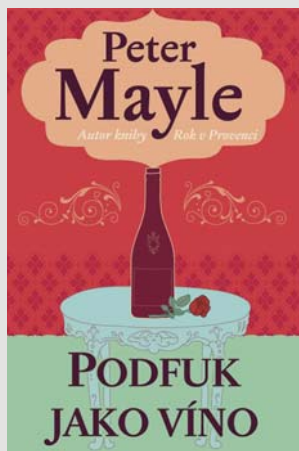
PETER MAYLE

Peter Mayle (1939–2018) byl jedním z nejznámějších současných anglických spisovatelů. Dlouho žil v USA a pracoval v reklamní agentuře, poté se stal novinářem, publicistou a spisovatelem na plný úvazek. Koncem 80. let 20. století se přestěhoval do Francie s odhodláním napsat román. Výsledkem jeho snah se stala kniha *Rok v Provinci*, která mu přinesla mezinárodní úspěch

a získala řadu ocenění. Postupně následovaly další úspěšné knihy, které byly přeloženy do více než dvaceti jazyků, česky vyšly např. *Navždy Provence*, *Hotel Pastis*, *Psí život*, *Znovu Provence*, *Podfuk jako víno*, *Dobry ročník*, *Francouzské hodokvasy*, *Tajnosti francouzského pekaře* a *Podfuk na Korsice*. Kniha *Rok v Provinci* se stala předlohou pro TV seriál, román *Dobry ročník* pro romantickou filmovou komedii. *Rok v Provinci* vyvolal takovou vlnu popularity a s ní související ztrátu soukromí, že Mayle musel Francii na přechodnou dobu opustit. Když se později se svou ženou a psy opět vrátil do provensálského Luberonu, jeho přesnou adresu znali jen jeho nejbližší sousedé. Od roku 2002 byl nositelem řádu Rytířů Čestné legie, jehož udělením francouzská vláda ocenila Mayleho přínos pro kulturu a Francii. Zeměl v Provinci.

Photo © Jennie Mayle

Podfuk jako víno

Přeložil Paul Millar

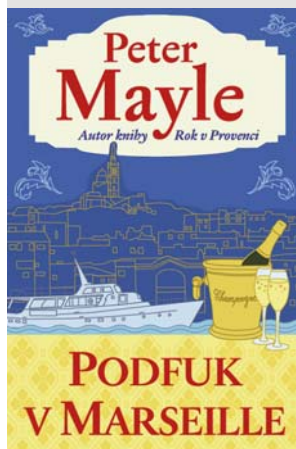
Vše začíná v kopcích nad Los Angeles, v extravagantní rezidenci s velkolepým vinným sklepem právníka hollywoodských hvězd Dannyho Rotha, který se chce pochlubit svou ohromující sbírkou vín vynikajících ročníků, a tak pozve novináře, aby o ní napsali. Články však vzbudí velký zájem nejen u smetánky. Když se Danny vrátí z lyží, najde sklep vyprázdněný.

Pojišťovna, u které si Roth sbírku pojistil na několik milionů dolarů, si najme soukromého detektiva a odborníka na víno, Sama Levitta, který se po stopách tekutého pokladu vydá. Pátrání ho dovede do Bordeaux a pak do Provence, kde se Sam setká s výstředním multimilionářem, jenž by snad mohl mít se zmizením vzácných vín něco společného. Za vydatné podpory půvabné francouzské kolegyně se Sam potýká nejen s indiciemi, s podezřelými a s kriminalistickými hádankami, ale i se svůdnými lákadly v lahvích i na talíři.

Podfuk v Marseille

Přeložil Paul Millar

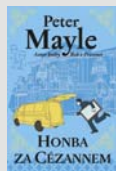
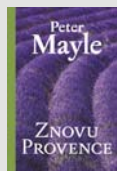
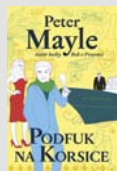
Do poklidné marseilleské zátoky Anse des Pêcheurs hodlá vtrhnout armáda investorů a stavitelů, kterým po letech někdy až krvavých tahačů začalo být samotné město Marseille malé. Celá akce je kryta výběrovým řízením, jde ale jen o to, zda bude zátoka zastavěna dalším hotelovým komplexem, který přinese pohádkové zisky několika vyvoleným, nebo vznikne příjemné místo pro život s respektem pro přirozenou krásu pobřeží a potřeby místních lidí. V tomto okamžiku se na scéně objevuje Sam Levitt, muž přesvědčivý, šarmantní a diskrétní, s neotřesitelným, byť poněkud sverázným pohledem na zákony. Pro tyto mimořádné vlohy je požádán, aby jako falešný mezinárodní marketingový pověřenec předvedl komisi konečnou prezentaci projektu, který by zcela legální cestou neměl šanci uspět. To je prostředí, v němž se Sam cítí jako ryba ve vodě – podfuk, ale pro dobrou věc...

” Další z „podfuků“ Sama Levita – vtipné, svěží a chutěmi i vůněmi naplněné dobrodružství.

Již vyšlo:

Znovu Provence, Navždy Provence, Rok v Provenči, Provence od A do Z, Francouzské hodokvasy, Podfuk na Korsice, Podfuk s diamanty, Tajnosti francouzského pekaře, O laných, šampaňském a jiných požitcích, Honba za Cézannem, Hotel Pastis, Psi život

GEORGE ORWELL

George Orwell (1903–1950) patří k nejvýraznějším spisovatelům a novinářům první poloviny 20. století. Přestože souzněl se soudobými levicovými filozofickými proudy a prohlašoval se za socialista, v případě Sovětského svazu potěmkinovskou povahu socialistického režimu brzy prohlédl a ostře se proti němu vymezil. Originálně své politické myšlenky zpracoval v alegorické novele *Farma zvířat* (1945) a v antiutopickém románu *Devatenáct set osmdesát čtyři* (1949). Velmi oblíbené byly a stále jsou jeho eseje, cestopisy a reportáže, např. *Na dně v Paříži a Londýně* (1933), *Barmské dny* (1934) a *Hold Katalánsku* (1938). George Orwell dodnes zůstává ikonou vzdoru vůči totalitním tendencím a politické manipulaci všeho druhu.

Bože, chraň aspidistru

Přeložila Zuzana Štátná

Gordon Comstock je mladý spisovatel, který pohrdá „bohem peněz“ a jeho nadvládou nad celou meziválečnou anglickou společností. Odmítne proto práci v reklamní agentuře a nechá se zaměstnat v malém knihkupectví. Výsledkem je však pocit, že jím jeho dívka Rosemary pohrdá právě proto, že se vzdal světských statků.

Bože, chraň aspidistru je psychologicko-společenský román, v němž Orwell trefně vykresluje tápání mladého, zmateného idealisty ve společnosti nahané touhou po zisku. Se suchým humorem popisuje pošetilé chování svých hrdinů, zároveň však odmítá poskytovat jednoduché odpovědi na jejich složité osobní dilemata.

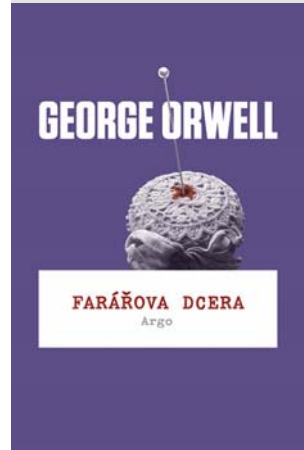
„Kdo chce porozumět dvacátému století, musí si přečíst Orwella.“

New York Review of Books

Farářova dcera

Dorothy, dcera ovdovělého faráře, vede chudý, ale zbožný život – odolává svodům místního chlípníka, za sebemenší zhřešení, byť jen myšlenkou, se bodne špendlíkem. Jednoho dne se probudí po osmidenní ztrátě paměti na ulici a musí se protloukat spolu s vandráky – sbírá chmel, přespává v ubytovnách, nakonec skončí ve vězení pro potulku. Podaří se jí uniknout ze šikmé plochy? Přijme nabídku chlípníka, který jí podává pomocnou ruku? Nalezne její vnitřní kompas ztracený směr?

Orwellův druhý, z části experimentální román živě nasvědčuje realitu meziválečné Anglie – bídu, dluhy, nezaměstnanost a hlad, s nimiž se museli běžní lidé každodenně vyrovnávat. Klade si také nelehké otázky o lidském údělu a smyslu pozemského života – dokáže člověk pomocí víry překonat věčné strádání a nespravedlnost?

Již vyšlo:

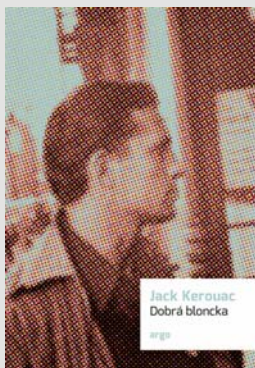
Farma zvířat/Animal Farm (bilingvní titul), Cesta k Wigan Pier, Deníky I (1931–1940), Deníky II (1940–1949), Devatenáct set osmdesát čtyři/Nineteen Eighty-four (bilingvní titul), Lev a jednorožec: Eseje I., Ohlédnutí za španělskou válkou: Eseje II., Farma zvířat – nové vydání, Devatenáct set osmdesát čtyři – nové vydání, Hold Katalánsku, Na dně v Paříži a Londýně, Úpadek anglické vraždy: Eseje III. (1945–1946), Spisovatelé a Leviatan, Barmské dny, Spisovatelé a Leviatan: Eseje IV (1947–1949), Na dně v Paříži a Londýně

JACK KEROUAC

Jack Kerouac (1922–1969). Americký básník a prozaik s francouzsko-kanadskými kořeny patří k čelným představitelům literárního a společenského hnutí označovaného jako „beat generation“. Se svými spoluputníky A. Ginsbergem, W. S. Burroughsem a dalšími vytvořil jednu z nejsvébytnějších a nejvýraznějších literárních generací americké literatury minulého století. Beatniky spojovalo odmítnutí

ideálu mladého úspěšného Američana s přímočaře nalinkovaným, pevným životním cílem, otevřeně se vysmívali oficiální morálce, konvencím a konzumnímu přežívání, prahli po svobodném, nevázaném způsobu života, jehož smysl hledali ve zvědavém tuláctví, východních filozofiích i v erotickém a narkotickém opojení.

Dobrá bloncka

Přeložili Josef Rauvolf, Bob Hýsek, Jiří Popel, Petr Onufer,
David Petrů, Lucie Šimerová, Michala Marková a Vít Penkala

Dobrá bloncka je soubor různorodých Kerouacových textů, který rekapituluje témata, ke kterým se vracel, a to různými formami, beletristicky i žurnalisticky. Nacházíme v něm nepublikované povídky a prozaické fragmenty, publicistické texty o literatuře, o sportu, o jazzu, o beatnické generaci. Argo vydává Kerouacovy texty dlouhodobě a soustavně a spolupracuje s celou řadou předních překladatelů, a většina z nich se objevuje i v nejnovějším kerouacovském svazku.

Tato antologie Kerouacových témat se tak stává i jakousi antologií překladatelských přístupů.

Připravujeme nové vydání:

Andělé zoufalství

Již vyšlo:

Na cestě, Mag & Satori v Paříži, Osamělý poutník, Zjevení Orfea, Big Sur, Andělé zoufalství, Podzemníci & Tristessa, Kniha snů, Dharmoví tuláci, Na cestě – rukopisný svitek, Sám na vrcholu hory/Alone on a Mountaintop, Vize Codyho, Doktor Sax, Můj bratr oceán

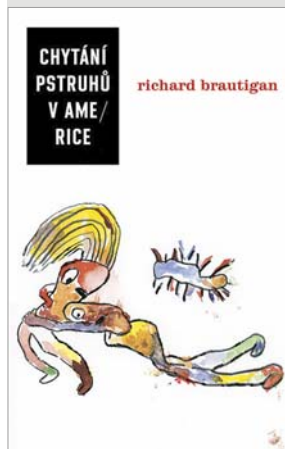
RICHARD BRAUTIGAN

Richard Brautigan (1935–1984) byl originální americký prozaik a básník, spjatý s atmosférou 60. let, která přála odbourávání konvencí ve společnosti i v umění. Jeho texty vynikají osobitou obrazností, dějem i strukturou, řada z nich se tváří jako parodie žánrů brakové literatury, jenomže Brautigan klame tělem. Autor si získal až kulturní status a oblíben je i mezi českými čtenáři, zejména díky svému dílu *V melounovém cukru* (č. 1986). Nakladatelství Argo chystá reedice několika Brautiganových románů.

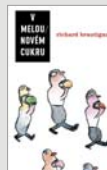
Chtání pstruhů v Americe

Přeložila Olga Špilarová

Teprve druhé vydání jedné z neoriginálnějších knih Richarda Brautigana. Jedná se o volný sled krátkých textů, které mají společnou originální metaforiku a uvolněnou stavbu, je to sled obrazů, historek, vzpomínek a kaleidoskopických výjevů z bezcílného putování, které spojuje neuchopitelný motiv „chtání pstruhů v Americe“. Chtání pstruhů v Americe je jednou meditativní poutí za studeným a živým živlem, jindy partnerem k rozhovoru a jindy zase postavou, o níž se dozvídáme z dálky a nepřímo jako o legendárním hrdinovi.

Připravujeme nové vydání:
Potrat, V melounovém cukru

” Trochu autobiografické líčení, trochu výlet do hloubky vlastní mysli, trochu festival imaginace, trochu *Jak jsem potkal ryby* na psychedelický způsob.

TEREZA SEMOTAMOVÁ

Tereza Semotamová (* 1983) absolvovala scenáristiku a dramaturgii na JAMU a germanistiku na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně; překládá z němčiny, věnuje se publicistice a je autorkou řady literárních pořadů a rozhlasových her. Společně s Jakubem Vítkem vydala roku 2015 v nakladatelství Větrné mlýny knihu *Počong aneb O pinoživosti lidské existence*.

Ve skříní

Hlavní hrdinka nové prózy Terezy Semotamové žije v nespokojeném vztahu v cizině; po nevyjasněné smrti partnera se vrací do rodné země, kde však nemá kde žít (ostatně ani neví jak), a tak vezme zavděk skříní, kterou její sestra hodlá vyhodit. Skříní umístí do vnitrobloku a nastěhuje se do ní. Bizarní východisko textu se postupně stává metaforou hledání prostoru na tomto světě, do nějž se projektuje vztah k rodině, mužům, kamarádům, k sobě samé. Jsme svědky hrdinčina boje o holou existenci; vyprávěčka jej sice vytěšňuje, nakonec však není zbytí. Léto totiž končí a do skříně zatéká.

Bezejmenná vyprávěčka nás provádí svou životní krizí, do níž vyústil nedávno skončený trýznivý partnerský vztah. Její vyprávění však nezabředává do nějaké uvzdychané sebelítosti (jíz se podobný typ psaní tak často nedokáže vyhnout), a to především díky živosti jazyka, prochnutého slangovými obraty, popkulturními narážkami, všemožnými hříčkami, do nějž se ovšem tu a tam vlamují i „vyšší“, abstraktnější polohy, zejména v reflexivních, až meditativních pasážích, které tvoří jakýsi refrén vyprávěččina monologu. Před čtenářem se tak postupně skládá jakási tragikomická mozaika, v níž se odráží jedna etapa života mladé ženy, etapa plná náleží ztrát, strnulosti, ale také odhodlání žít jinak a touhy po lásce.

**Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.**

PAVLA HORÁKOVÁ

Pavla Horáková je spisovatelka, publicistka, překladatelka a rozhlasová redaktorka. Je mj. autorkou oceňované trilogie pro mladé čtenáře (*Tajemství Hrobaříků; Hrobaříci v podzámčí; Hrobaříci a Hrobaři*) či knihy svědectví účastníků 1. světové války *Přišel befehl od císaře pána a Zum Befehl, pane lajtnant* (spolu s Jiřím Kamenem). Spolu s Alenou Scheinostovou a Zuzanou Dostálovou vydala v roce 2018 román *Johana*.

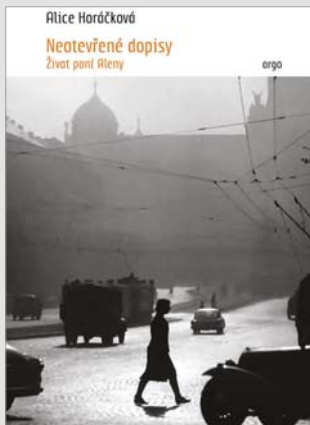

Teorie podivnosti

Vypravěčka Ada Sabová, mladá vědkyně z „Ústavu mezioborových studií člověka“, je v mnohém typickou (nikoli však stereotypní) moderní intelektuálkou, která se pokouší vybalancovat osobní život a kariéru. V obojím už má za sebou leccos, a tak není prosta jistého cynismu, či spíše poučeného, sarkastického vnímání světa, lidí kolem sebe i sebe samé. Na pozadí pátrání po zmizelém synovi své kolegyně zaznamenává kolem sebe zdánlivé nahodilosti, za nimiž však tuší zákonitost a provázanost. Pro všechny tyto jevy hledá zastřešující definici, svou „teorii podivnosti“, a zjišťuje, že nekonečnou spleť svéta pouhým rozumem neuchopí. A zatímco společnost kolem ní čím dál více lpí na vyprázdňených pravidlech, Ada její struktury jednu po druhé opouští a vydává se vstříc svobodě.

ALICE HORÁČKOVÁ

Alice Horáčková (* 1980) byla literární redaktorkou deníku MF Dnes, studovala v Praze a Berlíně. Debutovala biografickou knihou *Vladimíra Čerepková – Beatnická femme fatale* (Argo, 2014), která byla nominována na Cenu Josefa Škvoreckého a cenu Magnesia Litera pro objev roku. Je autorkou knížky *7× ve vedlejší úloze*, v níž se osmi sourozenci sedmi výjimečných lidí vyptávala na to, jaké to je, žít život v jejich stínu (Argo, 2016).

Již vyšlo:

*Vladimíra Čerepková,
7× ve vedlejší úloze*

Neotevřené dopisy Život paní Reny

Alena je hezká holka s vyřídilkou a výtvarným talentem. Když po osmašedesátém utíká kvůli tisku protikomunistických letáků do Paříže, tak jí otec – zlatník, který skončil v Jáchymově – dá do podpatku diamant. Alena se nikdy nechce vdávat, ale nakonec si po návratu do Prahy vezme výtvarníka Járu (je v sedmém měsíci). Její manžel je sice významný, ale v praktickém životě neupotřebitelný. Během normalizace Alena finančně táhne tříčlennou rodinu a pomáhá svému muži překonat psychické propady.

Po manželově smrti však najde v jeho psacím stole svazek neotevřených dopisů. Písmo je ženské, agresivní, ale proč je její muž nikdy neotevřel? Chce si je přečíst?

Dopisy však nejsou jedinou záhadou jejího života, i paní Alena má svoje tajemství.

Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.

EVA LÍMANOVÁ

Eva Límanová se narodila v roce 1935 v Praze jako sestra pozdějšího filmového režiséra Ivana Passera. V roce 1950 se odstěhovala k matce do slovenského Martina, kde byla z kádrových důvodů vyloučena z gymnázia se zákazem studia na všech školách v republice a nasazena na převýchovu do továrny jako dělnice. V roce 1954 se vrátila do Prahy, kde pracovala jako zdravotní sestra a laborantka. V roce 1960 ji v nakladatelství Mladá fronta vyšla sbírka povídek *Holka k smíchu*.

Zahrála si ve filmu *Křik* (1963) Jaromila Jireše a v adaptaci Hrubínovy novely *Zlatá reneta* (režie Otakar Vávra, 1965). V roce 1967 emigrovala do Kanady, kde pokračovala v literární činnosti. V roce 1984 se stala redaktorkou českého vysílání rozhlasové stanice Hlas Ameriky ve Washingtonu, kde 16 let vysílala pod svým rodným jménem Eva Passerová. Spolu s manželem Antonínem Límanem vydala sbírku haiku *Když zmlknou mobily*. Žije ve Vancouveru.

Chodí pešek okolo

Autobiografický příběh: kdyby nebylo druhé světové války, Eminka a její bratr Adam by byli stále obklopeni milující rodinou a bezpečím, které jim poskytovala. Jejich život by se odvíjel v zátiší rodinného domu až do chvíle, kdy by se sami rozhodli jej opustit. Do této předpokládané skutečnosti však zasáhla německá bota, která rozdrtila životy, osudy a majetky milionů. Jak postupuje vyhlazování dle Norimberských zákonů, příbuzní mizí, rodina se zmenšuje, děti se stěhují z místa na místo. Jejich šestileté putování sledujeme očima Eminky, která vidí válku jako nebezpečné NĚCO, které obchází kolem dokola, a nikdy nevíš, kdy tě zasáhne.

DANIELA ŠAFRÁNKOVÁ

Daniela Šafránková (* 1974) nejprve v Praze na DAMU vystudovala divadelní produkci a později v USA na California State University obor pedagogika a výtvarná výchova. Pracovala jako prodavačka, uklízečka, zahradnice, učitelka angličtiny, výtvarné výchovy a divadla, s manželem provozovala literární kavárnu a také pracovala jako výtvarnice na volné noze. Její obrazy je možné vidět na výstavách jak v České republice, tak v americké Kalifornii, jejich reprodukce pak na obálkách jejích knih. Dlouhou dobu se věnuje také psaní, v roce 1994 se zúčastnila spisovatelského workshopu pod vedením Arnošta Lustiga. Debutovala „americkým minirománem“ *Anísa* (Argo 2015), v němž všechny své (nejen) profesní zkušenosti promítla do jedné z hlavních postav. V knize *Bydlím v Nuslích* (Argo 2016) se propojují osudy fiktivních postav jihočeského lázeňského městečka, do něhož přijíždí tajuplný muž, vzpomínky nuselského kluka na dospívání v dobách socialismu a deníkové záznamy vojáka v první světové válce. Daniela Šafránková žije se svým americkým mužem a se synem střídavě v Praze, kde učí angličtinu, a v jižních Čechách, kde píše a maluje.

Již vyšlo:

Anísa, Bydlím v Nuslích

Fína

Třetí román výtvarnice Daniely Šafránkové ukazuje, jak zábavné, ale i frustrující můžou být kulturní rozdíly mezi Američany a Čechy, mezi světem Západu a Východu raných 90. let. Zároveň je napínavým detektivním pátráním po osudech ženy z deníkových záznamů popisujících život obyčejných lidí za protektorátu.

Američanka Lisa najde v pozůstalosti po svém otci několik dopisů psaných česky, pro ni cizím jazykem, fotografii a parte neznámé ženy. A protože právě prochází rodinnou krizí, rozhodne se ji vyřešit tím, že odcestuje do Evropy a začne pátrat po svých kořenech.

Cesta ji zavede až do Prahy, která je těsně po rozdělení Československa městem pořád ještě spjatým se socialistickou minulostí, pro Lisu nepochopitelným, skoro nepřátelským a plným podivných zvyklostí. Má ale také neopakovatelnou atmosféru, která Lisinu nedůvěru postupně naleptává.

Zjistí Lisa, jakým osudovým způsobem byla Fína, dívka z fotografie, spojená s jejím otcem? Proč o ní nikdy nemluvil? Nalezne v tomto mrazivém a podivném městě smysl života, který se jí na slunných plážích Kalifornie začíná vytrácet?

Američané v porevoluční Praze

Kdo je dávno mrtvá dívka z fotografie?

Temné tajemství z protektorátní Prahy

MICHAELA MLÍČKOVÁ JELÍNKOVÁ

Michaela Mlíčková Jelínková vystudovala mezinárodní vztahy a diplomacii na VŠE a postgraduálně evropská studia na prestižní francouzské univerzitě Sciences Po. Přes patnáct let se pracovní pohybuje mezi Prahou a Bruselem. Díky tomu poznala zákulisí mezinárodní diplomacie, institucí EU, ale také IT byznysu či neziskové sféry. Postupně se rozhodla psát něco více než tiskové zprávy a také se stala profesionální cukrářkou. Několik let úspěšně publikovala na blogu časopisu Respekt. Její povídka „Objev“ zabodovala v r. 2014 v celostátní literární soutěži. V r. 2017

vyšla v nakladatelství Grada její první knížka pro děti *Dobrodružství pana Kolečka – Pohádky od Hvězdy*. *Maličkost pro premiéra a jiné povídky* je její první knihou pro dospělé čtenáře.

Maličkost pro premiéra a jiné povídky

Pilot, mladá manažerka, pravicoví extremisté, postarší úřednice, nezaměstnaný dělník či cestovatelka – všichni tito Češi jsou hrdiny leckde mrazivých povídek s tak trochu ostřejší pointami. Díky prokresleným postavám si budete jisti, že někde – možná ne až tak daleko od vás – žijí. Tuhle pestrou, provokativní, zábavnou, vtipnou mozaiku plnou nečekaných rozuzlení přečtete jedním dechem. I když si bere na paškál i vážná témata.

„Povídky mají mnoho charakteristik, které je činí víc než zajímavými, nedočkavě čtenými a těžko odložitelnými před poslední stránkou knížky: věrohodný dialog, dramatický spád a překvapivou pointu. Něco mezi dobrou anekdotou a Roaldem Dahlem v originálním českém provedení.“

Radkin Honzák

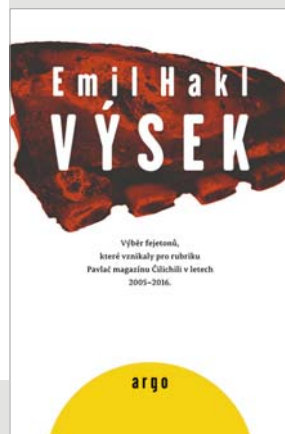
EMIL HAKL

Vystudoval Konzervatoř Jaroslava Ježka, obor tvorba textu. Pracoval jako aranžér, knihovník, strojník, zvukař, reklamní textař, literární redaktor, novinář a časopisecký editor. V roce 1988 zakládá spolu s několika dalšími volné literární sdružení Moderní analfabet. Těžištěm aktivity sdružení byla pravidelná autorská vystoupení v různých pražských i mimopražských klubech. Na ně pak navázala podobná činnost v Literárním klubu 8. Spolupracoval také s literárním Pant klubem.

Prozu začal psát v roce 1998. Publikoval v řadě sborníků a knižních výborů (Německo, Rakousko, Polsko, Slovinsko, Francie, Velká Británie). Novely *O rodičích a dětech* (2003) a *Skutečná událost* (2013) vyhrály v kategorii nejlepší próza cenu Magnesia Litera. Za knihu *Pravidla směšného chování* (2010) získal Emil Hakl cenu Josefa Škvoreckého. Více o autorovi nově na www.emilhakl.cz.

Výsek

Jedenáct let vycházely pravidelně v časopise *Čilichili* sloupky *Pavlače* Emila Hakla. Zveřejnit všechny by nejspíš bylo čtenářsky neúnosné, a tak jsme se vydali osvědčenou cestou autorského výběru. Výbor z *Pavlače* Emila Hakla obsahuje nejvýraznější kousky z autorovy sloupkařské dekády.

Již vyšlo:

Konec světa,

O létajících objektech, O rodičích a dětech, Intimní schránka Sabriny Black, Let čarodějnice, Intimní schránka Sabriny Black (Final Cut), Pravidla směšného chování, Skutečná událost, Hovězí kostky, Umina verze

ZBIGNIEW CZENDLIK

Zbigniew Czendlik je římskokatolický kněz polské národnosti působící v České republice. Narodil se 6. září 1964. Dětství prožil v obci Dębowiec na polské straně těšínského Slezska. Je známý svým osobitým přístupem k víře, náboženství i křesťanským hodnotám. Dlouho a zřejmě marně bychom v české katolické církvi hledali známější a oblíbenější tvář. Lze jej tedy bez nadsázky nazvat celebritou.

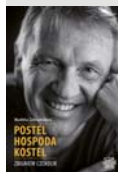
V médiích se vyjadřuje vtipně, srozumitelně a s nadhledem nejen k náboženským otázkám. Nebojí se šokovat, provokovat a být zcela nekřesťanský nekorektní. Přitom je noblesní, pozorný, překvapivě

otevřený a nezkrtně společenský. Má smysl pro humor i pro krásu, roztomilý akcent a podmanivý úsměv.

Uchem jehly Zbigniewa Czendlika Rozhovory s duchovním rozměrem

Kniha rozhovorů kněze Zbigniewa Czendlika vychází z oblíbeného pořadu České televize Uchem jehly. „Netradiční“ moderátor si zve již několik let na lanškrounskou faru hosty, kteří ve svém životě a ve své kariéře dosáhli významných úspěchů a jejichž životní zkušenosti mohou být inspirativním vzorem. Citlivě a s nadhledem kladené otázky postupně směřují k duchovnímu rozměru lidského života, který každý ze zpovídaných hostů nachází překvapivě i jinde, než bychom čekali.

V této publikaci se čtenář setká s řadou zajímavých hostů, mezi nimiž je Lucie Bílá, Věra Čáslavská, Jefim Fištejn, Jiří Koutecký a další.

Již vyšlo:

*Postel, hospoda,
kostel*

JAROSLAV RÓNA

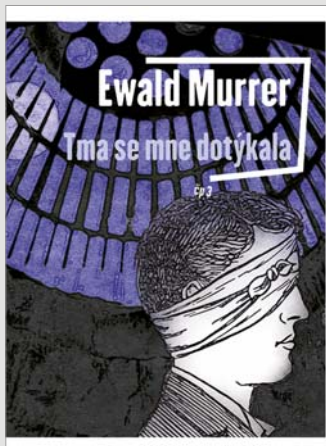
Akademický sochař Jaroslav Róna (* 1957) je český sochař a malíř, keramik, umělecký sklář, grafik, scénograf, literát a amatérský herec. Alespoň to tvrdí Wikipedie a podle všeho má pravdu. Jaroslava Rónu není snadné přehlédnout ve veřejném prostoru díky jeho majestátním instalacím, ale jako literát není publiku příliš známý. I tuto jeho „skrytou“ stránku chce Argo představit.

Velký lov

Těmi nejběsilejšími obrazy nabitý text Jaroslava Róny připomíná svou náladou prózu Johna Lennona – pokud by tedy slavný Brouk věděl něco o prostředí českých šoulaček. Právě myslivecké prostředí je svou bizarností dokonalou inspirací pro text neobyčejné šílenosti, jímž *Velký lov* bezesporu je. Povídka je jediným delším Rónovým prozaickým textem. Čtenáře zaujme jak autorovým nezpochybnitelným literárním talentem, tak naprostou nevybroušeností. Autor se posléze rozhodl pro umění výtvarné a literaturu hodil jako flintu do žita. I proto se jedná o jedinečný relikv doby svého vzniku. Text povídky *Velký lov* vyšel poprvé na přelomu 80. a 90. let v samizdatovém literárním časopise Kvašňák, podruhé jej otiskly Literární noviny. Třetí vydání Rónovy surrealistické prózy vychází s autorovými novými ilustracemi.

EWALD MURRER

Ewald Murrer (* 1964) je autorem básnických sbírek *Mlha za zdí* (Mladá fronta, 1992), *Vyznamenání za prohranou válku* (Vokno, 1992), *Zápisník pana Pinkeho* (Inverze, 1993), *Situace* (Krásné nakladatelství, 1995), *Sny na konci noci* (Petrov, 1996) a *Nouzové zastavení času* (Host, 2007). Publikovat začal v osmdesátých letech v prostředí undergroundu, podílel se mj. na legendárním sborníku *Už na to seru, protože to mám za pár*, jeho texty jsou zastoupeny i v antologii poezie druhé generace undergroundu *U nás ve sklepe* (Revolver Revue, 2013). Jeho báseň *Nad řekou plyne stříbřitý opar* z přítomné sbírky zařadili editoři Sylva Fischerová a Jan Šulc do antologie *Nejlepší české básně 2017*.

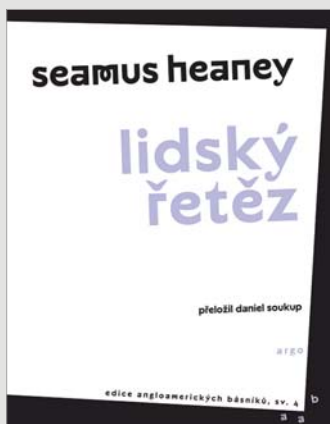

Tma se mne dotýkala

Ewald Murrer publikuje střídmo, jeho básním je vlastní tlumená atmosféra a uměřenost ve výrazu. Jeho texty bez vazby na konkrétní čas a prostor jsou obrazy, v nichž se prolínají spatřené detaily a výjevy s vytříbenými představami stvořenými imaginací. Převládající náladou je melancholie a smutek, které se pojí s obrazy stínů a temnot; ale jako protiklad tohoto ladění se vrací sugestivní obraz slunce planoucícího na noční obloze... (Sebe)obraz básníka, který v samotě jen „hledí z okna a píše báseň“ však narušuje ironický odstup, s nímž si autor vypůjčuje motivy a postupy dekadentní poezie. Působivé obrazy, přesná pojmenování, neobvyklé detaily si dokážou čtenáře podmanit, odvést od všedních událostí a přimět ho sledovat s autorem proměny krajiny, nebe i vlastní mysli.

SEAMUS HEANEY

Seamus Heaney (1939–2013) patří k nejvýznamnějším moderním anglofonním básníkům. Ve své první sbírce *Přírodopzpytcova smrt* (Death of a Naturalist, 1966) líčí především vlastní dětství na farmě v severoirském hrabství Derry. Ve sbírkách ze 70. a 80. let se mimo jiné vyrovnává s probíhajícím sektářským násilím mezi severoirskými katolíky a protestanty. Tematický záběr Heaneyho poezie se postupně rozvířal, až obsáhl téměř celou západní básnickou tradici od Vergilia po současnost. Přitom si jeho poezie uchovala svébytně intimní ráz a obrazy z evropské kultury či irských dějin se v ní střídají s osobními vzpomínkami. Vedle dvanácti básnických sbírek jsou podstatnou součástí Heaneyho díla také překlady a eseje. Roku 1995 Heaney získal Nobelovu cenu za literaturu.

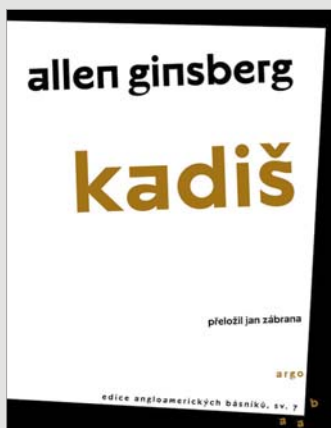
Lidský řetěz

Přeložil Daniel Soukup

Lidský řetěz (2010) je poslední básnická sbírka Seamuse Heaneyho, irského laureáta Nobelovy ceny za literaturu. Mísí se v ní vzpomínky na rodiče, elegie za přátele, variace na Vergiliovu *Aeneidu* či na středověkou irskou a moderní francouzskou poezii – básníkův hlas ustavičně rozmlouvá s jinými hlasy a básně dávají prostor životům druhých. Věcnými popisy přitom stále znovu prokmitávají závratnější světla a hlubší stíny. Významové roviny se prolínají, severoirská řeka se proměňuje ve Vergiliovu Léthé a ze stárnoucího básníka se na okamžik stává nedočkavý plavčík vyplouvající za prvním dobrodružstvím. Úžas z obzorů a péče o konkrétno – ve střídání těchto dvou momentů spočívá Heaneyho vidění světa.

ALLEN GINSBERG

Allen Ginsberg (1926–1997) patří k nejvýznamnějším autorům dvacátého století. Jeho proslulost se často odvozuje od společenskopolitického působení (patřil k významným postavám tzv. beat generation i celosvětového levicového hnutí, zároveň se celoživotně angažoval v boji za svobodu slova či za práva různých menšin, včetně těch sexuálních); v historii však zůstane zapsán především jako mimořádný a inovativní básník.

Kadiš

Přeložili Jan Zábrana a Bob Hýsek

Mezi nejznámější básnické skladby Allena Ginsberga patří vedle *Kvílení* i *Kadiš*, velkolepý žalozpěv na básníkovu zesnulou matku, jejíž duševní choroba silně poznamenala jeho dětství a dospívání.

Zárodky básně vznikly v Paříži v roce 1957, kde si Ginsberg společně s beatnickými tvůrci Gregorym Corsem, Peterem Orlovským a později i Williamem S. Burroughsem prostřednictvím halucinogenů „rozšiřoval sféru vědomí“. V *Kadiši* se mu časem podařilo vypsát se z hlubokých traumat, přičemž k odemknutí bran podvědomí použil divotvorné klíče: valná část *Kadiše* vznikla pod vlivem morfia a metamfetaminu a konečnou revizi provedl až po návratu z Peru, kde k tomu účelu požil ayahuasku neboli yagé. Výmluvné jsou názvy dalších básní ve sbírce, například Meskalín, Kyselina lysergová či Rajský plyn; autor v nich opět vymítá ducha Naomi Ginsbergové, lamentuje nad iluzorností univerza, zakouší pocity tvůrčího zmaru i extázi z duchovního prozření a v psychedelickém proudu vědomí ze sebe nechává volně řinout vize, nářky, chvalozpěvy i obavy ze zániku smrtelného těla – aby k nám po šedesáti letech skrze ony širokodeché verše stále živě promlouval jeho duch.

Básnická sbírka *Kadiš a jiné básně* (Kaddish and Other Poems), kterou Allen Ginsberg vydal v roce 1961 u Lawrence Ferlinghettiho v nakladatelství City Lights Books, obsahuje jeho básně z konce padesátých let (1958–1960) v již klasickém překladu Jana Zábrany. Čtyři dosud nepřeložené básně pak přeložil Bob Hýsek.

KAZUO ISHIGURO

Kazuo Ishiguro (* 1954), držitel Nobelovy ceny za literaturu, patří k nejuznávanějším současným britským prozaikům. Obdiv čtenářů i kritiků mu vynesl zejména jeho vytříbený styl a cit pro jazyk – jenž je o to obdivuhodnější, že angličtina není jeho mateřským jazykem (Ishiguro se narodil v japonském městě Nagasaki a do Anglie se s rodiči přestěhoval až v pěti letech). Je autorem sedmi románů, několika dramat a povídkových sbírek; za své dílo obdržel řadu prestižních cen, včetně Booker Prize či Whitbread Prize. Žije s manželkou a dcerou v Londýně.

Vybledlá krajina s kopci

Přeložila Zdena Pošvicová

Už v prvotině *Vybledlá krajina s kopci* držitel Nobelovy ceny za rok 2017 Kazuo Ishiguro noblesně, nevťiravě, a přece nesmlouvavě vykresluje zdánlivě prospěšnou, ba důstojnou uměřenost japonské a britské povahy a zjišťuje, že je jejím nositelům spíše na škodu, protože ve skutečnosti odtahitého člověka i jeho okolí drtí.

Krátká návštěva jediné přeživší dcery přinutí stárnoucí Ecuko přenést se ve vzpomínkách zpět do horkého léta v rodném Nagasaki. Na sklonku druhé světové války se tu duše jejich spoluobčanů změnilo k nepoznání. Po ulicích se ploužily mátohy někdejších známých a jen málokdo v sobě našel sílu posunout se dál. Ecuko si vybavuje zejména měsíce před porodem prvního dítěte, kdy byla nucena přitakávat jediným žijícím příbuzným: panovačnému prvnímu choti a jeho stejně manipulátorskému otci.

Poddajnou ženušku tehdy snad mohla posílit známost s nevyzpytatelnou sousedkou Sačiko a její neposlušnou dcerkou, které chtěly z města vypálených stínů za každou cenu pryč. Stupňující se neslyšný protest a všudypřítomné nagasacké trauma dovedly drama těhotné Ecuko ke kařkovskému vyvrcholení.

Již vyšlo:

*Neopouštěj mě,
Malíř pomíjivého světa,
Pohřbený obr*

LUCIA BERLINOVÁ

Lucia Berlinová byla americkými čtenáři i literární kritikou objevena vlastně až po smrti. Přesto se díky sbírce *Manuál pro uklízečky* zařadila mezi přední spisovatele druhé poloviny dvacátého století. Své mistrné vylíčení atmosféry a lidí v končinách, kam ji vítr zavál, podává s mimořádným pozorovatelským talentem, nehledaným humorem a věcným stylem, z něhož mrazí, ať už se příběhy odehrávají na mexické pampě, v Kalifornii nebo v Chile.

Autorka se narodila roku 1936 na Aljašce jako Lucia Brownová. S rodinou se často stěhovala, část mládí prožila v chilském Santiagu. Byla třikrát vdaná (příjmení si nechala po posledním manželovi) a měla čtyři syny. Aby je uživila, střídala různá zaměstnání, kupříkladu dělala i uklízečku, která figuruje v názvu této knihy. Své povídky psala jen tehdy, když jí na to zbyl čas a nebyla zrovna pod vlivem alkoholu. Zemřela roku 2004 v Marina del Rey.

Manuál pro uklízečky

Přeložila Martina Knápková

Jak se vyjádřil jeden z jejích kolegů spisovatelů, Lucia Berlinová (1936–2004) je „nejutajovanějším americkým pokladem“ v rámci povídkového žánru. Její tvorba se hlásí k odkazu A. P. Čechova a Raymonda Carvera a jistě se treťí do vkusu také fanouškům Alice Munroové a Annie Proulxové.

Soubor nazvaný *Manuál pro uklízečky* je výběrem toho nejlepšího z díla této legendární povídkářky. Autorka se svou typickou směsicí humoru a melancholie přetváří všednodennost v nepravděpodobnou krásu, objevuje půvab v jídelnách a veřejných prádelnách amerického Jihozápadu, v domovech severokaliřorské společenské smetánky a v titulní povídce například také v perspektivě osamělé uklízečky v jídelně jednoho hotelu v Mexico City. Berlinová píše o rodině, lásce a práci stylem, který je přímočarý, prostý a soucitný.

Ženy z autorčiniých povídek jsou sice ztracené, ale také silné, chytré a neobyčejně opravdové. Berlinová se vyznačuje brutální upřímností, empatií a humorem – inspiraci čerpala z vlastního života poznamenaného mimo jiné střídáním zaměstnání a alkoholismem.

” Sbírka povídek „utajeného pokladu americké literatury“.

IAIN BANKS

Iain Banks (1954–2013) byl skotský spisovatel, psal „klasickou“ prózu i sci-fi romány (pod jménem Iain M. Banks). Proslavil se hned prvním románem *Vosí továrna* (The Wasp Factory, 1984, č. 1998), který vzbudil velké kontroverze kvůli amorálnosti a explicitním popisům násilí. V češtině dále vyšly romány *Most* (The Bridge, 1986, č. 2003), *Píseň kamene* (A Song of Stone, 1998, č. 2002) a *Vraní ulice* (The Crow Road, 1998, č. 2004).

Z jeho sci-fi děl vyšly v češtině dvě knihy z cyklu *Kultura: Pomysli na Fléba* (Consider Phlebas, 1987, č. 2018) a *Líc a rub* (Inversions, 1998, č. 2002).

Vosí továrna

Přeložili Viktor Janiš a Zuzana Šťastná

Šestnáctiletý Frank žije na skotském ostrově jen s otcem, vzpomíná na bratra Erika, který skončil v blázinci, a většinu času tráví podivnými rituály a stavbou hrubých zbraní, kterými zabíjí drobná zvířata. Jeho největším vynálezem je ale Vosí továrna, záhadný přístroj podobný bludišti, do něhož Frank vypouští vosy a z jejich pohybu věští věci budoucí.

Nyní se duševně nevyrovnaný Erik vrací na ostrov a Frank se snaží proniknout do věčně zamknuté otcovy pracovny. Jak dopadne vzájemné střetnutí a jaká rodinná tajemství vyplavou na povrch?

Vosí továrna je prvním románem, který Iain Banks napsal. Knize se dostalo velmi kontroverzního přijetí – kritici ji dílem vynesli do nebes, dílem strhali pro její násilnost a nemorálnost. Dodnes se však objevuje v žebříčcích nejlepších anglických románů a stala se moderní klasikou.

„Morbidní, bizarní a naprosto neodolatelné.“

Financial Times

„Přečtěte si *Vosí továrnu*, jestli máte odvalu.“

Express

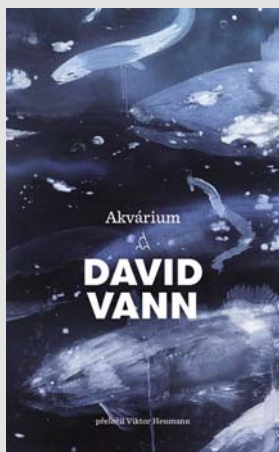
„Jeden ze stovky nejlepších románů 20. století.“

Independent

DAVID VANN

David Vann se narodil roku 1966 na aljašském ostrově Adak v Aleutském souostroví. Je autorem oceňované povídkové sbírky *Legenda o sebevrahovi* (Legend of a Suicide, 2008), z níž pochází také novela *Ostrov Sukkwan* (česky Argo, 2011), za kterou získal bezpočet literárních ocenění. Na tento úspěch znovu navázal svým prvním románem *Srub* (Caribou Island, 2011), který byl přeložen už do šestnácti jazyků a připravuje se jeho filmová podoba. Během dalších dvou let následovaly romány *Prach* (Dirt, 2012) a *Kozí hora* (Goat Mountain, 2013). Kromě toho se David Vann věnuje i „non-fiction“, jeho vzpomínková kniha *O míli méně: Skutečný příběh jedné katastrofální námořnické kariéry* (A Mile Down: The True Story of a Disastrous Career at Sea, 2005) i *Poslední den na zemi: Portrét Steva Kazmierczaka, střelce ze Severoillinoiské univerzity* (Last Day on Earth: A Portrait of the NIU Shooter, Steve Kazmierczak, 2011), psychologický profil pachatele střelby, vzbudily stejný ohlas jako jeho beletristické dílo.

V současné době David Vann vyučuje na katedře anglistiky a komparatistiky Warwické univerzity v Anglii.

Akvárium

Přeložil Viktor Heumann

Dvanáctiletá Caitlin žije sama s matkou poblíž seattleského letiště. Každý den po škole čeká v místním akváriu a jako u vytržení pozoruje nejpodivnější ryby. Když ji jednoho dne osloví neznámý starý muž a Caitlin se s ním spřátelí, nevědomky tak otevře děsivé rodinné tajemství a nebezpečně rozkolísá doposud vyrovnaný vztah s vlastní matkou. Bude mít Caitlin dostatek odvahy konfrontovat matku s nepříjemnou minulostí? Poučí se dcera z jejich starých chyb, nebo propadne stejným křivdám a traumatům?

V románu *Akvárium* David Vann krystalicky čistým stylem popisuje psychologii narušené rodiny, tíhu vytěšňovaných vzpomínek i sílu odpuštění. Knihu doprovázejí černobílé ilustrace.

„*Akvárium* je román silný jako špičková poezie a návykový jako ta nejlepší detektivka.“

The Spectator

„Vzrušující příběh, který je mnohem hlubší, než se na první pohled zdá.“

Esquire UK

JERZY KOSINSKI

Jerzy Kosinski (1933–1991) byl americký autor polského původu, který ve čtyřiaadvaceti letech emigroval do USA a hned svým prvním románem *Nabarvené ptáče* (The Painted Bird, 1965, č. 1995), autobiografickým opusem líčícím osud malého židovského chlapce, který sám prožil druhou světovou válku na zaostalém venkově kdesi v prostoru východního Polska či Ukrajiny, si získal skvělý ohlas. Vydal celkem třináct knih. Pro české čtenáře jsou zatím dostupné pouze čtyři z nich. Kromě *Nabarveného ptáče* vydalo nakladatelství Argo v edici AAA ještě *Kroky* (Steps, 1969, č. 1996), *Schůzku na slepo* (Blind Date, 1977, č. 2005) i prostě psanou novelu *Byl jsem při tom* (Being There, 1971, č. 1995), která si rozhodně zaslouží nemenší pozornost čtenářů.

Photo © Kiki Kosinski

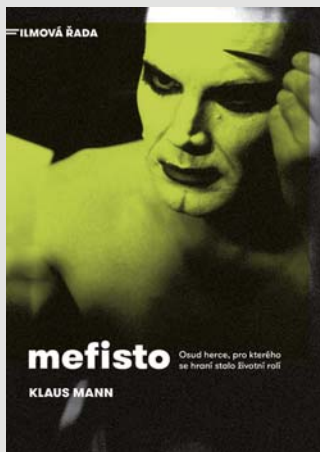
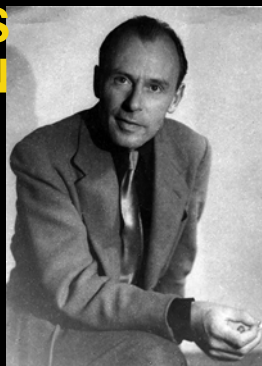
Byl jsem při tom

Přeložil Jan Jirák

Chance je zahradník, který desítky a desítky let žije jen na malém prostoru domu a zahrady. O světě okolo sebe neví téměř nic, zná ho jen z televizní obrazovky. Když jeho pán zemře, musí opustit bezpečnou zónu a poprvé od svých čtrnácti let vyjde mezi lidi. Automobily jsou úplně jiné než přepychový ford ze třicátých let, který Chance desítky let oprašoval. Není divu, že přehlédne limuzínu a stane se účastníkem dopravní nehody, jak se píše v protokolech. Prostoduchý muž vstupuje náhle řetízem náhod do velkého světa byznysu. Kosinski svým námětem ilustruje Sartrovu myšlenku, že peklo je neschopnost uniknout druhým, kteří vám znovu a znovu dokazují, že jste takoví, jak vás vidí oni. Tento dojemný a neuvěřitelně komický příběh je znám i díky filmovému zpracování z roku 1979 v hlavní roli s Peterem Sellersem, jehož herecký výkon dělá ze snímku nezapomenutelný zážitek.

KLAUS MANN

Klaus Mann (1906–1949), syn slavného Thomase Manna, byl německý spisovatel a novinář. V roce 1933 emigroval do Amsterdamu, poté pobýval v Curychu, Paříži, Budapešti, Salcburku a v Praze, kde obdržel československé státní občanství. Trpěl těžkými depresemi z poválečných poměrů v Německu, zle nesl opakované neúspěchy svých knih, nedařilo se mu vydat ani tento klíčový román. Literární věda i čtenáři objevovali Klause Manna především od konce sedmdesátých a osmdesátých let minulého století, k popularizaci díla přispěla i filmová a divadelní adaptace. Autor ve dvaadvaceti letech spáchal sebevraždu.

Mefisto

Přeložila Anna Siebenscheinová

Mefisto, román jedné kariéry, jenž přežil dobu svého vzniku, nepřestává fascinovat dokonalou psychologickou studií bezcharakterního hrdiny, který se – hnán svou ctižádostí a ješitností – nezdráhá kvůli kariéře herce zaprodat nacistickému režimu a prospěchářské společnosti. Román sarkasticky zobrazuje nástup a zrod německého nacismu, podobnost s tehdejšími politickými a kulturními prominenty nijak neskrývá. V Mannově rodné zemi byl poprvé vydán až dlouho po válce (v roce 1956). Neméně slavné je i filmové zpracování románu z roku 1981, ve kterém ztvárnil hlavní postavu rakouský herec Klaus Maria Brandauer, pro něhož brilantní výkon v roli Mefista znamenal mezník ve filmové kariéře.

PIERRE BOULLE

Pierre Boulle (1912–1994), slavný francouzský spisovatel, je znám zejména jako autor proslulých románů *Most přes řeku Kwai* (Pont de la Rivière Kwai, 1952, č. 1964) a *Planeta opic* (Planete des Singes, 1963, č. 1970). Diplomovaný elektrotechnický inženýr byl za druhé světové války mobilizován a odvelen do Indočíny, působil jako tajný agent v Číně, Barmě a Indočíně. Roku 1943 byl zajat

a odveden na nucené práce. Prošel vojenskými vězeními a internačními tábory, podařilo se mu však uprchnout. Roku 1945 se vrátil zpět do vlasti a věnoval se spisovatelské dráze.

Planeta opic

Přeložil Josef Hajný

Planetu opic můžeme zařadit do klasické science fiction literatury, i když příběh sám je podán spíše způsobem dobrodružného románu. Opičí společnost na vzdálené planetě ve vesmíru se nápadně podobá té lidské na Zemi. Boulle převrátil evoluci naruby, člověk tu není pánem tvorstva, ale zaujímá pozici zvířete, které dokonale rozkastované chytré opice drží v kleci. Jediný zástupce lidí jim tedy musí dokázat svou inteligenci, aby ho propustily. Na Zemi se sice vrátí, ale čeká ho tam další nemilé překvapení. V roce 1968 tuto nesmrtelnou sci-fi klasiku převedl do filmové podoby režisér Franklin J. Schaffner; jeho film se dočkal několika pokračování i nové podoby na počátku 21. století (Tim Burton). První filmové zpracování nenabízí z dnešního pohledu žádné převratné efekty, v době svého vzniku však byly opičí masky něčím naprosto výjimečným; a reflexe soudobého i minulého chování člověka podněcuje k přemýšlení dodnes.

JOZEF KARIKA

Slovenský spisovatel Jozef Karika pracoval jako redaktor v televizi. Zaměřoval se především na politické a investigativní reportáže. Je držitelem Ceny Béla za nejlepší hororovou povídku a několik dalších novinářských i literárních ocenění.

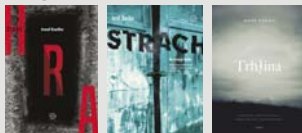
Debutoval knihou *Zóny tieňa* (2005), posléze vydal publikace *Mágia peňazí* (2007), *KPMPZ* (2007) a *Brány meonu* (2009). V USA vydal soubor esejí pod názvem *Liber 767* (2009).

V roce 2010 mu vyšla kniha pod názvem *V tieni mafie* (česky *Ve stínu mafie*, Knižní klub 2011), která se stala bestsellerem nejen na Slovensku, ale i v České republice. Také její volná pokračování *V tieni mafie II – Čas dravcov* (2011) a *Nepriateľ štátu* (2011) se zařadila mezi nejprodávanější knihy na Slovensku.

Za romány *Ve stínu mafie* a *Čas dravcov* získal ocenění Zlatá kniha, které se uděluje za víc než patnáct tisíc prodaných výtisků. Za román *Trhlina* obdržel Jozef Karika nejvýznamnější slovenskou literární cenu Anasoft litera. Některé Karikovy texty vyšly v amerických antologiích *The Best of Konton* a *Manifesting Prosperity*. Autorovy povídky, novely, videa, novinky a další zajímavosti naleznete na stránce www.karika.sk.

Již vyšlo: *Černá hra*, *Strach*, *Trhlina*

Tma

Přeložil Jiří Popiolek

Televizní scenárista přijíždí na osamělou horskou chatu v pohoří Malá Fatra, kde si chce oddychnout od hektické práce a napětí v manželském vztahu, ale také si vychutnat poklidnou zimní atmosféru. Pak se však stane cosi nečekaného a jeho ozdravný pobyt se změní v děsivou noční můru. Přestože dveře nikdo nezamkl, chata se mu stane vězením a on v ní svede zoufalý boj o přežití.

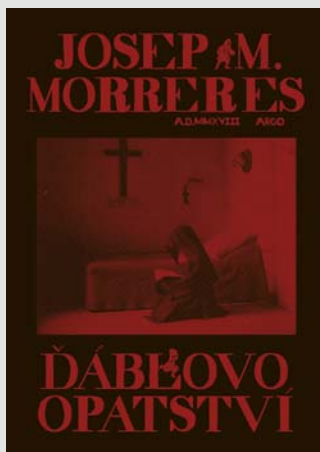
” Další mimořádný počín slovenského mi(ni)stra strachu a napětí.

„Tohle si musíte přečíst. Hlavně jestli nevěříte, že slovenský autor dokáže napsat drsný a přitom přesvědčivý survival thriller s hororovými prvky.“

Juraj Červenák

JOSEP M. MORRERES

Josep Maria Morrerres se narodil v Barceloně r. 1952. V mládí ve škole příliš neprosplával, a proto strávil několik let v klenotnické dílně a maturitu složil v rámci večerního studia. Potom, v letech odporu proti frankismu, studoval historii na Filosofické fakultě Barcelonské univerzity. Po absolvování se chtěl věnovat badatelské práci, spolupracoval s několika časopisy věnovanými historii. Vyzkoušel různá povolání, nakonec se stal profesorem a tím je dodnes. Debutoval ve svých 25 letech, ve své tvorbě se zaměřil na různé žánry, především na historický román, černý román, erotický román a literaturu pro mládež. Jako literární kritik přispívá do více periodik.

Ďáblové opatství

Přeložil Jindřich Vacek

V románu *Ďáblové opatství* nás autor zavádí do prostředí ženského kláštera, kde dojde ke zločinu. Večerní krajinou putuje krajem sestra Joana de Vilacans v doprovodu své žákyně Agnes, aby ve vzdáleném klášteře vyšetřila případ mnišky, na jejímž těle se objevují stigmata. Pro nepřízeň počasí se obě musí uchýlit do opatství Cobricel, jehož abatyši poji se sestrou Joanou dlouholeté přátelství. A právě ten večer je abatyše nalezena zavražděná, a k tomu v cele zamčené zevnitř. Jedinou stopou se zdá být tajemný nápis na zdi cely. Kdo abatyši zavraždil? A čím zájmy za vraždou stály? Autor nám na stránkách knihy připraví nejedno překvapení – vždyť překvapením je i to, kdo případ vyřeší.

” Detektivní příběh z minulosti nás zavádí do ženského kláštera, kde v cele zamčené zevnitř byla nalezena zavražděná matka představená. Netradičně pojatá detektivka připraví čtenáři nejedno překvapení.

EMMA ANGSTRÖM

Emma Ångström je spisovatelka, písničkářka a architektka. Psaní se věnuje při práci v architektonické firmě. Narodila se v r. 1982 v městě Västeras ve středním Švédsku a psaní se začala věnovat v 17 letech jako novinářka. V roce 2009 jí vyšel první román *Och allt är förvridet (A všechno je překroucené)* a v r. 2016 následoval *Muž ve zdi*, netradiční psychologický thriller, který upoutal pozornost i na mezinárodní scéně.

Muž ve zdi

Přeložila Helena Matochová

Román *Muž ve zdi* má tři hlavní hrdiny: starý činžák ve Stockholmu, starého pána, který z něj nikdy nevychází, a devítiletou holčičku, která se zrovna přistěhovala.

Každý z nich skrývá mnohá tajemství. Starý pán (W) i děvčátko Alva obtížně komunikují s ostatními lidmi, a tak to zkoušejí po svém: W si v domě vystaví labyrint tajných chodeb, z kterého špehuje nájemníky, Alva se snaží spiritistickými seancemi spojit s mrtvou babičkou, u které by snad našla pochopení. Ale svět nemá tajemství rád, a tak je nepravděpodobné přátelství Alvy a W odsouzeno k tragickému konci.

Muž ve zdi není konvenční psychologický thriller. Čte se sice jedním dechem a chvílemi vás bude mrazit v zádech, ale nejzajímavější je na něm morální rozporuplnost hrdinů tohoto příběhu o rodině, osamělosti, přijetí a o tom, co je „normální“.

”Tahle kniha k smrti vyděsí nás všechny, kteří bydlíme v činžáku a věříme, že když za sebou zamkneme dveře bytu, jsme v bezpečí.“

Daily News

„Kniha, která vás od začátku strhne. Vzrušující román, který čtenáře vtáhne díky tomu, jak se jeho příběh liší od všech ostatních detektivek.“

Tidningen Kulturen

„Brr. Tenhle skvěle napsaný thriller mi připomíná strašidelné historky z dětství... Končí strašlivě a policie se do toho nemíchá.“

Gefle Dagblad

LAYTON GREEN

Layton Green je autor napínavých příběhů a thrillerů, stvořitel Dominica Greye, hlavního hrdiny, který mu v USA zajistil postavení bestselleristy. Vystudoval práva a skoro deset let se živil jako advokát. Také byl na stáži v OSN, učil angličtinu ve Střední Americe, v Londýně obsluhoval za barem, v Brixtonu prodával laciné nože, na Floridě roznášel telefonní seznamy, a ani nechtějte, abychom pokračovali... V současnosti Layton Green žije s manželkou a dětmi poblíž Atlanty.

Napsáno krví

Přeložila Klára Kolinská

Detektiv Joe „Kazatel“ Everson, vězeňský kaplan, který se stal policistou, se vrací domů. Deset let honil zabijáky v Atlantě a získal si pověst jednoho z nejlepších detektivů na oddělení vražd, pak ale jeho kariéra vykolejila, když se nervově zhroutil při vyšetřování případu několikanásobného vraha dětí.

Jenže jakmile Kazatel dorazí domů do městečka Creekvile v Severní Karolíně, dojde tam poprvé za deset let k vraždě – někdo brutálně zamorduje místního knihkupce. Jelikož je Kazatel mezi místními policisty jediný, kdo má s vyšetřováním vražd nějakou zkušenost, dostane případ na starost a učiní šokující odhalení: knihkupce zavraždili přesně tak jako lichvářku v Dostojevského *Zločinu a trestu*.

S pomocí Ariany Haleové, studentky práv a knihomolky, která oběť znala, pátrá Kazatel uvnitř místní spisovatelské komunity. Když se však najde druhá oběť v kulisách připomínajících Poeovy *Vraždy v ulici Morgue*, pochopí Kazatel s Arianou, že čelí inteligentnímu, sečtělému zabijákovi, jehož mozek je stejně výkonný, jako zvrhlý. A že mohou být jeho příštím cílem...

Vraždy podle velikánů světové literatury!

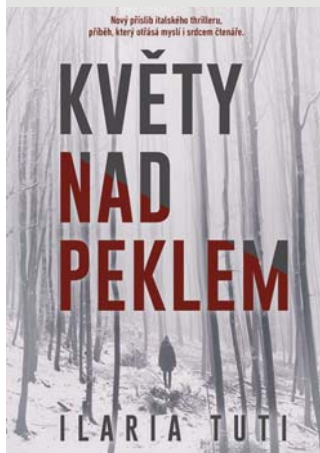
ILARIA TUTI

Ilaria Tuti (* 1976) žije na italském hornatém severu, ve Furlánsku. Jako malá chtěla být fotografka, ale vystudovala ekonomii. Miluje moře, ale žije v horách. Jejím velkým vzorem je italský mistr hororů a thrillerů Donato Carrisi, který se o ní vyjádřil jako o zářivém a nevídaném talentu. V roce 2014 získala Premio Gran Giallo Citta di Cattolica. Thriller Fiori sopra l'inferno (*Květy nad peklm*, 2018), jejíž vydalo prestižní italské nakladatelství Longanesi, se od svého vydání drží na žebříčcích bestsellerů a stal se nejžádanějším italským titulem na loňském frankfurtském veletrhu.

Květy nad peklm

Přeložila Helena Lergetporer

Psychologický thriller zavede čtenáře do ponuré zasněžené krajiny italských Dolomit, imaginární furlánské vesničky, jejíž klidný život naruší série vražd. Záhadný pachatel číhá na své oběti v hlubokých lesích a jedná s extrémní brutalitou. Vyšetřování vede šedesátiletá Teresa Battagliová, ostřílená specialistka na vraždy, která pod drsnou slupkou tají křehký vnitřní svět. Životem unavená žena se díky svým výjimečným empatickým schopnostem snaží všemi silami vcítit do myšlení hromadného vraha a zachránit jeho poslední oběť, zároveň se však musí obávat, že právě o svou hlavní zbraň, výjimečný pozorovací talent, už brzy přijde. Autorka zasadila strhující vyprávění do sugestivních obrazů důvěrně známé krajiny svého domova, kde se pod zdánlivě pokojným povrchem skrývá nejedno tajemství.

„Nejočekávanější ženský noirový debut roku 2018 v Itálii.“

„Překladová práva se prodala do více než 15 zemí světa.“

„Nový příslib italského thrilleru, příběh, který otřásá myslí i srdcem čtenáře.“

FRED VARGAS

Fred Vargas je pseudonym vystudované historičky a archeoložky, narozené v Paříži roku 1957. Rozsáhlé znalosti historie dokáže výborně využít v zápletkách svých napínavých detektivních příběhů. Za své netradiční detektivní romány získala řadu cen, byly zfilmovány jako celovečerní snímky i jako TV seriály. Česká televize uvedla např. filmy podle románů *Neptunův trojzubec*, *Muž s modrými kruhy* a *Muž naruby*. Roku 2012 dostala autorka v Německu za souhrn svého díla Evropskou cenu za detektivku (Europäischer Krimipreis), v roce 2018 pak ve Španělsku jako teprve sedmá žena v historii prestižní cenu Premio Princesa de Asturias, kterou v kategorii literatura získala již řada světově uznávaných spisovatelů.

Špetka věčnosti

Přeložila Kateřina Vinšová

Komisař Adamsberg má problém: z vězení uprchla vraždicí ošetřovatelka, kterou kdysi zatkl, a teď má na něho spadeno. Krom toho se svým týmem řeší případ dvou mrtvých mladíků, zdánlivě zabitých při vyřizování drogových účtů. Adamsbergovi na tom něco nesedí, především mu vadí hlína za jejich nehty. Pátrá, odkud se mohla vzít, a ukáže se, že pochází z hrobů, které mladí muži otevřeli a kde už několik měsíců odpočívaly dvě staré panny. Do hry vstupují i dva skolení jeleni se srdcem vyrvaným z těla a především jeden středověký, ne zcela srozumitelný recept na přípravu jistého lektvaru... Jen snílek typu Adamsberga (s pomocí vzdělaného Danglarda) dovede dát věci do souvislostí. A to má na kriminálce nového poručíka promlouvajícího v racinovských verších, s nímž má jisté nevyřízené účty, a jeho oblíbená poručice Retancourtová záhadně zmizela.

Již vyšlo:

V mrazivých časech, Uteč rychle a vrať se pozdě, Muž s modrými kruhy, Muž naruby, Když vyleze pavouk, Neptunův trojzubec

JON MCGREGOR

Jon McGregor se narodil v roce 1976 na Bermudských ostrovech. Vyrůstal ve východní Anglii a studoval mediální studia na Bradfordské univerzitě. Po přestěhování do Nottinghamu napsal svou románovou prvotinu *If Nobody Speaks Of Remarkable Things* (2002), za níž byl v širším výběru kandidátů na Booker Prize, ve svých dvaceti šesti letech jako nejmladší kandidát vůbec. Po románu *So Many Ways To Begin* (2006) napsal román *Even The Dogs* (2010), odměněný Mezinárodní cenou města Dublin. *Rezervoár č. 13* (2017) získal Literární cenu Costa.

Rezervoár č. 13

Přeložila Petra Diestlerová

Pozoruhodný psychologický román o komunitě lidí v anglické vesnici, v jejíž blízkosti zmizí nezletilá turistka.

Na výletě do malebné oblasti Peak District se dvojici turistů ztratí dcera Becky – zmizí, jako by se do země propadla. Pátrání nevede nikam. Místní lidé tragickou záhadou nejprve žijí, ale časem se jejich životy vrátí k normálu. Uběhne spousta let, než se jisté stopy po zmizelé dívce přece jen objeví, ale kdo ví, zda budou stačit k jejímu nalezení...

MARIA ADOLFSSON

Maria Adolfsson (* 1958) se narodila a vyrostla ve Stockholmu, ale velkou část dětství strávila na Stockholmském souostroví. Pustá krajina se zakrslými borovicemi, zvukem mlhových sirén a okolním mořem ji silně ovlivnila, což ostatně čtenář série *Doggerland* záhy odhalí.

Doggerland

Přeložila Lucie Podhorná

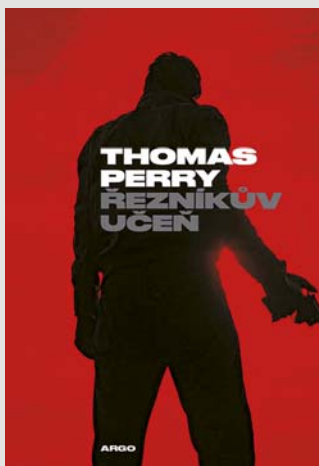
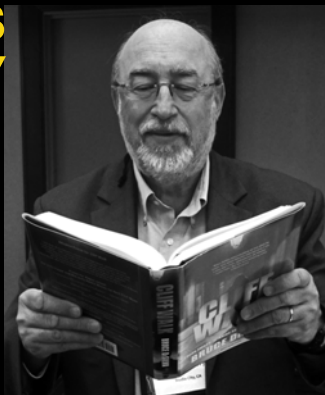
Festival ústřic je na ostrově Heimö (největším v souostroví Doggerland, nacházejícím se mezi Velkou Británií a Skandinávií) velká událost. Když se inspektorka Karen Eiken Hornbyová následujícího rána probudí s kolosální kocovinou, a navíc v hotelové posteli vedle svého šéfa, nemá radost ani z jednoho.

A ještě ke všemu se u ní doma v kuchyni najde brutálně zavražděná žena. A ne jen tak ledajaká – jde o šéfovu bývalou manželku. Personální propletenec vyšetřování případu pěkně komplikuje. Navíc se ukazuje, že možná jde o starou historii sahající až do 70. let 20. století, kdy se na ostrově usadila tajemná komunita...

99 Krimi román ze švédského souostroví s rázovitou policejní inspektorkou v hlavní roli.

THOMAS PERRY

Thomas Perry je autorem více než dvaceti knih. Debutoval v roce 1982 románem *Řezníkův učeň* (The Butcher's Boy), za nějž obdržel Cenu Edgar. Tato kniha má dodnes výjimečné postavení v jeho díle i v kriminálním žánru, protože jako jedna z prvních uvádí na scénu antihrdinu, jemuž čtenář fandí, i když ví, že by neměl. Na tento napínavý příběh navázala dvě pokračování *Sleeping Dogs* (1992) a *The Informant* (2011), kde se autor k postavě svého chladnokrevného zabijáka vrátil.

Řezníkův učeň

Přeložila Gisela Kubrichtová

Michael Schaffer je nevlastní syn řezníka, který ho naučil oběma svým řemeslům: řezničině a nájemnému zabíjení lidí. Michael se však věnuje jen tomu druhému a je v tom dobrý – nejlepší v USA. Když si však po vraždě senátora přiletí do Las Vegas pro mzdu, zjistí, že mafie, jež si ho najala, mu míní zaplatit leda tak kulkou do čela. On si to nenechá líbit a rozpoutá s ní válku. Zanechaných krvavých stop si všimne Elizabeth Waringová, mladá analytička z ministerstva spravedlnosti, a rozhodne se přijít celé věci na kloub, aniž by tušila, že se vydává za člověkem bez empatie, bez emocí a bez slitování.

Cena Edgar za debut v oblasti kriminální prózy

Klasické dílo americké krimi

ROSA VENTRELLA

Rosa Ventrella (* 1974) se narodila v Bari, ale žije v Cremoně. Vystudovala moderní dějiny. Po dlouhá léta přispívala do periodik, kde se věnovala tématu žen v historii. Pracovala jako redaktorka v nakladatelství a dlouhodobě se zabývá výukou literatury. Její knihy *Il giardino degli oleandri* (*Zahrada oleandrů*, 2013) nebo *Innamorarsi a Parigi* (*Zamilovat se v Paříži*, 2014) se v Itálii, ale i ve světě staly bestsellery. Její nejnovější kniha *Storia di una famiglia per bene* (*Příběh spořádané rodiny*, 2018) zaujme silným příběhem lásky a přátelství zasazeným do historické části apulijského Bari.

Příběh spořádané rodiny

Přeložila Pavla Přívotníková

Hlavní hrdinka Maria má rebelskou povahu, která se v patriarchálním prostředí italského jihu moc nenosí. Postavy zde žijí jako ve vězení, nedokážou se vymanit z tradic konvenčního prostředí, kde jejich identitu určuje rodinné a sociální prostředí. Dívka vyrůstá v osmdesátých letech v chudinské čtvrti apulijského Bari. Spolu s ní sledujeme materiální i morální chudobu zapadlého městečka. Její dospívání však neurčují ani tak „olověná léta“ jako po generace trvající nevraživost mezi některými sousedy a otcova zuřivost, jež v cholerických a neutuchajících vlnách doléhá na celou rodinu. Největším vlnolamem je ale v tomto případě jeden z Mariiných bratrů, a byť otec nešetří nikoho, Maria jako jediná může být otci nablízku, aniž by jí to dříve nebo později způsobilo jinou újmu než psychickou. Tedy do té doby, než se jejím nejlepším přítelem stane Michele, syn místního mafiánského bosse. Roky plynou a Maria se musí vzdát jediného kamaráda, aby upokojila otcův hněv a touhu po pomstě za rodinnou tragédii. Co ale přinese Mariina dospělost? Poslušnost otci, nebo vzpoura a cestu za snem?

„Překladová práva se prodala do více než 17 zemí světa ještě před italským vydáním knihy a chystá se filmová adaptace.“

„Rosa Ventrella je Ferrante z Bari.“

La Gazzetta del Mezzogiorno

A. G. RIDDLE

A. G. Riddle vyrostl v Boiling Springs ve státě Severní Karolína a už během svých studií na univerzitě v Chapel Hill založil spolu s kamarádem svou první společnost. Dalších deset let strávil zakládáním a vedením internetových firem, než toho nechal, aby se mohl soustředit na svou pravou vášň – psaní beletrie. Uspěl hned svou debutovou trilogií *Tajemství původu*, do níž patří romány *Atlantský gen* (The Atlantis Gene, 2013), *Atlantský mor* (The Atlantis Plague, 2013) a *Atlantský svět* (The Atlantis World, 2014). Jen prvního svazku se ve Spojených státech prodalo milion výtisků, následně byl přeložen do osmnácti světových jazyků a měl by se stát rovněž předlohou k připravovanému filmu. V současnosti Riddle žije ve floridském Parklandu a těší se, až navštívíte jeho web agriddle.com.

Pandemie

Přeložila Daniela Orlando

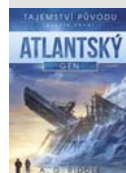
TIP
nakladatele

Loď pobřežní strážě Spojených států objeví na dně Severního ledového oceánu vrak ponorky, která nenese výstavní znaky a neodpovídá žádnému oficiálně registrovanému plavidlu. V jejím nitru jsou následně nalezeny důkazy o vědeckém pokusu, který od základů změní naše chápání lidstva.

Desmond Hughes procitne v berlínském hotelovém pokoji, aniž by tušil, jak se do něho dostal. Na podlaze nalezne mrtvého zaměstnance bezpečnostního oddělení nadnárodní farmaceutické korporace. Na útěku před policií se ke své hrůze dozvídá, že má nejspíš na svědomí právě probíhající pandemii – a je také asi jediným žijícím člověkem, který ji dokáže zastavit.

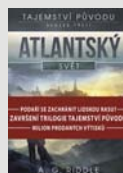
Zatímco se patogen šíří světem, Desmond se s pomocí epidemioložky Peyton Shawové zoufale snaží odhalit temná tajemství, která si jistí lidé chtějí za každou cenu nechat pro sebe.

„Jediná naděje na naše přežití je skryta v lidském genomu... Nová série autora celosvětově úspěšné trilogie *Tajemství původu*.

Již vyšlo:

Atlantský gen,
Atlantský mor,
Atlantský svět

GEORGE R. R. MARTIN

Jeden z nejúspěšnějších spisovatelů současnosti se narodil v roce 1948. Do fantastického žánru vstoupil na začátku sedmdesátých let a rychle sbíral první úspěchy za svou povídkovou tvorbu. V roce 1977 začal působit rovněž jako editor žánrových antologií a dodnes je v tomto směru nejznámější svým projektem *Divoké karty*. V osmdesátých letech psaní na několik let opustil a věnoval se televizní produkci. K fantastice se vrátil obsáhlou a dodnes stále ještě nedokončenou fantasy sérií *Píseň ledu a ohně*, která celosvětově proslula svým televizním zpracováním pod názvem *Hra o trůny*.

Hostina pro vrány

Přeložila Michala Marková

Západozemí ochromila válka. Ze silného a sebevědomého království zůstaly jen trosky a z mocných rodů jsou nyní pouhé frakce, které bojují o přežití. Železný trůn sice stále láká další a další kandidáty, ale síla na jeho získání jim schází. Podobná situace musí nutně vylákat z děr mrchožrouty, kteří se budou snažit hodovat na zbytcích a urvat také něco pro sebe. Rodí se nové svazky, aliance, objevují se noví hrdinové i padouši. Víc než o trůn jde ale v novém uspořádání o přežití, což není snadný úkol ani pro šlechtice, natož pro obyčejný lid. Epické vyprávění s desítkami jednajícími postav se díky seriálu HBO stalo nejúspěšnější fantasy ságou od dob *Pána prstenů*.

Tanec s draky

Přeložila Dominika Křestánová

Sedm království se zmítá v agónii intrik a zrady. Také proto se pozornost vypravěče upírá jiným směrem – na východ. Za mořem povstává z popela a prachu mocná vládkyně – Daenerys z rodu Targaryenů, matka draků, kteří stále rostou a sílí. Daenerys se stává majákem, ke kterému míří i Tyrion Lannister. Ke slovu se dostává také pouštní království Dorne, na šachovnici se objevují nové figury, aby zaplnily místo těch dávno padlých. Na Zdi, kde se situace zhoršuje doslova každým okamžikem, se stává velitelem Jon Sníh. Na vrata buší Zdivočelí, kterým jsou v patách Jiní, ani všichni bratři ve zbrani nejsou z volby nadšeni. Zima je prakticky tady a velké finále před branami.

” Na celém světě má miliony nadšených fanoušků, kteří netrpělivě čekají na každé pokračování. *Píseň ledu a ohně* vychází v novém překladu a úpravě.

Snové písně, svazek druhý

Přeložil Richard Podaný

George R. R. Martin je nejpopulárnějším autorem fantasy žánru současnosti a jedním z nejnadanějších vypravěčů v celé jeho historii. V objemné průřezové sbírce *Snové písně* nabízí čtenářům souhrn svých kratších prací, díky nimž poznáte i jeho nebývalý talent pro hororovou a vědeckofantastickou tvorbu. Sběrka ve dvou svazcích odkrývá autorovu vzrušující cestu od nezkušeného spisovatele až po cenami zahrnovaného mistra.

Ve druhém svazku se můžete těšit z vrcholných prací slovného spisovatele včetně některých česky dosud nepublikovaných. Najdete zde mimo jiné skvělou hororovou novelu *Proměna kůže*, oblíbenou povídku *Portréty dětí* a dokonce i několik autorových televizních scénářů. Chybět samozřejmě nemohou ani výlety do populárních světů *Divokých karet* a *Písně ledu a ohně*. Podmanivý sborník navíc zahrnuje autorovy neocenitelné biografické komentáře, které z knihy činí neopomenutelnou volbu pro všechny Martinovy oddané čtenáře i pro novou generaci jeho příznivců.

Již vyšlo:

Mudrosloví urozeného pána Tyriona z Lannisterů,
Divoké karty,
Rytíř sedmi království,
Ledový drak,
Divoké karty II. – Trumfová esa,
Darebáci,
Divoké karty III. – Divocí žolíci,
Hra o trůny,
Sřet králů,
Snové písně, svazek první,
Bouře mečů

MANEL LOUREIRO

Manel Loureiro (* 1975) vystudoval práva na univerzitě v Santiagu de Compostela. Během studií začal pracovat v televizi: nejprve se stal moderátorem různých pořadů, pro které postupem času začal vytvářet scénáře. Jeho první román *Apokalypsa Z – Začátek konce* zaznamenal okamžitý úspěch, a stal se kulturní záležitostí na internetu. To spisovatele přimělo v příběhu o zombících pokračovat a po prvním díle následuje *Apokalypsa Z – Temné dny* a *Apokalypsa Z – Hněv spravedlivých*. Autor v současné době žije ve španělské Pontevedře, kde pracuje jako právník.

Apokalypsa Z Temné dny

Přeložila Iveta Gonzálezová

Nadešel konec civilizace. Pryč jsou internet, televize i mobilní telefony. Není nic, co by člověku připomínalo, že je stále lidským tvorem. Apokalypsa začala. Zbývá už jen jediný cíl: PŘEŽÍT!

Španělsko se zmítá se v osidlech globální pandemie měnící lidstvo v nenasytné zástupy krvelačných monster. Ze slibovaných bezpečných úkrytů se staly smrtící pastí, bezpráví a chaos pohltily zbytky dřívějších symbolů autority, občanská válka zničila byt jen stíny zaniklé civilizace.

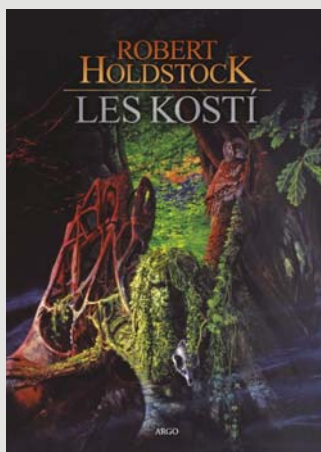
Snad jediným dosud bezpečným místem jsou odlehle Kanárské ostrovy, kde se ukrývají uprchlíci před běsnícím virem. Všechny jejich pokusy o zvrácení situace však hrozí navždy zmařit neúnavně narůstající zástupy nemrtvých spolu s neméně osudovou lidskou zbabělostí a zradou.

Již vyšlo:
*Apokalypsa Z
Začátek konce*

ROBERT HOLDSTOCK

Anglický autor fantastiky, celým jménem Robert Paul Holdstock (1948–2009). Dětství prožil mezi hustými lesy kentského vnitrozemí a mokřady Romney Marsh, v krajinách, které se mu navždy zapsaly do podvědomí. V roce 1971 dokončil studium lékařské zoologie, ovšem oboru se věnoval pouhé tři roky. Psaní, se kterým začal už při studiu, postupně zvítězilo, a v roce 1976 se tak stal spisovatelem na plný úvazek. Jeho manželství se Sheilou Kavanaghou skončilo rozvodem, ale dlouhých pětadvacet let pak prožil po boku své milované přítelkyně Sarah Biggsové.

Již vyšlo:

Les mytág, Lavondyss, Hloubení

Připravujeme:

Brána ze slonoviny

Les kostí

Přeložil Petr Kotrle, ilustroval Jan Dřevíkovský

Za jedním domem na anglickém venkově je les, který je plný kostí – ale i mytág, tajemných bytostí stvořených z lidské fantazie, jimž kosti kdysi patřily, než si je les, který je zrodil, zase vzal zpět. Chlapci Christian a Steven Huxleyovi, kteří v tom domě žijí, jsou svědky toho, jak jejich otec, který se snaží les vědecky zkoumat, jeho zločinnému kouzlu nenávratně propadá a stává se postupně někým, kdo je ochoten přinést své posedlosti na oltář cokoli, včetně své rodiny.

Vedle novely, která předchází ději jedinečné románové série o Ryhopském lese, přináší sbírka *Les kostí* další příběhy prostoupené jedinečnou atmosférou a poetikou, kterou dokázal Robert Holdstock svým příběhům vdechnout. Opět v nich ožívají prastaré rituály, čímsi povědomé a zároveň děsivé vším, co bylo dávno zapomenuto. Nové české vydání uvozuje předmluva anglického spisovatele Garryho Kilwortha a těšit se můžete rovněž na česky dosud nevydanou Holdstockovu povídku, ukázky jeho básnické tvorby a na závěr také na fascinující novelu *Trnatec*.

Sbírku povídek doplňuje novela *Trnatec* a další bonusy.

BEN AARONOVITCH

Ben Aaronovitch (* 1964) jako dospělý rychle zjistil, že má talent pouze pro psaní, a vcelku svízně se prosadil jako televizní scenárista. Pracoval pro proslulý anglický seriál *Doctor Who* či pro levnou space operu *Jupiter Moon* a posléze se pustil i do knižních dobrodružství proslulého Pána času. V devadesátých letech tak publikoval romány z řady Doctor Who:

Remembrance of the Daleks (1990), *Transit* (1992), *The Also People* (1995) a *So Vile a Sin* (1997, ve spolupráci s Kate Ormanovou). Ve druhé polovině devadesátých let se však jeho literární kariéra dostala do slepé uličky, která ho dovedla k zaměstnání v síti knihkupectví Waterstones, což se ovšem ukázalo jako ideální šance začít psát vlastní příběhy. Vznikla tak úspěšná série městských fantasy s policejním konstáblem Peterem Grantem, započatá románem *Rivers of London* (2011, česky *Řeky Londýna*).

Nejodlehlejší stanice

Přeložil Milan Žáček

Na lince Metropolitan se začínají dít divné věci. Vyděšení cestující volají na tísňovou linku, že byli v tlačenici napadeni zvláště oděnými lidmi, kteří se jim pokoušeli předat naléhavý vzkaz... Oběti útoků však při dalším dotazování nejsou schopny policii vysvětlit, o co přesně šlo, a během chvíle se jim střet vykourí z hlavy. Seržant Jaget Kumar, příslušník dopravní policie známý ze *Šepotu v podzemí*, se promptně obrací na Petera Granta, protože případy vykazují neklamně znaky působení nadpřirozených sil.

Zjistit, co jsou oni duchové zač a proč zasévají takový zmatek mezi nevinné Londýňany, pomáhá Peterovi jeho mladičká a magicky nadaná sestra Abigail, věrný pes Toby a samozřejmě inspektor Nightingale coby klidná síla v pozadí. Vyšetřování se z metra záhy přenesou na zdánlivě idylická londýnská předměstí, která se opět ukážou být semeništem podivností, nad nimiž zůstává rozum stát a při nichž tuhne krev v žilách.

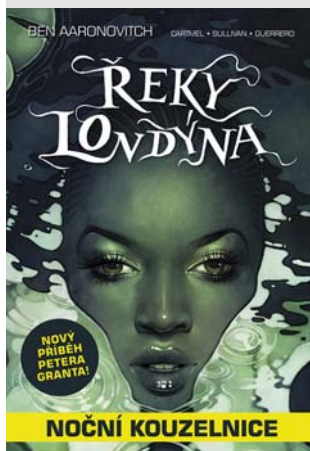

**Nové dobrodružství
konstábla Petera Granta!
Peter Grant a duchové
v londýnském metru!**

Noční kouzelnice

Přeložil Richard Klíčník

Druhý komiksový příběh ze světa Bena Aaronovitche staví do popředí ruskou čarodějku Varvaru Sidorovnu, kterou známe už z *Prokletých domovů*. To ona je noční kouzelnice. Tedy alespoň jí byla během svojí služby Sovětskému svazu. Ale to je dávno. Teď má Peterovi pomoci vyšetřit únos dcery ruského emigranta, který nechal za zády Putinovo Rusko, sbalil prachy a vypadnul... Jenže když vám unese dceru lešij, pán lesů, jsou peníze k ničemu. Proto musí nastoupit odborníci: Peter Grant a Thomas Nightingale. A pochopitelně Toby. Jak se ukáže, je celý případ daleko komplikovanější, takže se můžete těšit nejen na svoje oblíbené hrdiny, ale také na jejich arcinepřítele – Muže bez tváře.

Z komiksově řady již vyšlo:

Řeky Londýna – Čarojízda

Již vyšlo:

Řeky Londýna, Měsíc nad Soho, Šepot podzemí, Prokleté domovy, Záludné léto, Strom viselců

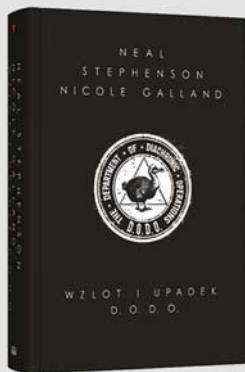
NICOLE GALLANDOVÁ, NEAL STEPHENSON

Nicole Gallandová se narodila roku 1965 v New Yorku. Píše scénáře, historické (*Godiva, Revenge of the Rose, The Fool's Tale, I, Iago*) i moderní romány (*Stepdog*). Je spoluautorkou série *The Mongoliad* a s Nealem Stephensonem napsala *Vzestup a pád agentury D.O.D.O.* (*The Rise and Fall of D.O.D.O.*). Prostřednictvím společnosti „Shakespeare for the Masses“ popularizuje dílo Williama Shakespeara pro širokou veřejnost.

Neal Stephenson je známý americký spisovatel a myslitel.

Narodil se roku 1959 v marylandském Fort Meade. Na Bostonské univerzitě vystudoval zeměpis a fyziku. Vždy se zajímal o matematiku, historii, filozofii, lingvistiku a informační technologie. Poznatky z těchto oborů pravidelně zapracovává do košatých, „barokních“ děl na pomezí sci-fi, cyberpunku a historických románů.

Mezi jeho nejznámější knihy patří *Sníh* (*Snow Crash*, 1992, č. 2000), *Diamantový věk* (*The Diamond Age*, 1995, č. 2001), *Kryptonomicon* (*Cryptonomicon*, 1999, č. 2006), trilogie *Barokní cyklus* (*Baroque Cycle*, 2003–2004), *Anatém* (*Anathem*, 2008, č. 2012), *Reamde* (2011) či *Sevneves* (2015).

Vzestup a pád agentury D.O.D.O.

Přeložil Richard Podany

Melisanda Stokesová je odbornice na starověké jazyky. Když se na chodbě univerzity náhodou sejde s Tristanem Lyonsem, jenž se zabývá vojenskou rozvědkou, netuší, že se ocitla na prahu událostí, které naruby obrátí nejen její život, ale i lidské dějiny. Mladík jí totiž navrhne cosi neuvěřitelného: aby mu pomocí překladů pečlivě tajených dávných dokumentů pomohla dokázat, že magie kdysi existovala a byla provozována. Až příchod osvícenství i moderní vědy ji oslabil a nakonec zcela zničil. Magie podle pramenů zmizela v roce 1851 – a Tristan je odhodlán nejen přijít na to, proč se tak stalo, ale pokud možno také magii vzkřísit z mrtvých a využít ji k rozvědným a vojenským účelům.

Tak vznikne D.O.D.O. – Detašované oddělení diachronních operací, které přijde na jeden velmi nadějný, ale také velmi znepokojující způsob využití magie, jenž může lidstvu přinést mnoho užitku, ale i mnoho škody.

Román, do kterého Neal Stephenson vnesl nápaditost, intelekt a sofistikovanost a Nicole Gallandová lidskou vřelost, humor a vypravěčské nadání, ožíví nejen magii, ale taky vaši víru v nemožné, která byla odjakživa na sci-fi a fantastice tím největším lákadlem.

„Rozmáchlé a nesmírně zábavné vyprávění, které překračuje všechny myslitelné žánry.“

Kirkus Review

„Šťavnatý spekulativní thriller – spletitý příběh, ve kterém se mísí technika, magie a historie.“

Booklist

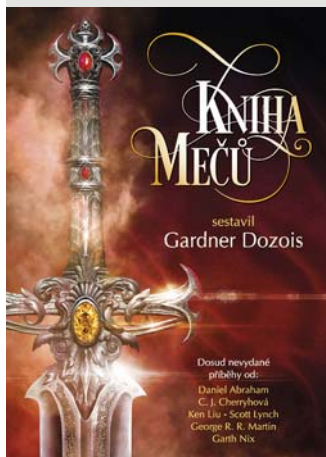
GARDNER DOZOIS

Kniha mečů

Přeložil kolektiv překladatelů

Fantastická literatura je plná nezapomenutelných hrdinů, vzpomeňme barbara Conana Roberta E. Howarda, Elrika z Melniboné Michaela Moorcocka či Fafhrda a Šedého Myšilova Fritze Leibera. A právě dnes už klasické postavy, jako jsou tyto, učinily z příběhů meče a magie jeden ze základních kamenů žánru fantasy a inspirovaly nové generace spisovatelů k tvorbě vlastních příběhů plných kouzel a dobrodružství.

Uznávaný editor Gardner Dozois nyní ve své *Knize mečů* představuje dosud nevydané příběhy hvězdné sestavy moderních mistrů žánru, z nichž mnozí se vracejí do svých nejoblíbenějších světů. Čekají na vás příběhy od George R. R. Martina, K. J. Parkerové, Scotta Lynche, Gartha Nixe, C. J. Cherryhové, Daniela Abrahama, Lavieho Tidhara, Ellen Kusherové a dalších. V jejích příbězích plných akčních scén a seslaných kouzel se představuje přehlídka neohrožených šermířů a bojovníků vystavených na každém kroku smrtelným nebezpečím, jimž čelí pouze odvahou, chytrostí a studenou ocelí.

URSULA K. LE GUINOVÁ

Královna světové fantastiky, to je titul, který si Le Guinová bezesporu zaslouží. Narodila se 21. října 1929 v kalifornském Berkeley. V letech 1951 a 1952 dokončila bakalářské, respektive magisterské studium románské literatury. Od roku 1958 žila v oregonském Portlandu, kde také 22. ledna 2018 zemřela.

Už ve svých raných románech se věnovala vesmíru, jenž je protkán planetami s humanoidními obyvateli, jejichž rozmanité společnosti jsou pozůstatky kdysi velmi rozšířené hainské civilizace. Do cyklu spadají především slavné romány *Levá ruka tmy* (1969, česky 1995 a 2009), *Vydědělec* (1974, česky 1995) či pozdní *Vyprávění* (2000, česky 2016). Mimo něj vydala například román *Smrtonosné sny* (1971, česky 1994) či trilogii *Kroniky západního pobřeží* (2004 až 2007, česky 2017). Jedním z jejích prvních románů se stala proslulá fantasy *Čaroděj ze Zeměmoří* (1968, česky 1992 a 2003) a ke svému podmanivému světu ostrovů, draků a magie se následně mnohokrát vrátila.

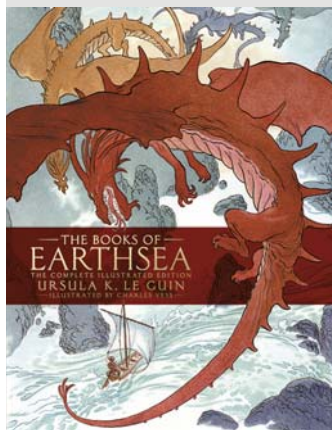
Knihy Zeměmoří Kompletní ilustrované vydání

Přeložil Petr Kotrle aj.

U příležitosti padesáti let, které uplynuly od vydání nestárnoucího, stále milovaného Čaroděje Zeměmoří, přichází souhrnné vydání všech příběhů slavného Zeměmořského cyklu, obohacené o více než padesát překrásných ilustrací Charlese Vesse, jež doplňují klasické dílo úžasné představivosti velmistryně žánru Ursuly Kroeber Le Guinové.

Zeměmořské romány patří mezi nejoceňovanější a nejoblíbenější díla moderní literatury. Dostalo se jim prestižních ocenění včetně americké Národní knižní ceny, Newberyho medaile, Nebuly a mnoha dalších, což jen upevnilo zcela zvláštní místo, které zaujímají v srdcích a myslích nespočtu čtenářů. Vůbec poprvé vycházejí všechny v jednom mohutném svazku, v němž mimo jiné najdete řadu povídek, z nichž některé vycházejí v českém překladu vůbec poprvé.

V koedici s nakladatelstvím Triton.

DAN SIMMONS

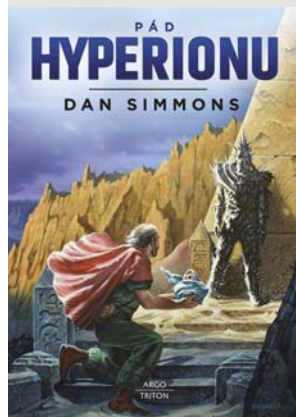
Americký spisovatel (* 1948). Publikovat začal v roce 1982 a o tři roky později na sebe poprvé upozornil debutovým románem *Píseň Kálí* (1985). Skutečného průlom se dočkal v roce 1989 díky rozsáhlému hororu *Hladové hry* (1989, česky 2010) a podobně obsáhlému sci-fi eposu *Hyperion* (1989, česky 1996 a 2017), jenž je ve skutečnosti pouze první částí do dvou dílů rozděleného románu završeného knihou *Pád Hyperionu* (1990, česky 1997 a 2018). Později se do stejného světa vrátil ve volně navazujících románech *Endymion* (1996) a *Endymionův vzestup* (1997). Z dalších titulů jmenujme neméně zdařilou dvojici space oper *Ilion* (2003, česky 2005) a *Olymp* (2005, česky 2007), mrazivý *Terror* (2007, česky 2007) či holmesovské *Páté srdce* (2015, česky 2016).

Pád Hyperionu

Přeložili Tomáš Zábranský, David Záleský

Mezihvězdná válka mezi Hegemonií člověka a kdysi lidskými Vyvrženci započala. Poutníci na dlouhé cestě za Štírem odvyprávěli své příběhy. Došlo i k odhalení totožnosti zrádce, jenž se měl mezi poutníky nacházet. A po úžasné expozici se začíná rozvíjet neméně mimořádná vize budoucnosti. Vypravěčem našeho příběhu je Joseph Severn, uměle vytvořený „kybrid“, který nás jedinečným způsobem provází všemi vrstvami příběhu. Joseph vede soukromou válku s Vrchní administrátorkou Hegemonie Meinou Gladstonovou a zároveň udržuje telepatické spojení s poutníky na planetě Hyperion. Prostřednictvím střídajících se perspektiv díky němu sledujeme osudy členů nám už dobře známé skupiny a spolu s tím se před námi odvíjí naplnění všeobjímajícího osudu lidstva jako takového.

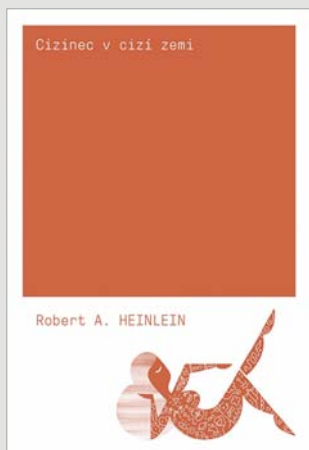
Pád Hyperionu je velkolepé dobrodružství s nemalým myšlenkovým přesahem. V rámci fascinujícího příběhu zkoumá problematický vztah mezi lidstvem a jím uměle stvořenými inteligentními bytostmi, přemítá o složitých otázkách morální a etické zodpovědnosti a nabízí poutavou výpověď o zásadním významu empatie a lásky, hodnot, jež jsou „vetkány do vesmíru stejně pevně jako gravitace“. Stejně jako jeho předchůdce a dvojice pokračování o Endymionovi nadchne své čtenáře takřka na každé stránce.

Již vyšlo:
Hyperion

ROBERT A. HEINLEIN

Světznámý americký spisovatel science fiction (1907–1988) a podle mnohých dokonce nejvýznamnější představitel tohoto žánru ve dvacátém století. Debutoval povídkou „Linie života“ (1939), úvodní prací odvážného projektu tzv. „historie budoucnosti“, jenž byl později seřazen do rozsáhlého souboru *Minulost napříč budoucností* (1967). V dalších letech se začal s úspěchem věnovat psaní vědecko-fantastických příběhů pro mládež. Zlomem v jeho literární kariéře se stalo vydání dodnes populárního válečného sci-fi románu *Hvězdná pěchota* (1959), v němž popsal krutou válku lidstva proti agresivní mimozemské civilizaci. Kultovní obliby nejen v okruhu příznivců fantastiky se dostalo románu *Cizinec v cizí zemi* (1961), v němž se na Zemi vrací chlapec vychovaný marťanskou civilizací, aby lidstvu ukázal skutečné životní hodnoty. Mimořádně zdařilý titul *Měsíc je drsná milenka* (1966) sleduje dramatickou vzpouru měsíční kolonie proti neúnosně vykořisťovatelské tyranii Země. V roce 1975 obdržel jako vůbec první prestižní titul Velmistra žánru.

Cizinec v cizí zemi

Přeložila Alžběta Lexová

Před pětadvaceti lety se první lidská mise na Mars naposledy ohlásila těsně před přistáním. Všichni její členové byli od té doby pokládáni za mrtvé. Někdo však přece jen přežil.

Valentine Michael Smith, narozený na vesmírné lodi odsouzené k záhubě a vychovaný Marťany, nikdy neviděl lidskou bytost až do dne, kdy ho objevili členové druhé expedice. Považuje se za Marťana, cítí a přemýšlí jako Marťan, nyní se však spolu s posádkou vrací na Zemi jako dědic pohádkového majetku po svých rodičích a dle pozemských zákonů také jako vlastník Marsu.

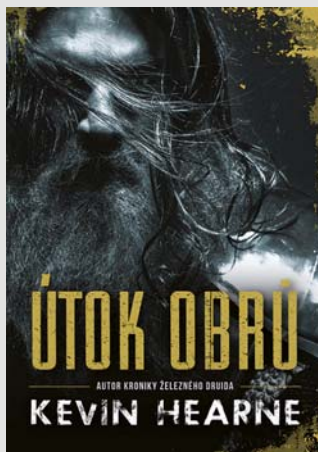
Nové české vydání slavného vědecko-fantastického románu velmistra žánru Roberta A. Heinleina, odměněného nejvyšším žánrovým oceněním, cenou Hugo, vám přinášíme v grafickém zpracování Petra Štěpána, s ilustracemi Daniela Špačka a především v novém překladu Alžběty Lexové.

Již vyšlo:
*Měsíc je drsná
milenka*

KEVIN HEARNE

V mládí přímo hltal superhrdinské komiksy a filmové *Hvězdné války*, na střední k tomu přibyla ještě rocková muzika, což vytvořilo přímo smrtící kombinaci s doživotními následky. Psaní se začal věnovat během studia pedagogiky, svůj první román však tehdy nedokončil. Mnoho následujících let strávil výukou středoškolské angličtiny a marnými pokusy stát se konečně spisovatelem. Snažil se o fantasy epos, uspěl však až rozvernou humornou fantasy o nesmrtelném druidovi a jeho věrném psu. Jeho cyklus *Kroniky železného druida* obsahuje devět románů a řadu kratších prací a je pokládán za jednu z nejlepších a nejzábavnějších městských fantasy současnosti. Otevřel mu dveře nejen do světa milovaných Hvězdných válek, do něhož s chutí sobě vlastní přispěl románem napsaným z pohledu samotného Luka Skywalkera, ale umožnil mu splnit si sen napsat rozsáhlý fantasy epos, v němž jen tak mimochodem nechá lidstvo téměř vyhladit zničující invazi obrů. Mimo to se spolu s Delilah S. Dawsonovou pustil do fantasy série humoristických převyprávění známých pohádkových příběhů a kdoví, na co dostane chuť příště.

Útok obrů

Přeložil Pavel Černovský

Kevin Hearne svými *Kronikami železného druida* plně prokázal výjimečné vypravěčské umění.

V *Útoku obrů* vytvoří vlastní svět se zcela novou mytologií. V úvodním svazku jeho nové trilogie se lidské říše otřásají v základech po krvavém a zničujícím útoku obrů, proti nimž snad neexistuje obrana...

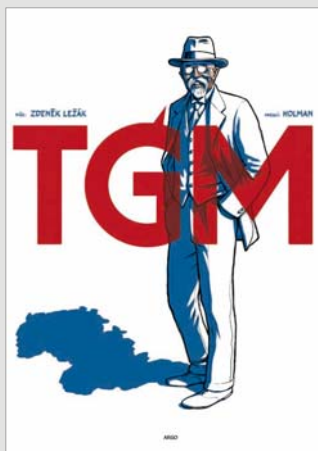
Vítejte v magickém světě hrůz a zázraků. V příběhu o odvaze a válce o holé přežití, v němž se osudy jednotlivých postav nejrůznějším způsobem proplétají a ve kterém se z obyčejných lidí stávají hrdinové a z jejich životů legendy...

ZDENĚK LEŽÁK, HOLMAN

Zdeněk Ležák (* 1974), novinář, publicista a šéfredaktor časopisu ABC.

Absolvent Literární akademie Josefa Škvoreckého. V redakcích časopisů pro děti působí od roku 1999. Zaměřuje se především na tvorbu pro děti a mládež a tématicky na moderní technologie a historii. www.zdeneklezak.cz

Holman, narozen 1980 v Praze. Vyrůstal pod vlivem knih Heleny Zmatlíkové, ale zamiloval si především ilustrace Miroslava Schönerberga. Studoval fotografii, design a architekturu, aby se později mohl věnovat komiksu.

TGM

TGM, stostránkový životopisný komiks, vzniká u příležitosti 80. výročí úmrtí našeho nejvýznamnějšího státníka 20. století. Komiks sleduje veřejný i soukromý Masarykův život a zaměřuje se na klíčové události, které jej směřovaly k vyvrcholení jeho kariéry ve funkci prvního prezidenta samostatného Československa. Začínáme před jeho narozením a provázíme ho dětstvím, dospíváním i studiemi. Výrazný obrat v Masarykově životě nastává jeho příchodem na pražskou univerzitu v roce 1882, kde se začíná zapojovat do veřejného života. Komiks zmiňuje boje o Rukopisy, Hilsnerovu aféru, Masarykův vstup do politiky a konečně i jeho snahy vedoucí k osamostatnění Československa. Významná část komiksu se věnuje působení Masaryka během první světové války a konečně jeho prezidentské éře. Vypravěčem komiksu je samotný Masaryk ve zralém věku, který zpětně komentuje svůj život. Tento prvek odkazuje na Čapkovy *Hovory s TGM*, které jsou významným pramenem části komiksu.

PRA
PRA
PRA
PRA

HA
GUE
GA
G

Kniha vychází
s finanční podporou
hlavního města Prahy.

JAN NOVÁK, JAROMÍR 99

Jan Novák (* 1953), přední český spisovatel, překladatel a dokumentarista. V roce 1969 emigroval s rodiči přes Rakousko do USA, žil v Chicagu, nyní je doma opět v Čechách. Jeho román *Zatím dobrý* (2004; Paseka – Argo 2011) byl v rámci ceny Magnesia Litera vyhlášen Knihou roku 2005. V nakladatelstvích Paseka a Argo rovněž vydal biografii Miloše Formana *Co já vím?* (2013) a rozhovor s Johnem Boken *Život mimo kategorie* (2015). Společně s Jaromírem 99 debutoval na poli komiksu životopisným příběhem *Zátopek*.

Jaromír 99 (* 1963), vlastním jménem Jaromír Švejdlík, je rozkročený mezi světem hudby a komiksu. Proslul jako člen skupin Priessnitz a Umakart i jako kreslíř trilogie *Alois Nebel* (2003). Za autorský komiks *Bomber* (2007) získal cenu Muriel, pro britské nakladatelství SelfMadeHero převedl do komiksové podoby Kafkův *Zámek* (2013). Je autorem storyboardů k filmům *Samotáři* (2000), *Jedna ruka netleská* (2003) či *Grandhotel* (2006).

Zatím dobrý

Je to největší příběh studené války. Pětice mladíků s pistolemi se postavila po zuby ozbrojené dvacetitisícové armádě východoněmecké Volkspolizei a prostřílela se do svobodného Západního Berlína. Příběh bratří Mašinů a jejich rodiny vyprávěl spisovatel Jan Novák v románu *Zatím dobrý* jako strhující, napínavý western, za který získal cenu Magnesia Litera pro nejlepší knihu roku. Teď se jeho scénáře chopil výtvarník Jaromír 99 a vytvořil dramatický a vizuálně působivý komiks ve svém osobitém, noirovém stylu.

Již vyšlo:
Zátopek

Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.

LEÏLA SLIMANI, LAETITIA CORYN

Leïla Slimani (* 1981) se narodila a vyrůstala v marockém Rabatu v zámožné rodině, otec pracoval jako bankéř a matka byla jednou z prvních lékařek v Maroku. Leïla po maturitě na francouzském lyceu v Rabatu odjela do Francie. V Paříži vystudovala Institut politologických studií, chvíli se pokoušela prosadit i jako herečka, poté se zaměřila na práci v médiích. Roku 2008 začala pracovat v redakci týdeníku Jeune Afrique, kde svými články pokrývala oblast severní Afriky. Od roku 2012 pokračuje v práci pro časopis jen externě, naplno se věnuje psaní. Její první román *V lidožroutově zahradě* vzbudil velkou odezvu u literárních kritiků, někteří o něm psali jako o „šokující verzi Paní Bovaryové naší doby“. Za svou druhou beletristickou knihu *Něžná píseň* obdržela v roce 2016 prestižní Goncourtovu cenu za nejlepší román. V následujícím roce publikovala biografii *Simone Veilová, má hrdinka*, v níž vzdala hold francouzské političce a právničce. V témže roce jí vyšla kniha reportážních esejů *Sex a lži – Intimní život v Maroku* a na ni navazující komiks *Paroles d'honneur*, který česky vychází pod názvem *Sex a lži*. Oba tituly se těší velkému zájmu médií i čtenářů.

Laetitia Coryn (* 1984) je francouzská autorka komiksů, mj. *Sexkomiksu* známého i z českého překladu.

Od Leïly Slimani již vyšlo:
Něžná píseň, *V lidožroutově zahradě*

Sex a lži

Přeložila Sára Vybíralová

Předlohou pro tento grafický román byla kniha reportážních pojednání *Sex a lži – Intimní život v Maroku*. Přinesla řadu portrétů především žen, které se autorce svěřily se svými intimními příběhy – vzniklo tak dílo vcelku věrně odrážející každodenní marockou realitu, což především evropským čtenářům umožňuje nahlédnout do problémů lidí, žijících v jiném kulturním prostředí, ale majících stejné přirozené potřeby. Protagonistky předkládaných příběhů pocházejí z různých sociálních vrstev, vesměs všechny se ale ocitly v soukolí tradice, víry a zároveň emancipace, všechny musejí více či méně podvádět, aby unikly permanentní hrozbě trestu rodinného, náboženského nebo policejního. Totéž platí ovšem i pro muže a ještě více pro homosexuály. Výchova i oficiální zákony jsou ve stálém rozporu s praktickým životem, všeobecná přetvářka připravuje půdu pro korupci, brutální zásahy do intimity a frustraci.

KATJA KETTU, JAN ANDERSSON

Finská spisovatelka a animátorka Katja Kettu (* 1978) vystudovala režii animovaných filmů na Akademii umění v Turku a finskou literaturu na univerzitě v Tampere. Nakonec oklikou přes Tallinn a Londýn skončila v Helsinkách, kde vyučuje scenáristiku, natáčí videoklipy a píše knihy. V jejích příbězích se mísí krása s ošklivostí, vznešenost s nízkostí. Za svůj třetí román *Porodní bába* (Kättilö, 2011) získala Katja Kettu nejvýznamnější finské literární ocenění, Runebergovu cenu. Příběh „nemožné lásky v nemožné době“ se stal pravou literární senzací, byl přeložen do třinácti jazyků a vznikla také filmová verze.

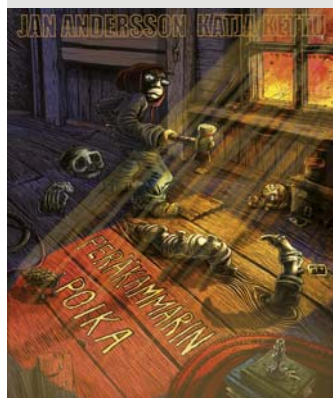
Jan Andersson (* 1973) je mezinárodně uznávaný animátor, autor graffiti a komiksů.

Brloh

Přeložila Jitka Hanušová

Jalmari je starý mládenec žijící poklidným pomalým životem. Bydlí se staříčkou matkou ve starém rozvrzaném dřevěném domě a zabíjí čas výrobou hodin ze stromových nádorů. Avšak pod nehybným povrchem je Jalmariho život plný dobrodružství: v duchu se stává mladým hrdinou, neporazitelným dobrodruhem, který se vydává na jednu tajnou misi za druhou. Když se do domu vetře sama Smrt, Jalmariho představy se srazí se zklamáními z minulosti.

Brloh je úžasný grafický román Katji Kettu a Jana Anderssona, vyprávějící o souboji mezi silou fantazie a nemilosrdným sevřením vzpomínek. Podmanivý vizuální styl vytváří magické prostředí, které nedostanete z hlavy.

Od Katji Kettu již vyšlo:

Porodní bába, Sběratel dýmek, Můra

**” Vzrušující grafický román
o osvobozující síle fantazie.**

PIERRE-DENIS GOUX, OLIVIER PERU

Pierre-Denis Goux (* 1985) vystudoval školu designu a animace v Nantes. Jean-Luc Istin si všiml jeho nadání pro kresbu a inking a on po něm brzy a s velkým úspěchem převzal kresbu jeho série *Merlin*. Následovaly další práce pro nakladatelství Soleil, hlavně jeho edici *Soleil Celtic*. Největší úspěch mu ale přinesla oslňující kresba k trojdílné epické sérii severské fantasy *Mjöllni* podle scénáře Oliviera Perua.

Olivier Peru (* 1977) je autor románů, komiksový scenárista i kreslíř a ilustrátor. Často pracuje pro nakladatelství Soleil (série *Zombies*, *Nosferatu*, *Lancelot* nebo *La Guerre des Orcs*), prosazuje se ale také jako autor fantastických románů a filmový a televizní scenárista. Komiksovým tvůrcem je i jeho mladší bratr Stéphane a oba se uplatnili i při práci pro velké americké komiksové nakladatele.

Mjöllni

Přeložil Richard Podaný

I kdyby stál na vrcholku hory, má trpaslík stejně vždycky daleko do nebe... tak se to říká, a proto hrají trpaslíci vždycky vedlejší role... opravdu vždycky? Myslel si to i trpasličí bojovník jménem Tór, jenže potom se mu do ruky dostalo bájně kladivo a s ním podivuhodné schopnosti. A on pochopil, že možná bude na něm, na obyčejném trpaslíkovi, jak se rozhodnou osudy mocných v Midgardu i Ásgardu, lidí i bohů a všech ostatních.

Nápaditá variace na severskou mytologii má neotřelý, svižně se rozvíjející scénář, je zabydlena nespočtem živoucích postav lidí i všemožných bájných tvorů, a hlavně zaujme úchvatným výtvarným ztvárněním, jaké se vidí málokdy.

ROBERT E. HOWARD

Conan

Conan z Cimmerie

Přeložil Richard Podaný

Ambiciózní projekt, který přinese komiksové adaptace více než tuctu nejznámějších povídek mistra hrdinské fantasy R. E. Howarda, viděných očima vynikajících francouzských kreslířů mladší generace. V tomto jeho prvním svazku najdete povídky Královna černého pobřeží, Černý kolos a Za Černou řekou.

Scenáristicky povídky adaptovali Jean-David Morvan, Vincent Brugeas a Mathieu Gabella; kresby se u jednotlivých povídek ujali Pierre Alary, Ronan Toulhoat a Anthony Jean.

ALAN MOORE, KEVIN O'NEILL

Nemo Ledové srdce

Přeložil Viktor Janiš

Máte rádi viktoriánskou žánrovou literaturu? Máte rádi komiks? Pokud jste si na obě otázky odpověděli ANO, pak vám nesmí uniknout poslední dílko Alana Moora a jeho dvorního malíře Kevina O'Neilla, pokračování *Ligy výjimečných*, trilogie *Nemo*.

Píše se rok 1925 a patnáct let po smrti kapitána Nema plánuje jeho dcera Janni Dakkarová v *Ledovém srdci* nebezpečnou expedici do Antarktidy, která končí konfrontací pod Horami šílenství, v neprobádané mezeře v mapě, kde se realita naší hrdinky zborší. V *Berlínských růžích* se zase utká s mechanickými metropolitními monstrozity a v *Řece duchů* bojuje se zvrhlými tropickými tyrany.

Od Alana Moora již vyšlo:
Ztracené dívky

99 České vydání jako první na světě
vychází v jednom svazku.

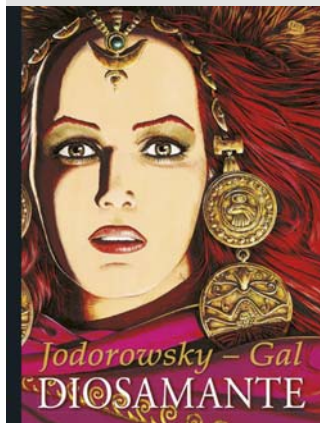
ALEJANDRO JODOROWSKY, JEAN-CLAUDE GAL

Alejandro Jodorowsky se těžko vtěsňuje do několika řádek; nejen komiksový scenárista, ale i spisovatel, avantgardní filmař, režisér či spirituální guru. Narozen 17. února 1929 v Chile židovským rodičům z Ukrajiny. Český čtenář zná už řadu jeho komiksových scénářů a předloh od *Incalu* přes *Kastu Metabaronů* a *Bílého lámu* po *Andělské dráčky* a další – a při jeho oblíbě se dá spoléhat na to, že jejich počet poroste i dál. Řada jeho děl, například *Šílená ze Sacré-Coeur*, vzešla z dlouhé a plodné spolupráce s francouzským komiksovým mágem Moebiem.

Diosamante

Přeložil Richard Podaný

Říši Arhas vládne královna Diosamante. Proslula nejen nemilosrdností a krutostí, ale také bájnou krásou. Jen proto se mocní válečníci z celého světa odvažují účastnit bojů na smrt v naději na jedinou noc lásky s ní... všechny je ale o zimním slunovratu čeká smrt právě z její ruky. Tak to aspoň chodí dlouho... než hrdost mladé královny narazí na vůli krále Urbala ze Sarabby. Je to moudrý panovník, kterého jeho lid miluje, nemohlo by být dvou rozdílnějších vládců. Přesto se stane nemožné a oba se do sebe zběsile zamilují...

Od Alejandra Jodorowskeho
již vyšlo:

*Andělské dráčky,
Šílená ze Sacré-Coeur*

ALEJANDRO JODOROWSKY, MOEBIUS

Moebius, vlastním jménem Jean Henri Gaston Giraud. Narozen 8. května 1938, zemřel 10. března 2012. Bez nadsázky jedna z největších hvězd francouzského komiksu. Začínal s westerny (*Blueberry*), ale postupně stále víc táhl k fantastice a mystice. Jeho *Arzach* znamenal celosvětově malou... nebo spíš větší revoluci v nahlížení na toto médium. Moebiovův nezaměnitelný výtvarný styl zná český čtenář nejen z tohoto díla, či nejnověji ze *Světa Edeny* (Argo 2017), ale i z jeho spoluprací s Jodorowským. Moebius se ale výrazně podepsal i na výtvarné podobě řady filmových hitů, jako je třeba *Vetřelec*, *Tron*, *Pátý element* nebo *Hlubina*. Ovlivnil nespočet komiksových tvůrců včetně řady těch českých.

Oči kočky

Přeložil Richard Podaný

První spolupráce dvou velikánů světového komiksu... tedy první dotažená a samostatně vydaná (nepočítaje mrtvě porožený projekt filmové *Duny* a to, že části série *Incal* už předtím vycházely časopisecky). *Oči kočky*, to je drobnost s velkým dopadem, a hodně „nekomiksový“ komiks, který se přesto zařadil mezi klasiku tohoto média.

Fascinující apokalyptická mikropovídka s krajně úsporným textem, vyprávěná v drtivě většině výtvarně, od roku 1978 stále znovu vychází, je stále znovu čtena a stále znovu ohromuje.

Již vyšlo:

Andělské dráčky,

Šílená ze Sacré-Coeur

RAÚLO CÁCERES

Raúlo Cáceres (* 1976) je profesionální kreslíř komiksů. Vystudoval výtvarné umění, mezi lety 1998 a 2007 pracoval pro různá španělská nakladatelství, zabýval se především pornografickým komiksem a ilustracemi pro RPG hry. *Justina a Julietta* vznikla v autorově prvním tvůrčím období a ve Španělsku, Francii či USA se dočkala několika reedic. Od roku 2007 pracuje pro americké nakladatelství AVATAR PRESS, ve spolupráci se špičkovými scenáristy Maxem Brooksem, Warrenem Ellisem, Davidem Laphamem či Garthem Ennisem si vyzkoušel různé komiksové žánry: horor, historii, zombie, teslapunk. Mezi Cáceresova nejvýznamnější díla druhé tvůrčí etapy patří *Crécy*, *Crossed: Psychopath*, *Captain Swing and the Electrical Pirates of Cindery Island*, *The Extinction Parade* nebo *Code Pru* (dílo, které je obsaženo v komiksu *Cinema Purgatoria* od Alana Moora). Na mnohých komiksech spolupracoval jako autor obálek, známé jsou jeho obálky ke komiksové sérii *Providence* právě již zmíněného Alana Moora.

Justina a Julietta

Přeložila Lucie Kohnerová

Justina a Julietta (2010) je komiksovou adaptací děl markýze de Sade *Justina čili Prokletí ctnosti* a *Julietta čili Slasti neřestí*. Prvních pět kapitol vyšlo v časopisu *Wet Fetish*, pokračování ve *Wetcomix* (časopisech vycházejících v nakladatelství Megamultimedia). Série vycházela až do 16. kapitoly, než byla „cenzurována“.

Raúlo Cáceres nás prostřednictvím markýze de Sade zve na cestu poznání, utváří nám před očima obrácený svět, kde černé je bílé, co bylo nahoře, spatřujeme dole a spravedlnost je nespravedlností... všechno je nám podáno v té nejsyrovější, nejskandálnější podobě. Seznámíme se s Justinou, dívkou, která prožije všechny možné druhy ponížení. Po všech útrapách její důstojnost zůstává nedotčená, ale můžeme na ni být hrdí, anebo již nedokážeme uvěřit ctnosti? Jak říká markýz de Sade: „Jen pokud důkladně poznáme dobro i zlo a máme tu možnost je porovnat, jsme opravdu schopni je od sebe bezpečně rozlišit. Jak ve smečce vlků rozpoznáme toho nejkrutějšího? A který svatý konal největší dobro?“

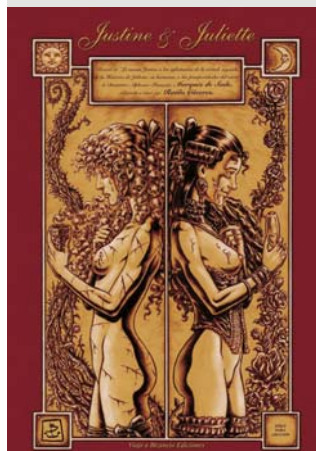

Photo © Simon Emmett

DAVID WALLIAMS

David Walliams je britský herec a scenárista, spoluvůrce populární komediální série *Little Britain* (Malá Velká Británie), za kterou se svým kolegou Mattem Lucasem obdržel tři ceny BAFTA a British Comedy Award.

V roce 2008 napsal svou první knihu pro děti. Literární kritici jej dnes označují za nového Roalda Dahla. Jeho vypravěčsky brilantní příběhy s překvapivou pointou a černým humorem dávají tomuto označení za pravdu. V současnosti patří k nejoblíbenějším a nejprodávanejším autorům dětské literatury, jeho knihy byly přeloženy do více než padesáti jazyků a po celém světě se jich prodalo přes dvacet milionů.

Táta za všechny prachy

Přeložila Veronika Volhejnová

Ve svém desátém románu David Walliams opět bez sentimentu ukazuje, že život není jen černobílý, a se samozřejmostí sobě vlastní brilantně spojuje tragédii s humorem. Frankův otec Denis se živil jako automobilový závodník. Byl absolutně nejlepší – král závodní dráhy. Měl tisíce obdivovatelů. Když zvedal vítězné poháry nad hlavu, davy šlely a život byl skvělý. Avšak po ošklivé havárii se z opěvovaného hrdiny stal nikdo – nula. Frank s tátou zůstali sami, bez pomoci a bez peněz, zato ve špinavých rukou nebezpečného a bezcitného šéfa podsvětí pana Velikána a jeho přísluhovačů.

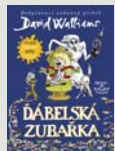
Když se táta Denis dostane do vězení, jen Frank věří v jeho nevinu a pokusí se ho zachránit...

Vychází také jako audiokniha.
www.tympanum.cz

Již vyšlo:

Babička drsňačka, Malý miliardář, Krysburger, Dábelská zubařka, Příšerná teta, Dědečkův velký útěk, Nejhorší děti na světě, Pan Smradoch, Kluk v sukni, Půlnoční gang, V naší škole je had, Poněkud otravný slon, Nejhorší děti na světě 2

KATEŘINA BAŽANTOVÁ

Ilustrátorka Kateřina Bažantová se narodila v Praze, kde vystudovala Výtvarnou školu Václava Hollara a Vysokou školu uměleckoprůmyslovou, obor animovaný film. Ráda kombinuje nejrůznější techniky i média. Propojení filmu, ilustrací a následně i scénografie využila během svého působení v českých televizích či třeba při spolupráci s divadlem Vosto5. Je členkou umělecké skupiny Hura Kolektiv a spoluzakladatelkou galerie a sitotiskového studia Hygienická stanice, kterou Hura kolektiv provozoval od roku 2008 na pražských Vinohradech. Od roku 2012 žije trvale v Paříži, kde se věnuje ilustraci, tvorbě knižních obálek a v poslední době i knížek pro děti. V roce 2012 získala na festivalu Komiksfest cenu Arnal, v roce 2013 cenu Muriel, za komiks *Pippo*, a v roce 2016 získala cenu Akademie SFFaH za nejlepší obálku roku 2015 ke knize *Řeky Londýna*.

Co skrývá noc

První světélkující kniha vašeho dítěte s názvem *Co skrývá noc* je skvělý autorský počín výtvarnice Kateřiny Bažantové. Princip je přitom jednoduchý – díky textům a zábavným ilustracím procvičíte s dětmi počty, a to ideálně pod dekou a s baterkou – či světlem z mobilu. Až najdete na obrázcích všechno, co vás zajímá, prostě zhasnete a budete žasnout! Ze stránek knihy vystoupí úplně nové obrazy! Rodiče důrazně žádáme, aby si knihu neschovávali pro sebe a skutečně ji dali dětem!

Případy detektiva Ťopa

Detektiv Ťop je prostě top, a ať už zmizí cokoli, brzy zachytí správnou sťopu! Vezměte svoje děti na cestu kolem světa po nejkrásnějších metropolích planety, které v této „hledací“ knížce ztvárnila ilustrátorka Kateřina Bažantová. V každém ze slavných měst se něco (či někdo) ztratilo. Na Ťopovi, mistrovi převleků, a na vás všech teď bude, aby všechno dobře dopadlo! Takže vzhůru na cesty, čeká na vás Káhira, Rio, Londýn a další skvělá místa.

KELLY BARNHILLOVÁ

Kelly Barnhillová je autorkou pěti knih pro děti a mládež, napsaných v žánru fantasy. Ačkoli se i první čtyři setkaly s vřelým přijetím kritiků a získaly několik ocenění, teprve pátá – *Dívka, která upíjela měsíc* – přinesla Barnhillové doslova famózní úspěch. Byla oceněna význačnou Cenou Johna Newberyho za rok 2017, čímž ale výčet cen a chvály nekončí. Spisovatelka žije v Minnesotě s manželem a třemi dětmi.

Čarodějčin syn

Přeložila Barbora Punge Puchalská

Ten, v jehož schopnosti nikdo nevěří, se stane zachránce.

Matka dvojčat Neda a Tama je čarodějka, svá kouzla uchovává ve sklepech v hlíněném hrnci. Jednoho dne se jeden z chlapců nešťastnou náhodou utopí. Vesničané jsou přesvědčení, že přežil ten nesprávný. Když do vsi vrazí Král loupežníků, aby hrnc s kouzly ukradl, Ned prokáže nečekanou odvahu a kouzla, svou rodinu i celou vesnici ochrání. Jenže tím dobrodružství teprve začíná...

Ve vesnici na druhé straně lesa žije Áine, bystrá a praktická dcera Krále loupežníků, které v hlavě straší poslední slova její matky, pronesená na smrtelné posteli: „Nesprávný chlapec ti zachrání život a ty zachráníš jeho.“ Když se cesty obou mladých hrdinů protnou, nezbyvá jim než spojit síly a důvěřovat si: musejí totiž zabránit válce, která užouž mezi oběma královstvími hrozí vypuknout.

” Také tato kniha americké autorky, jejíž skvostný fantasy román *Dívka, která upíjela měsíc* zaznamenal fenomenální úspěch u kritiků i čtenářů, získala několik význačných ocenění:

A Washington Post Best Book of 2014

A Kirkus Reviews Best Children's Book of 2014

A Publishers Weekly Best Book of 2014

A Chicago Public Library „Best of the Best“ 2014

Již vyšlo:

Dívka, která upíjela měsíc

LAVIE TIDHAR

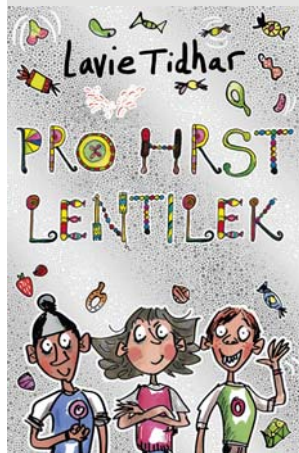
Lavie Tidhar se narodil v izraelském kibucu, ale žil i v Jižní Africe, Laosu nebo na Vanuatu. V současné době bydlí v Londýně. Ve světě literatury si udělal jméno jako autor sci-fi a fantasy, věnuje se rozmanitým žánrům, píše povídky, romány, a to i grafické. Za román *Usáma* získal v r. 2012 World Fantasy Award for Best Novel (Světovou cenu pro nejlepší román vydaný v uplynulém roce v angličtině v žánru fantasy) a porazil tak mj. Stephena Kinga s *11.22.63* nebo George R. R. Martina a jeho *Tanec s draky*. V češtině vyšly také sci-fi román *Centrální stanice* a *Muž leží a sní*, v němž Tidhar vytváří alternativní historii – co by se stalo, kdyby se ve třicátých letech v Německu ujali vlády komunisté.

Pro hrst lentilek

Přeložila Petra Johana Poncarová

Slavný soukromý detektiv Phil Marlowe má vážnou konkurentku: je jí dvanáct a jmenuje se Nelle. Je chytrá, má skvělý pozorovací talent, případy řeší s věcnou elegancí, její komentáře jsou sarkasticky trefné. Nelle žije ve městě, kde byla na všechny sladkosti vyhlášena prohibice. Jenže se zákazem čokolády a bonbonů začnou okamžitě vznikat pašerácké gangy, v policii bují korupce. Když jednoho dne vstoupí do Nelliny detektivní kanceláře (ve skutečnosti zahradní külny) zlopestvyný gangster Eddie Mentolka a požádá Nelle, aby mu našla ztraceného plyšového medvídko, hrdinka zavětrí velký případ. Ale než se jí podaří medů vypátrat, zmizí i Eddie. Že by v tom měla prsty konkurence, drsná Fidorka nebo snad Piškot McKenzie? Proč byl medvídek pro Eddieho tak důležitý? A co se skrývá v opuštěné továrně na čokoládu? Kam se poděl její majitel? Pátrání Nelle vtahuje stále hlouběji do labyrintu intrik a podvodů čokoládové mafie, vyřešení případu je dramaticky překvapivé. Zábavná „báječně čokoládová“ parafráze na slavné detektivní romány z doby americké prohibice okouzlí nejen děti, ale i hravé dospělé.

Černobílé ilustrace nakreslil známý britský výtvarník Mark Beech.

Již vyšlo:

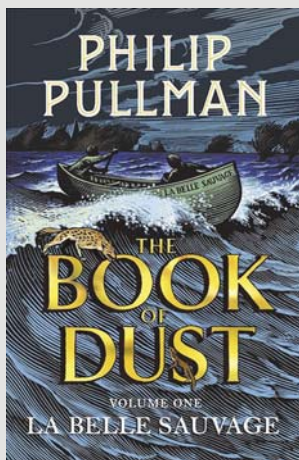
Muž leží a sní,
Usáma,
Centrální stanice

” *Pro hrst lentilek* je neodolatelná lahůdka – takovou by Roald Dahl a Raymond Chandler spolu možná upekli po celonoční parbě v cukrárně.

Hlavní hrdinka knihy *Pro hrst lentilek* je Phil Marlowe v sukních.

PHILIP PULLMAN

Philip Pullman (* 1946) se narodil v britském Norwichi, ale část dětství strávil v africkém Zimbabwe a v Austrálii. Po studiích anglistiky na univerzitě v Oxfordu působil víc než dvacet let jako učitel na různých středních školách. Už během své pedagogické praxe začal psát příběhy pro děti i dospělé. Dnes jeho tvorba čítá na třicet knih, za něž získal řadu prestižních literárních cen, mimo jiné Carnegie Medal, Guardian Children's Fiction Award (za *Zlatý kompas*) a Whitbread Award (za *Jantarové kukátko*). Nejzářivější úspěch mu přinesla trilogie *Jeho temné esence*, jejíž první díl *Zlatý kompas* (1995) se dočkal i filmové podoby. Už předtím však vzbudila pozornost tetralogie o Sally Lockhartové odehrávající se ve viktoriánské době: *Rubín v kouři*, *Stín na severu*, *Tygr ve studni* a *Cínová princezna*. Čeští čtenáři si kromě uvedených děl mohli přečíst i kratší, nicméně neméně poutavý *Hodinový strojek aneb Příběh na jedno natažení*. Po více než dvaceti letech se Pullman vrátil v *Knize Prachu* do světa, v němž žili hrdinové trilogie *Jeho temné esence*.

Již vyšlo:

Jeho temné esence, Rubín v kouři, Stín na severu

”

„Pullman píše stejně bravurně jako vždycky. *Knihu Prachu* je triumfálním návratem do alternativního Oxfordu, který tak milujeme.“

Bustle

Knihu Prachu 1

Přeložila Dominika Křesťanová

Knihu Prachu, první díl zamýšlené trilogie, nás zavádí do stejného prostředí, v němž se odehrávaly *Jeho temné esence*, Pullman ale děj posunul do doby o deset let dříve. Hrdinou je jedenáctiletý Malcolm Polstead, bystrý chlapec s výborným postřehem. Svou nenápadností je přímo předurčen stát se špiónem. V hostinci jeho otce se schází celý Oxford. Malcolm a jeho daemon zde nepozorovaně vyslechnou spoustu novinek a kletev. Jenže pak se chlapci do rukou dostane tajná zpráva, v níž se mluví o nebezpečné substancii zvané Prach. Adresátka zprávy Malcolma vyhledá a požádá ho o spolupráci ohledně předávání informací. V hostinci Malcolmových rodičů se totiž začínají objevovat nezvyklí hosté, ať už z nejvyšších společenských a politických kruhů, nebo z podsvětí, a všichni jeví zájem o nemluvně jménem Lyra, kterou mají v péči jeptišky v nedalekém převorství. Turbulentní události a ničivá potopa nakonec způsobí, že se hrdina spolu s vesnickou dívkou Alicí ocitnou ve člunu „La Belle Sauvage“. Na palubě s nimi cestuje šestiměsíční Lyra, kterou čtenáři znají jako hlavní postavu *Jeho temných esencí*, a obě starší děti mají za úkol dostat ji do bezpečí k jejímu otci, lordu Asrielovi. V knize se opět kromě lorda Asriela setkáme i s Lyriinou matkou, paní Coulterovou, a s vůdcem Romunů Farderem Coramem.

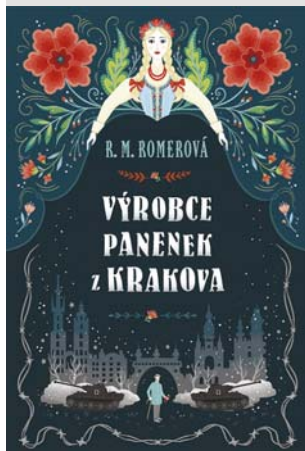
R. M. ROMEROVÁ

R. M. Romerová je židovská kubánsko-americká spisovatelka. Za svou prvotinu *Výrobce panenek z Krakova* získala mnoho literárních ocenění a také nadšené ohlasy z řad čtenářů. V současnosti žije v Miami Beach.

Výrobce panenek z Krakova

Přeložila Barbora Punge Puchalská

Příběh pro čtenáře knih *Chlapec v pruhovaném pyžamu*, *Zlodějka knih* či *Spočítej hvězdy* v sobě spojuje fantasy a lidové motivy s událostmi druhé světové války a působivě vykresluje sílu lásky a nezdolné odhodlání přežít i v té nejtemnější době. V knize se originálně protnou dva světy: kouzelná říše panenek a reálný, nacisty okupovaný Krakov. Když do země panenek vtrhnou obrovské, kruté krysy, panenku Karolínu odnese tajemný vítr do jednoho krakovského hračkářství. Osaměle žijícího, uzavřeného Cyrila s pohnutou minulostí překvapí, že Karolína mluví, a ti dva se brzy spřátelí, dokonce se seznámí s Josefem, židovským houslistou, a jeho dcerou Renou. Jejich společné štěstí ale nemá dlouhého trvání. Polsko se stane kořistí Německa a Josef s Renou musejí odejít do ghetta. Karolína a Cyril neváhají využít svých neobyčejných schopností a riskovat životy, jen aby přátele zachránili.

„Absolutní zázrak – dojemný debut, který vás povzbudí a zahřeje u srdce.“

spisovatelka Emma Carrolllová

„Úžasná kniha s velkou duší má nepopíratelnou šanci stát se nadčasovou klasikou.“

LoveReading

2017 Florida Book Awards – Stříbrná medaile

2018 Sydney Taylor Notable Book

Irish Times – Nejlepší kniha roku 2017

PAVLA HORÁKOVÁ

Rozhlasová redaktorka, překladatelka, publicistka a spisovatelka. Od roku 1997 překládá beletrii z angličtiny a srbštiny (mj. díla Kurta Vonneguta, Saula Bellowa či Iaina Bankse; v roce 2001 obdržela Tvůrčí odměnu Obce překladatelů). Jako sběratelka se podílela na sbírce současného veršovaného dětského folkloru *Kecy v kleci*. V roce 2014 přispěla čtyřmi povídkami do povídkové sbírky českých autorek *Všemi smysly*. Pro Český rozhlas Vltava připravovala mimo jiné cyklus *Polní pošta* věnovaný českým vojákům v 1. světové válce a přispívá do anglického vysílání Českého rozhlasu 7, kde působila jako kmenová redaktorka v letech 2001–2007.

Hrobařící a Hrobaři

Proč mají světci svatozář a slavným lidem se říká jasnost nebo hvězda? Proč se v okolí pražských Olšanských hřbitovů nachází tolik vysílačů? Co se děje s člověkem bezprostředně po smrti? Jak to, že lidé na různých místech světa odpradávná budují okázalé kamenné hrobky? A jak s tím vším souvisí osvícenství? Tyto a mnohé jiné otázky vyvstanou před mladými Hrobaříčky, zatímco se snaží odhalit, kdo jsou záhadní Hrobaři, kteří se jim připlétli do života.

Knihou *Hrobařící a Hrobaři*, která volně navazuje na detektivky pro mladé čtenáře *Tajemství Hrobaříků* a *Hrobařící v podzámčí*, se uzavírá románová trilogie, v níž pětičlenné bratrstvo pátrá po zločinech a záhadách sahajících hluboko do minulosti.

Již vyšlo:

Tajemství Hrobaříků,
Hrobařící v podzámčí

Populárně naučná a odborná literatura

PAVLA HORÁKOVÁ, JIŘÍ KAMEN

Pavla Horáková (* 1974) – rozhlasová redaktorka, literární překladatelka, publicistka a spisovatelka. Od roku 1997 překládá beletrii z angličtiny a srbštiny (mj. díla Kurta Vonneguta, Saula Bellowa či Iaina Bankse; v roce 2001 obdržela Tvůrčí odměnu Obce překladatelů). Pro Český rozhlas Vltava připravovala mimo jiné cyklus *Polní pošta* věnovaný českým vojákům v 1. světové válce a přispívá do anglického vysílání Českého rozhlasu 7, kde působila jako kmenová redaktorka v letech 2001–2007.

Jiří Kamen (* 1951) – rozhlasový kulturní publicista, autor rozhlasových her a dokumentů, spisovatel. V letech 1991–1993 působil jako šéfredaktor stanice Český rozhlas Vltava. Spoluzaložil a dodnes vytváří kulturně publicistický pořad *Víkendová příloha* stanice Vltava, oceněný novinářskou Cenou křepelek. Spoluautor cyklu *Polní pošta*.

Zum Befehl, pane lajtnant...

Kompozice z pamětí, deníků a korespondence českých vojáků v první světové válce, volně navazující na knihu *Přišel befel od císaře pána*, tentokrát nesleduje pouti jednotlivých účastníků válečného dění, nýbrž pomocí autentických textů líčí konkrétní oblasti života na frontě i v zázemí. Přináší dosud nezveřejněná svědectví o tom, jak čerství rekruti reagovali na cizí kraje a národy, jaké byly jejich první zkušenosti s válečnou realitou, hrdinstvím a zbabělostí, novými zbraněmi, s lazarety a špitály či jakou úlohu plnili v poli zvířata. Spolu s vojáky i civilisty se podíváme, jak vypadalo válečné stravování, jak se slavily Vánoce i jiné svátky a obřady, jak se na frontě trávil volný čas, ať už sportem, hrami nebo uměleckou činností, jakou roli sehrály ženy v zázemí i ve vojenském prostředí a jaký význam pro české muže v poli měla víra a láska.

Texty doprovázejí dobové snímky, pohlednice, korespondenční lístky, kresby a reprodukce rukopisů a tištěných dokumentů. Kniha navazuje na úspěšný mnohadílný cyklus *Polní pošta* vysílaný na stanici Vltava.

ALOIS DUBEC, TOMÁŠ MENSCHIK

Alois Dubec se narodil roku 1923 ve Vlachově Lhotě. Odmala se chtěl stát vojákem, ale začínal jako pomocný dělník na stavbě železnic a dálnic. Nakonec si svůj sen splnil a stal se vojínem vládního vojska. Z něj v létě 1944 zběhl k italským partyzánům a poté se dostal do výcvikového střediska RAF v anglickém Cosfordu. V poválečném Československu pracoval jako vojenský kartograf, ale kvůli službě v RAF musel armádu opustit a v roce 1954 skončil na podřadných pracích v kamenolomu a v dolech. Sedm dní po ruské okupaci v roce 1968 opustil republiku a usadil se ve Švýcarsku. Do vlasti se vrátil natrvalo v roce 1997. V roce 2016 obdržel z rukou prezidenta Řád Bílého lva.

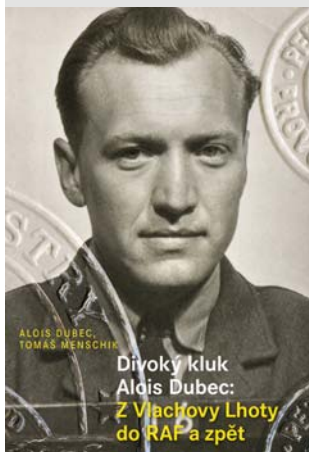
Tomáš Menschik se narodil roku 1974 ve Šternberku. Vystudoval germanistiku na Univerzitě Palackého v Olomouci. Jako evropský zpravodaj působil v Lidových novinách, v časopisu Týden rozkrýval případy na pomezí byznysu a politiky. V současnosti pracuje jako editor Českého rozhlasu Plus, kde se věnuje domácí a zahraniční politice.

Divoký kluk Alois Dubec Z Vlachovy Lhoty do RAF a zpět

Alois Dubec byl téměř všude. Narodil se ve Vlachově Lhotě, zapadlé valašské vsi, odmala miloval armádu a za války poznal život dělníka na stavbě Hitlerových dálnic. Byl vojákem, italským partyzánem, švýcarským zajatcem a kadetem RAF v Británii. Ani po válce nenalezl klid. Unikál komunistickým represím, rubal kámen v lomu a uhlí v dolech. Nakonec emigroval do Švýcarska. Jeho nová země mu sloužila jako základna pro cesty po celém světě.

Za svůj život se stal sběratelem příběhů, i těch nejdivočejších. Ožívá v nich historie dvacátého století. Dřív je znali hlavně členové různých spolků a děti ze škol, kam chodil na přednášky. Jeho memoáry začaly vznikat poté, co ho 28. října 2016 vyznamenal prezident republiky Řádem Bílého lva.

Spoluautorem těchto psaných vzpomínek je Tomáš Menschik, novinář a publicista.

” Zemité vyprávění o válce, divokém 20. století a o tom, jak je důležité mít v životě kus štěstí. Jeden z posledních žijících veteránů RAF mluví o štěstí, díky němuž proplul válkou i divokým 20. stoletím.

S. C. GWYNNE

S. C. Gwynne se narodil roku 1953 v Massachusetts, vystudoval historii na Princetonu a tvůrčí psaní na Univerzitě Johnse Hopkinse. Pracoval jako novinář pro časopisy *Time* a *Texas Monthly*. Mezi jeho další knihy patří *Rebel Yell: The Violence, Passion, and Redemption of Stonewall Jackson* a *The Perfect Pass: American Genius and the Reinvention of Football*. Žije a pracuje v texaském Austinu.

Vzestup a pád národa Komančů

Přeložila Eva Maršíková

Komančové byli nejmočnějším indiánským kmenem v amerických dějinách. Proslavili se nedostížitým jezdeckým i válečným uměním a legendární bojovností, dokázali zarazit rozpínání španělského impéria z Mexika i francouzských kolonistů z Louisiany. Anglosaští osadníci na obranu proti Komančům založili jednotky texaských hraničářů. V téže době byla také vynalezena převratná nová zbraň – šestiranný kolt –, která do bojů výrazně zasáhla.

V druhé, komornější rovině knihy autor vypráví pozoruhodný příběh „bílé squaw“ Cynthie Ann Parkerové, kterou v devíti letech unesli indiáni, a jejího syna Quanaha Parkera, jenž se stal posledním a největším náčelníkem Komančů.

Vzestup a pád národa Komančů se dotýká éry španělského kolonialismu v Novém světě, americké občanské války, masové likvidace bizoních stád a rozvoje železnice v USA. Nabízí však především napínavé vyprávění o souboji nespoutaných vládců Velkých plání s dobovačnou bílou civilizací a usiluje o objektivní historický přístup k tomuto složitému a citlivému tématu.

„Mimořádné dílo... *Vzestup a pád národa Komančů* je knižní zjevení; když si ho přečtete, zůstane vám na džínách prach a krev.“

The New York Times Book Review

Základní texty východních náboženství 4 – Taoismus

Editor Oldřich Král, přeložili Jan Beran, Zornica Kirková a Oldřich Král

Čtvrtý svazek obsahuje vedle nejzákladnějších textů filosofického a náboženského taoismu (Laozi, Zhuangzi, Liezi) i jejich originální náboženské komentáře (Wang Bi, Guo Xiang, Heshang Gong), další texty taoismu kosmologického, magického a náboženského (Taiji sheng shui, Zhou Yi cantong qi, Zuo wang lun, Kangsangzi, Ge Hong) a apokryfy (Čtyři kanonické knihy Žlutého císaře, Guanyinzi, Guiguzi).

Již vyšlo:

Základní texty východních náboženství 1–3

RIANE EISLEROVÁ

Riane Eislerová se narodila roku 1931 ve Vídni, jako šestiletá emigrovala před nacistickým režimem na Kubu, kde žila do čtrnácti let. Potom odešla do USA, kde na Kalifornské univerzitě v Los Angeles vystudovala sociologii a antropologii a poté na téže univerzitě získala doktorát práv. Potom působila jako vysokoškolská učitelka a věnovala se výzkumu a výchově v otázkách míru. Eislerová prosazovala právní ochranu žen a dětí a založila např. organizace Právní program losangeleského Střediska žen a Středisko pro partnerská studia.

Číše a meč, agrese a láska aneb Žena a muž v průběhu staletí

Přeložila Magdalena Pechová

Riane Eislerová vypráví příběh začínající tisíce let předtím, než kam sahá nám známá historie. Příběh o tom, jak původně partnerské směřování západní civilizace odbočilo na násilnou cestu nadvlády a dominance, která trvala pět tisíc let. Autorka rozeznává dva modely lidské společnosti, dominantní a partnerský, přičemž dominantní model se zakládá na nadvládě jednoho pohlaví nad druhým, kdežto partnerský model předpokládá rovnoprávnou spolupráci. Ke zlomovému přechodu od partnerského modelu k modelu dominantnímu došlo kdysi v pravěku; dnes se začínají prosazovat různá hnutí preferující partnerský model, který by mohl lépe zajistit mírové přežití lidstva.

ANDRÉ VAN LYSEBETH

André Van Lysebeth (1919–2004) byl jedním z předních učitelů a propagátorů jógy v Evropě.

Dlouho pobýval v Indii, a to v ášramu Svámího Šivánandy v Rišikéši. Je autorem dnes již klasických děl o józe, jejichž kompletní český překlad postupně chystáme k vydání.

Lekce jógy

Přeložila Věra Knížetová

André Van Lysebeth vychází z předpokladu, že ásany nejsou pouze vstupní branou jógy takzvané tělesné, ale otvírají přístupovou cestu veškerému psychofyzilogickému rozvoji jógina. V jednotlivých kapitolách se zabývá svalovým aspektem ásan, prodlouženou nehybností jako základní podmínkou kvalitního provedení a při popisu jednotlivých pozic a jejich dokonalejších variant nezapomíná ani na důležitost správného dýchání.

Tantra: kult ženského principu aneb jiný pohled na život a sex

Přeložil Jiří Vízner

Tantrismus zdůrazňuje, že v absolutně nerozlišeném bytí se nejdříve probouzí vědomá energie, která je také Matkou světa. Stejně jako v indickém myšlení mají všechny předměty a bytosti stejný původ, liší se pouze stupněm soudržnosti, hutnosti a uspořádáním. Daná ideová soustava představuje životní praxi a návody k proniknutí k oněm silám utajeným v našem nitru. Tantrické milování vyvolává jemnou lásku, která nemá nic společného s vášnivou a romantickou láskou, ale je láskou zrozenou z uctívání božského principu vtěleného do partnera či partnerky. Každá lidská společnost se musí zabývat sexualitou, stejně jako vztahem muže a ženy. Základem tantrického způsobu života je především harmonie a pozitivní přístup k životu.

Již vyšlo:

Jóga myslí, Učím se jógu, Zdokonaluji se v józe, Omládněte s jógou za 2×7 dní, Pránajama – technika dechu

” Nová vydání oblíbených děl o józe

JAMES KAKALIOS

James Kakalios (* 1958) je profesorem fyziky na University of Minnesota, věnuje se teoretické fyzice, ale široké veřejnosti je znám především jako popularizátor. Jeho *Fyzika superhrdinů* měla mezi laickými čtenáři velký ohlas, znám je i v České republice, kam se stačil podívat už před vydáním své nejslavnější knihy, a doufejme, že ne naposledy.

Fyzika všedních věcí

Přeložil Martin Žofka

Všichni se dnes a denně setkáváme s řadou přístrojů a mechanismů, které využívají prostých i složitějších fyzikálních principů, ale ať už si to uvědomujeme, nebo ne (většinou ne), o fungování těchto věcí většinou nic moc nevíme, a málokoho z nás napadne se nad tím zamyslet. James Kakalios to udělal za nás – provádí nás všedním dnem a ukazuje nám, co všechno bereme do rukou, zapínáme, používáme od ranního probuzení až do večera, a jak to funguje: budík, toustovač, mobil, dveře na fotobuňku, GPS, rentgen a další věci, jež názorně dokládají praktickou využitelnost fyzikálních principů, a autor nám s erudicí, potěšením a vtipem odhaluje jejich tajemství.

Již vyšlo:
Fyzika superhrdinů

STEPHEN HAWKING, ROGER PENROSE

Stephen Hawking (1942–2018) patřil k nejvýznamnějším a nejznámějším vědcům moderní doby, a to nejen mezi kolegy vědci, ale i mezi laiky. Nejenže dospěl k převratným objevům, ale dokázal je zprostředkovat i laickému publiku v knihách, jako byla například legendární *Stručná historie času* nebo *Vesmír v kostce*.

Jeho kolega a spolupracovník Roger Penrose (* 1931) je rovněž autorem knih pro širší publikum, napsal např. pojednání *Cykly času* nebo *Makrosvět, mikrosvět a lidská mysl*.

Povaha prostoru a času

Přeložil Pavel Krtouš

Hawkingův a Penroseův cyklus přednášek je určen spíše pro čtenáře, kteří se o fyziku zajímají do hloubky. Poskytuje jim důkladné setkání s látkou, již Stephen Hawking představil ve svých popularizačních knihách a kterou shrnuje název knihy. Oba vědci zkoumají vznik a vývoj vesmíru a těles v něm i podstatu času, který je s prostorem neoddělitelně spjat.

**Dialog mimořádných fyziků ve formě cyklu
vysokoškolských přednášek**

CARLO ROVELLI

Profesor Carlo Rovelli (* 1956) je přední teoretický fyzik italského původu. Působí na evropských a amerických univerzitách, aktuálně na Univerzitě Aix-Marseille ve Francii a Pittsburské univerzitě v USA. Je odborníkem na Einsteinovu teorii gravitace (obecnou relativitu), kvantovou teorii a statistickou fyziku. Cílem jeho vědecké práce je vzájemné propojení těchto pilířů moderní fyziky, neboli kvantování prostoru a času, a pochopení jejich fundamentální povahy. Patří mezi hlavní tvůrce teorie smyčkové kvantové gravitace. Na toto téma publikoval více než 200 vědeckých článků, mnohé v prestižních odborných časopisech, a dvě významné monografie (*Quantum Gravity*, 2004 a *Covariant Loop Quantum Gravity*, 2014). Věnuje se také historii a filozofii vědy. Pravidelně přispívá do italských periodik a vydal řadu popularizačních knih (*Co je čas? Co je prostor?*, 2006; *Co je věda: Anaximandrova revoluce*, 2011; *Sedm krátkých přednášek z fyziky*, 2014, česky 2017; *Realita není tím, čím se zdá*, 2014, *Řád času*, 2017, připravujeme), které byly přeloženy do více než 40 jazyků a staly se bestsellery.

Realita není, čím se zdá Cesta ke kvantové gravitaci

Přeložil Jiří Podolský

Kvantování gravitace patří k největším problémům dnešní teoretické fyziky. Nejde o nic menšího než o správné propojení tří pilířů moderní fyziky, jimiž jsou obecná relativita, kvantová teorie a statistická fyzika. A protože Einsteinova obecná relativita vysvětluje gravitaci deformací prostoročasu, klíčové je pochopit, co znamená kvantum prostoru a času.

Rovelliho teorie má dalekosáhlé důsledky: „realita není, čím se zdá“, vzdálenost nelze dělit donekonečna, čas na fundamentální úrovni neexistuje, v centrech černých děr ani v počátečním velkém třesku našeho vesmíru nejsou ukryty ošklivé singularity. Zní to fantasticky a nepochopitelně? Skvěle napsaná kniha (vůbec první na toto téma) z pera jednoho z hlavních tvůrců smyčkové kvantové gravitace vám vysvětlí podrobnosti. A porozumíte jim. Protože Rovelli má vzácný talent s nadhledem vysvětlovat vrcholné vědecké teorie jasně a podmanivě, aniž by podlehl svodům komplikovaného matematického aparátu. Ne nadarmo se jeho popularizační knihy staly světovými bestsellery.

„Globální superstar...
Profesor Rovelli
zpřístupňuje gramatiku
vesmíru nové generaci.“

Channel 4 News

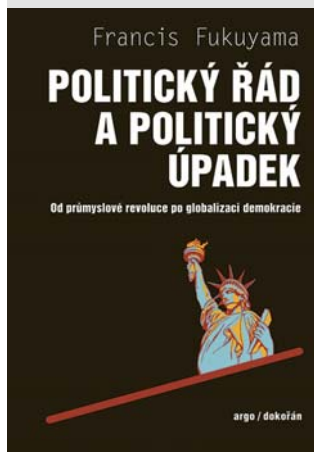
FRANCIS FUKUYAMA

Francis Fukuyama (* 1937) je americký politolog a filozof. Proslavil se zejména dílem *Konec dějin a poslední člověk*, ve kterém tvrdil, že vrcholnou formou společenského uspořádání je liberální demokracie a že pádem berlínské zdi skončilo dějinné období, kdy se neustále střetával liberální řád a totalitní režimy. Toto tvrzení se ovšem ukazuje příliš optimistické, totalita nezmizela a Fukuyama má dostatek důvodů světový politický řád dále analyzovat a psát.

Politický řád a politický úpadek

Přeložil Luděk Liška

Podle britského *Guardianu* budeme jednou dvojici knih *Původ politického řádu* a *Politický řád a politický úpadek* vnímat jako Fukuyamovo životní dílo. Ve druhé knize s podtitulem *Od průmyslové revoluce po globalizaci demokracie* sleduje americký politolog historický vývoj od Francouzské revoluce po Arabské jaro s důrazem na nefunkčnost, a tedy úpadek současného amerického politického života. Autor si všímá toho, zda a jak transparentní právní systém a vůle lidu udržují ústřední moc pod kontrolou. Zkoumá rovněž dopady korupce na státní správu a způsoby, jakými se ji v některých společnostech podařilo vymýtit. Rozebírá odkaz kolonialismu v latinské Americe, Africe i Asii a pokouší se vysvětlit, proč se některým regionům dařilo a rozvinuly se rychleji než jiné. Přes celosvětovou krizi střední třídy a politickou paralýzu Západu však Fukuyama s demokracií i nadále počítá.

„Odvážná kniha od autora, který je na vrchu svých analytických i literárních sil.“

Gerard DeGroot, *The Washington Post*

NIALL FERGUSON

Niall Ferguson (* 1964) je britský historik působící jako profesor na Harvardově univerzitě. Většinu svých prací, jež v západní Evropě vzbudily nebývalý zájem, věnoval sociálním dějinám 19. a 20. století. Obrovský ohlas vyvolala jeho kniha o příčinách propuknutí 1. světové války (*Nešťastná válka*). V ní přišel s kacířskou tezí, že mocensko-politické vztahy v roce 1914 neeskalovaly kvůli německé agresivní velmocenské politice, nýbrž pod vlivem nekompromisních postojů Velké Británie.

Věž a náměstí

Přeložil Jan M. Heller

Niall Ferguson je uznávaný historik, autor čtrnácti knih, z nichž zná český čtenář tituly *Vzestup peněz* či *Velký rozklad*. V nové práci analyzuje podoby mocenského vlivu. Jednu – vertikální, hierarchickou – charakterizuje metafora věže; druhou, horizontální, založenou na síti vztahů, zase obraz náměstí. Autor zkoumá jejich historický vývoj i koexistenci. V historických knihách je patrnější ona vertikální struktura, na jejímž vrcholu stáli králové a papežové, ale to neznamená, že by horizontální sítě společenských vztahů byly záležitostí moderní doby, ve které jako by komunikace po Facebooku hrála větší roli než politické uspořádání. Ferguson ukazuje podobu společenských sítí v minulých dobách a v jejich rozvoji a úpadku nachází varovné signály pro síť novodobé, protože sítě byly vždy náchylné k uzavírání, přenášení negativních signálů či výpadkům.

Již vyšlo:

Vzestup peněz,
Civilizace,
Velký úpadek,
Britské impérium

MAX TEGMARK

Max Tegmark (* 1967) je americký kosmolog narozený ve Švédsku. Působí jako profesor na Massachusetts Institute of Technology a vědecký ředitel ústavu Foundational Question Institute, který podporuje výzkum ve fyzice a kosmologii. Spoluzakládal ústav Future of Life Institute, jenž se zaměřuje na potenciální ohrožení budoucnosti lidstva. Díky grantu Elona Muska zkoumá, jaká rizika představuje pro lidstvo rozvoj umělé inteligence.

Život 3.0

Přeložil Jiří Podolský

Max Tegmark, fyzik a kosmolog, vzbudil velkou pozornost už svou předchozí knihou *Matematický vesmír* (2014, česky Dokořán/Argo 2016).

Život 3.0 rozebírá dopady, jaké může (bude?) mít umělá inteligence na současný a budoucí život na Zemi i ve vesmíru. Tegmark vychází ze spekulativní situace, že umělá inteligence překoná lidskou a začne hrát ve společnosti zásadní úlohu. Zajímá ho především stav, kdy se umělá inteligence dokáže nejen sama učit, ale také měnit svůj „hardware“ i vnitřní strukturu.

Již vyšlo:

Matematický vesmír

Nová edice **Crossover** uvádí do českého prostředí zahraniční populární naučné texty, které reflektují překotný vývoj stále propojenějšího světa a pokoušejí se zachytit zásadní technologické, ekonomické, politické a společenské trendy a s nimi přicházející nebezpečí i inspirativní příležitosti. Autoři se zázemím v různých oborech (technologické inovace, média, podnikání, finance, urbanismus, akademická sféra) přesahují svou oblast a ukazují, že pro pochopení komplexních problémů dneška musíme neustále „křížit“ znalosti a překračovat tradiční opozice (humanitní vědy / přírodní vědy, liberalismus / konzervatismus, ekonomické zájmy / ekologické ohledy).

NAOMI KLEINOVÁ

Naomi Kleinová je oceňovaná kanadská novinářka, aktivistka, filmačka a autorka mezinárodních bestsellerů *Bez loga* (Argo, 2005), *Šoková doktrína* (Argo, 2010) a *This Changes Everything*. Svými články přispívá například do *New York Times*, *Le Monde*, *The Nation*, *The Guardian* a *The Intercept*. Je členkou výboru klimatického hnutí 350.org, patří mezi hlavní organizátory Canada's Leap Manifesto a dlouhodobě se objevuje v žebříčcích nejvlivnějších myslitelů současnosti. V listopadu roku 2016 jí byla udělena australská prestižní cena Sydney Peace Prize za „inspiraci postavit se na lokální, národní i mezinárodní úrovni za novou politickou agendu zaměřující se na sdílenou starost o planetu, která respektuje lidská práva a rovnost“. Její knihy byly přeloženy do více než 30 jazyků, získaly řadu cen a byly podle nich natočeny dva dokumentární filmy.

Ne nestačí

Přeložila Jana Odehnalová

„Trump, jakkoli působí jako extrém, nepředstavuje ani tak odchylku, jako spíš logické vyústění – koktejl smíchaný z těch prakticky nejhorších trendů minulého půlstoletí,“ říká autorka Naomi Kleinová, která strávila posledních dvacet let studiem obchodních značek, klimatických změn a využívání šoku pro politické účely. Z této jedinečné perspektivy ukazuje, že Trumpova agenda, která reprezentuje přímý vstup korporátního světa do americké vlády, popírání vědeckých závěrů týkajících se změn klimatu a přizívání rasových a náboženských předsudků, je pouze nejmarkantnějším symptomem dlouhodobě postupující krize. Nyní už nestačí pouze vyjadřovat nesouhlas. Věci šaly tak daleko, že v tomto historickém okamžiku je zapotřebí věrohodného „ano“ – plánu na uzdravení rozdělené společnosti a nastavení kurzu směrem k spravedlivějšímu a udržitelnějšímu světu pro všechny.

„Nejužitečnější politická kniha letošního roku.“

Publishers Weekly Best Books of 2017

EDWARD LUCE

Edward Luce je britský novinář a vedoucí komentátor washingtonské pobočky renomovaného ekonomického deníku *The Financial Times*. Pro tento deník pracuje od roku 1995, kdy působil jako filipínský zpravodaj, posléze jako vedoucí jihoasijské kanceláře v Novém Dillí a v letech 2006–2011 jako vedoucí kanceláře ve Washingtonu. Ve svých komentářích se soustředí na americkou politiku a ekonomii. Je autorem knih *In Spite of the Gods: The Strange Rise of Modern India* (2006) a *Time To Start Thinking: America and the Spectre of Decline* (2012).

Západní liberalismus na ústupu

Přeložil Petr Horák

Kniha britského novináře podává zevrubnou zprávu o krizi liberální demokracie a slábnutí několik století trvající hegemonie Západu, zatímco jiné kulturní a civilizační okruhy v ekonomické i geopolitické oblasti významně posilují. Přesvědčivě dokládá, že jsme se na sestupné dráze ocitli vinou opomíjení toho, na čem je západní civilizace skutečně založena. A také vinou sebeuspokojení, že naše suverenita bude trvat věčně. Až příliš dlouho jsme žili v útěšném přesvědčení, že naši demokracii a svobodu nemůže nic ohrozit. Realita nám ale dokazuje něco zcela jiného.

”K tomu, abychom porozuměli podstatě této krize, těžko najdeme lepšího průvodce, než je tato kniha.

Fareed Zakaria, *The New York Times Book Review*

„S oporou v přísvědčivých statistikách nabízí Edward Luce svižnou a obeznanou prohlídku doposud málo zmapovaného území, na němž se nyní musejí západní politici a vlády pohybovat.“

The Economist

„Luce je jedním z nejbystřejších novinářů dnešní doby a jeho postřehy mají nedozírnou hodnotu.“

Jane Mayerová, držitelka Pulitzerovy ceny za knihu *Dark Money*

ANDREW KEEN

Andrew Keen je britsko-americký podnikatel, spisovatel, zakladatel úspěšných startupových firem Audiocafé a AfterTV. Patří mezi neznámější komentátory digitální revoluce a spolu s Jaronem Lanierem a Nicholasem G. Carrm bývá řazen k jejím nejdůležitějším kritikům. Založil salon pro inovace s názvem FutureCast, uvádí populární pořad „Keen On“, diskuzní show online vydavatelství TechCrunch, a je žádaným účastníkem debat po celém světě. Napsal čtyři knihy, jeho předposlední publikace *Internet není odpověď* byla přeložena do 17 jazyků a stala se mezinárodním bestsellerem.

Jak spravit budoucnost

Přeložil Stanislav Pavlíček

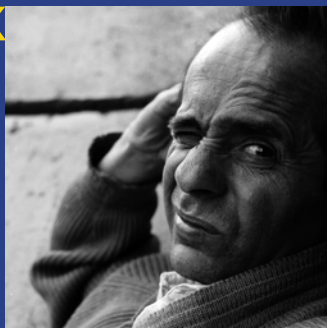
Ve svých předchozích knihách autor krotil přehnaný optimismus ohledně toho, co přinese vývoj internetu. Upozorňoval na to, že vedle pozitivního dopadu internet rovněž urychlí celou řadu dlouhodobě negativních trendů a že opravdu velkou příležitostí se stane pouze pro úzkou skupinu jedinců, kteří rychle ovládnou trh a budou vydělávat na toku informací a služeb a na sledování lidí. Poté, co společnost vystřízlivěla z přehnaného optimismu, autor v nejnovější knize *Jak spravit budoucnost* naopak přichází s návodem, jak z této situace ven. Inspiraci nachází na jedné straně v historické zkušenosti s první průmyslovou revolucí, která nejdříve rozmetala dosavadní model fungování společnosti, než se přišlo na způsob, jak průmysl smysluplně integrovat do jejího života. Na druhé straně sleduje podnětné případy ze současnosti. Jedním z nich je Estonsko, kde má každý občan okamžitý přístup k datům z vládní databáze a program e-government umožňuje společně spravovat věci veřejné.

„Kombinace digitální revoluce, celosvětového propojení a ekonomické stagnace vedla k vzestupu populismu a narušení občanského diskurzu. Andrew Keen ve své osvěžující knize nabízí nástroje, které by mohly pomoci s uzdravením našich společností a dovést nás k nadějnější budoucnosti.“

Walter Isaacson, autor bestsellerů Steve Jobs a Leonardo da Vinci

JOSEF ILLÍK

Josef Illík (1919–2006) se narodil a zemřel v Praze. Vystudoval fotografii na grafické škole u Ladislava Sutnara, Jaromíra Funkeho a Josefa Ehma a v letech 1945–1948 působil jako velmi žádaný profesionální fotograf. Roku 1948 odešel do Československého státního filmu, kde nejprve pracoval jako asistent kamery ve filmových studiích na Barrandově a pak nastoupil jako samostatný kameraman do Československého armádního filmu (ČAF). Od roku 1958 působil ve Filmovém studiu Barrandov jako elitní kameraman hraných filmů.

Z jeho obrovské filmografie jmenujme alespoň filmy *Král Šumavy* (1959), *Kočár do Vídně* (1966), *Kladivo na čarodějnice* (1969), *Ucho* (1970), *Už zase skáču přes kaluže* (1970) a pohádky *Tři oříšky pro Popelku* (1973) a *Princ a Večernice* (1978).

Za svoji kameramanskou práci získal různá ocenění na zahraničních filmových festivalech i na domácí scéně.

Praha 1945–1962

Fotografická kniha významného českého kameramana a fotografa Josefa Illíka předkládá čtenáři působivé obrazy Prahy a jejích obyvatel, které autor citlivě zachytil v letech 1943–1966. Naskytá se tak jedinečná možnost spatřit místa, která již dávno neexistují, nebo se k nepoznání změnila, a pocítit pražskou atmosféru tehdejší doby.

Josef Illík, původní profesí fotograf, po sobě zanechal přibližně 4000 neroztříděných černobílých negativů, které nasnímal na legendární fotoaparát Rolleiflex. Je zajímavé, že prakticky nikdy z negativů nepořizoval fotografie a na snímky se po jejich pořízení tudíž nepodíval. Dnes, když se po desetiletích započalo s archivací celé sbírky a snímky mají své první diváky, se ukázalo, že se jedná o výjimečné fotografické dílo, jež si zaslouží knižní vydání.

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

**Kniha vychází
s finanční podporou
hlavního města Prahy.**

JAROSLAV RÓNA

Akademický sochař Jaroslav Róna (* 1957) je český sochař a malíř, keramik, umělecký sklář, grafik, scénograf, literát a amatérský herec.

100 kreseb odněkud Obrazy z cest vně i uvnitř

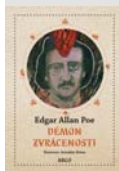
Jaroslav Róna není pouze autorem monumentálních soch a velkých pláten, jak jej v posledních letech vnímá veřejnost. Rád se věnuje také kresbě a ilustracím (vzpomeňme na jeho podání povídek E. A. Poea v souboru *Démon zvrácenosti* nebo autentický pohled do světa Orwellova románu *Devatenáct set osmdesát čtyři*). Tento konkrétní knižní soubor představuje Rónovy „zápisky z cest“, které vznikají ve chvílích autorovy relaxace a můžeme je označit třeba termínem poloautomatická kresba.

Přes jejich zdánlivou nahodilost v nich však Jaroslava Rónu poznáváme zcela bezpečně. Objevují se na nich stejně tak jeho oblíbené motivy, jako jeho specifický smysl pro humor. Rónovy kresby – mnohem subtilnější než ostatní dílo – jsou vzhledem do autorova podvědomí, poodkrytím pomyslné pokličky nad tyglíkem jeho mysli. Vzhledem k jejich rozměrům k nim nacházíme cestu snáze než k Rónovým velkým plastikám.

S ilustracemi Jaroslava Róny
již vyšlo:

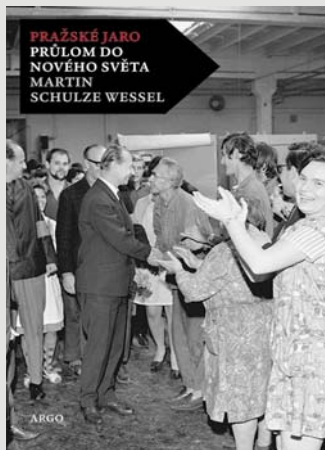
E. A. Poe: Démon zvrácenosti
George Orwell: Devatenáct set osmdesát čtyři

Historická literatura

MARTIN SCHULZE WESSEL

Martin Schulze Wessel (* 1962) je německý historik soudobých dějin. Studoval na univerzitách v Mnichově, Moskvě a Berlíně. V současné době působí jako ředitel mnichovského badatelského centra pro dějiny Čech a Slovenska (*Collegium Carolinum*). Věnuje se především dějinám 19. a 20. století střední Evropy a carského i sovětského Ruska.

Pražské jaro Průlom do nového světa

Přeložila Zuzana Soukupová

Rok 1968 patří v českých dějinách ke zlomovým okamžikům. Na jedné straně představuje pokus o revizi politické a ekonomické situace Československa, na straně druhé vykročení směrem k pluralitní demokracii. Česká historiografie se tomuto tématu začala intenzivně věnovat záhy po Listopadu 89. Dodnes však nedospěla k ucelené, synteticky pojaté interpretaci. V jubilejním roce s ní naopak přichází německý bohemista a rusista Martin Schulze Wessel. Ten ve své monografii lakonicky nazvané *Pražské jaro* nazírá celospolečenské změny roku 1968 prizmatem postupného tání totalitního režimu, který erodoval jednak kvůli československým reakcím na odhalení Stalina k kultu osobnosti (revize politických procesů), jednak v důsledku ekonomické krize, do níž se plánovaná ekonomika na přelomu 50. a 60. let dostala. Společenské změny roku 1968, resp. konce 60. let, Schulze Wessel vnímá v rovině politické, ekonomické, ale i kulturní, přičemž právě v liberalizaci kulturního prostředí (noviny, časopisy, divadlo, film) vidí jednu z příčin skutečné revize socialismu v Československu, jež se v tomto ohledu výrazně liší od pokusů o revizi ve středovýchodní Evropě roku 1956.

ADÉLA GJURIČOVÁ, TOMÁŠ ZAHRADNÍČEK

Adéla Gjuričová působí v Ústavu pro soudobé dějiny AV ČR, kde se zabývá českými politickými dějinami po roce 1989, výzkumem parlamentarismu a rovněž psychiatrií za socialismu. Je autorkou řady textů k dějinám československého parlamentarismu a společně s Tomášem Zahradníčkem se podílela už na knize *Rozdělení minulosti: Vytváření politických identit po roce 1989* (2011).

Tomáš Zahradníček je historik a publicista. V Ústavu pro soudobé dějiny AV ČR zkoumá kulturní dějiny a mezinárodní vztahy ve střední Evropě. Zabývá se rovněž regionálními dějinami, založil a vede Muzeum České Sibiře. Je autorem monografie *Jak vyhrát cizí válku: Češi, Poláci a Ukrajinci 1914–1918* (2000).

Návrat parlamentu Češi a Slováci ve Federálním shromáždění 1989–1992

Kniha *Návrat parlamentu* je věnována poslednímu československému parlamentu v období od listopadu 1989 po zánik společného státu v roce 1992. Federální shromáždění vzniklo jako produkt Pražského jara 1968, avšak jeho aparát a pravidla se utvářely v normalizačním období. Od počátku svobodné éry se utkávalo s charismatickým prezidentem Václavem Havlem. Noví poslanci se učili, jak vzdorovat vládě i nepřízní veřejného mínění (otázka platů poslanců, parlamentních prázdnin apod.). Na jeho půdě se zakládaly strany, které neodrážely rozložení sil ve federální vládě, vycházely tu nové politické hvězdy. Zároveň zde ale narůstaly československé rozdíly a vzájemné politicky motivované národnostní napětí. Autoři dokazují, že podíváme-li se na první polistopadové roky skrze instituci Federálního shromáždění, zažijeme jinou revoluci roku 1989, než jsme z ustálených vyprávění zvyklí, a z dosud neznámé perspektivy spatříme první transformační měsíce i rozdělení Československa. Předností knihy je skutečnost, že zohledňuje nejen českou, ale zároveň i prozatím velmi neznámou slovenskou perspektivu.

Kniha vychází ve spolupráci s Ústavem pro
soudobé dějiny AV ČR, v. v. i. .

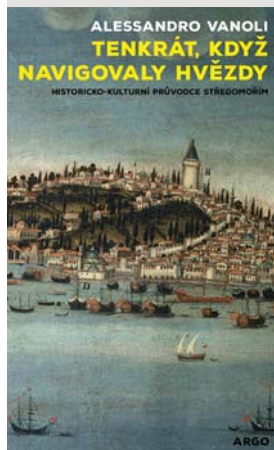
ALESSANDRO VANOLI

Alessandro Vanoli (* 1969) studoval historii ve Florencii. Zabývá se dějinami středověku a specializuje se zvláště na historii středomořského regionu. V nakladatelství Mulino vydal mimo jiné knihy *Reconquista* (La reconquista, 2009), *Muslimská Sicílie* (La Sicilia musulmana, 2012) či *Cesta do arabské Itálie* (Andare per l'Italia araba, 2014). Spolu s významným italským historikem Frankem Cardinim napsal knihu o tisícileté historii obchodních a kulturních kontaktů mezi Východem a Západem *Hedvábná stezka* (La via della seta, 2017).

Tenkrát, když navigovaly hvězdy Historicko-kulturní průvodce po Středomoří

Přeložila Helena Lergetporer

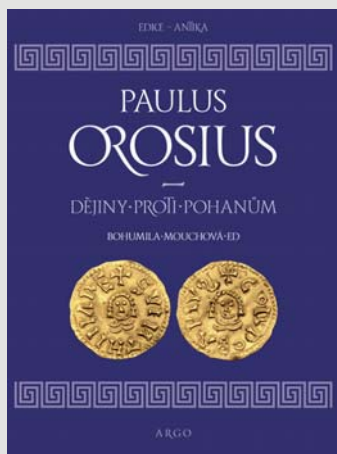
Kniha italského historika Alessandra Vanoliho snad na první pohled vypadá jako sentimentální cesta po Středomoří, ve skutečnosti se však jedná o věcné a zasvěcené vyprávění. Ve čtyřech kapitolách -plavbách čtenář s autorem vypluje z Egejského moře za dob Odyssea a dorazí k římským břehům Ostie, poplaví se z Konstantinopole do Andalusie, z Dubrovníku na Kypr a nakonec z egyptské Alexandrie dopluje do Ravenny. Od jednoho přístavu k druhému, bod po bodu, se ocitne v odlišných časech: v Athénách v době klasického starověku, v 5. století před naším letopočtem, v Kartágu v předvečer třetí punské války, ve Valencii za dob Cida Campeadora, ve středověkých italských městech, Janově, Benátkách či Anconě, poté v Konstantinopoli v době posledního obležení Turky, a konečně v Neapoli na počátku 20. století. Každý přístav ve Středomoří má svůj vlastní příběh, někdy vyvolá vzpomínku na velkou dějinnou událost, jindy připomene osud již dávno zapomenutých postav, ale dotýká se i příběhu nás všech a onoho moře, které nepřestává vzbuzovat naději.

Kniha vychází s finanční podporou Segretariato
Europeo per le Pubblicazioni Scientifiche.

Edice se zaměřuje na díla klasické i pozdně antické literatury v nových překladech a také na překlady textů v češtině dosud nepublikovaných.

PAULUS OROSIUS

Dějiny proti pohanům

*Přeložili Bohumila Mouchová a Bořivoj Marek,
k vydání připravila Bohumila Mouchová*

Orosius († kolem roku 420) byl pozdně antický spisovatel a historik, původem z Bracary v Lusitanii (dn. Braga v Portugalsku). Roku 414 přišel na útěku před Vandaly do afrického města Hippo Regia, v době svého pobytu u Jeronýma v Palestině se zapojil i do teologického sporu o učení pelagiánů. *Dějiny proti pohanům v sedmi knihách* (Historiae adversus paganos VII) jsou Orosiovým hlavním a nejdůležitějším dílem. Napsal je z podnětu církevního Otce Aurelia Augustina na podporu jeho historicko-eschatologické teze o vítězství Boží obce (civitas Dei) nad obcí pozemskou (civitas terrena). V dějinách, jež časově zabírají dobu od stvoření Adama až do roku 417, se Orosius snaží dokázat, že od příchodu Kristova na zem se situace lidstva zlepšila. Čerpal z Písma, Eusebiovy kroniky, Livia, Justina či Eutropia. V popisu událostí posledních desetiletí však již postupuje samostatně a tyto pasáže jsou z historického hlediska nejceněnější. Orosiova kronika je sice napsána zaujatě a povrchně s rétoricky nadnesenou dikcí, představuje nicméně významný doklad ve vývoji křesťanské univerzalistické historiografie. V pozdější době z ní čerpal např. proslulý polyhistor Isidor ze Sevilly a těšila se velkému čtenářskému ohlasu po celý středověk.

WOLFGANG BEHRINGER

Wolfgang Behringer (* 1956) je německý historik, který se věnuje kulturním dějinám raného novověku a přednáší na univerzitě v Saarbrückenu. Specializuje se na dějiny čarodějnictví a v poslední době i na dějiny klimatických změn. K jeho nejvýznamnějším pracím patří *Hexenverfolgung in Bayern: Volksmagie, Glaubenseifer und Staatsräson in der frühen Neuzeit* (1987), *Thurn und Taxis. Die Geschichte ihrer Post und ihrer Unternehmen* (1990), *Kulturgeschichte des Klimas. Von der Eiszeit bis zur globalen Erwärmung* (2010), *Tambora und das Jahr ohne Sommer. Wie ein Vulkan die Welt in die Krise stürzte* (2015).

Chonrad Stoeckhlin a noční houf Příběh z raného novověku

Přeložil Vladimír Cinke

V knize *Chonrad Stoeckhlin a noční houf* autor líčí příběh dvou pastýřů z konce 18. století, kteří si navzájem slíbili, že pokud jeden z nich zemře, přijde druhého navštívit a bude mu podrobně vyprávět o posmrtném životě. Na základě inkvizičního vyšetřování Konráda Stoecklina Behringer vykresluje svět lidové kultury a lidové zbožnosti raného novověku a barvitým způsobem zachycuje soudobé pověrečné představy o smrti a posmrtném bytí, jež se střetávají s názory proti pověrám bojujících osvícenců, či naopak jim naslouchajících náboženských dogmatiků.

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

Kniha vychází
s finanční podporou
hlavního města Prahy.

GIOVANNI LEVI

Giovanni Levi (* 1939) je italský historik, který se věnuje sociálním dějinám. Společně s Carlo Ginzburgem patří k zakladatelům tzv. mikrohistorie. V minulosti přednášel na univerzitách v Turíně, ve Viterbu a v Benátkách. Působí jako redaktor časopisu *Quaderni storici* a v nakladatelství Einaudi řídí ediční řadu Microstorie.

Nehmotné dědictví Kariéra jednoho exorcisty v Piemontu v 17. století

Přeložila Silvie Šlejmarová

Leviho příběh, jehož hrdinou je piemontský inkvizitor ze 17. století, představuje jedinečný pokus o vykreslení života venkovské raně novověké společnosti severní Itálie. Krok za krokem v ní autor rozkrývá mentální obzory venkovanů, konfrontovaných s církevní mocí. Pod tlakem a samozřejmě v inkvizitorově „překlada“ mimoděk odhalují svět svých náboženských představ, jež se od církevního učení v mnoha ohledech diametrálně liší. Zároveň však dávají nahlédnout i do svého obyčejného, každodenního života.

PRA
PRA
PRA
PRA

HA
GUE
GA
G

Kniha vychází
s finanční podporou
hlavního města Prahy.

ALEXANDER PATSCHOVSKY

Alexander Patschovsky (* 1940) je německý historik, který se věnuje dějinám středověkého kacířství. V 60.–80. letech 20. století byl pracovníkem Monumenta Germaniae Historica v Mnichově. Od roku 1988 až do svého emeritování působil na univerzitě v Kostnici. Ve svých pracích se věnuje i ryze bohemikálním tématům. Mezi jeho nejvýznamnější knihy patří *Der Passauer Anonymus. Ein Sammelwerk über Ketzer, Juden, Antichrist aus der Mitte des 13. Jahrhunderts* (1968), *Die Anfänge einer ständigen Inquisition in Böhmen. Ein Prager Inquisitoren-Handbuch aus der ersten Hälfte des 14. Jahrhunderts* (1975), *Quellen zur böhmischen Inquisition im 14. Jahrhundert* (1979).

Bludiště pravé víry Sektáři a kacíři ve středověkých Čechách

Přeložila Blanka Pscheidtová

Soubor studií předního německého medievisty je věnován problematice pozdně středověké hereze, kacířství a husitské revoluce ve středověkých Čechách. Autor v nich rozkrývá proměnu pohledů středověkých teologů na herezi od konce 13. století. Zároveň si ale všímá samotných náboženských představ heretiků, především valdenství. Středověké hereze přitom pojímá jako výraz disidentství zaměřeného proti autoritativním přístupům katolické církve a jako hledání alternativ a pravých náboženských ideálů. V tomto duchu jsou vedeny i jeho pohledy do nitra husitské reformace, kterou považuje za skutečnou náboženskou revoluci. Přínos Patschovského přístupu spočívá ve skutečnosti, že husitskou revoluci nazírá v širokém evropském kontextu, aniž by přitom potlačoval její jedinečnost.

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

Kniha vychází
s finanční podporou
hlavního města Prahy.

SHEILA FITZPATRICKOVÁ

Sheila Fitzpatricková (* 1941) je americká historička australského původu. Působí na univerzitě v Sydney a zároveň je emeritní profesorkou Chicagské univerzity. Přednáší o moderních evropských dějinách 20. století. Mezi její nejvýznamnější práce patří monografie věnované sovětským a ruským dějinám: *Education and Social Mobility in the Soviet Union, 1921–1932* (1979); *Stalin's Peasants. Resistance and Survival in the Russian Village after Collectivization* (1994); *My Father's Daughter* (2010). Do češtiny byly z jejích knih přeloženy: *Ruská revoluce* (2017) a *Každodenní stalinismus. Obvyčejný život v neobyčejné době. Sovětské Rusko ve 30. letech* (2018).

Ve Stalinově týmu Roky riskantního života v sovětské politice

Přeložila Daniela Orlando

Nejnovější kniha Sheily Fitzpatrickové je pozoruhodnou sondou do nejvyšších pater sovětské politiky 20. až počátku 50. let 20. století. Na rozdíl od většiny prací, které se soustředí na osobu sovětského diktátora J. V. Stalina, se Fitzpatricková zaměřila na jeho nejbližší spolupracovníky. Prostřednictvím dobové korespondence, úředních materiálů i četných vzpomínek a pamětí ukazuje, že za Stalinem stála skupina věrných, kteří tvořili nebývale efektivní tým až do Stalinovy smrti v roce 1953. Do Stalinova týmu v průběhu třiceti let patřili například Molotov, Malenkov, Kaganovič, Vorošilov, Berija, Andrejev či Chruščov. V důsledku politického teroru, jenž se nevyhýbal ani členům týmu a jejich rodinám, se jeho složení mnohokrát změnilo. Někdy tým sloužil k přenášení zodpovědnosti ze Stalina na kolektiv, jindy si na svých spolupracovnících sovětský despota testoval své nápady. Mnohokrát však došlo i k tomu, že pro nevoli členů týmu Stalin svá rozhodnutí zrušil. V týmu podle Fitzpatrickové panovala určitá hierarchie, jež odrážela proměnlivou politickou moc konkrétních osob. Autorka analyzuje fungování týmu a konstruuje zcela nový obraz Stalina v jeho pracovním i rodinném prostředí.

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

Kniha vychází
s finanční podporou
hlavního města Prahy.

FRANÇOIS FURET

François Furet (1927–1997) byl francouzský historik, který se věnoval především dějinám francouzské revoluce. Od roku 1960 až do svého penzionování byl profesorem na pařížské École des Hautes Études en Sciences Sociales. Od roku 1985 rovněž přednášel na University of Chicago. Mezi jeho nejvýznamnější práce patří dvojdílná *La Révolution française* (1999), vydaná v Argu pod názvem *Francouzská revoluce*, díl 1: *Od Turgota k Napoleonovi 1770–1814* (2004), díl 2: *Ukončit revoluci: od Ludvíka XVIII. po Julese Ferryho (1815–1880)* (2007); *Penser la Révolution française* (1983), *Dictionnaire critique de la Révolution française* (2007); *Fascisme et communisme* (1998).

Konec jedné iluze Esej o ideji komunismu ve 20. století

Přeložila Jana Lemmonier

François Furet věnoval většinu svého badatelského života dějinám Francouzské revoluce. Systematicky se přitom pokoušel rozrušit ve Francii dominující marxistický revoluční koncept, jenž viděl příčiny a projevy revoluce pouze v sociální rovině, a předložil alternativní výklad dlouhého revolučního století s důrazem na kulturní a politické proměny francouzské společnosti. V 90. letech 20. století tento přístup k revolučním idejím aplikoval na dějiny Ruska a Sovětského svazu ve 20. století, počínaje revolučními vášněmi roku 1905 přes 1. světovou válku, pokus o „univerzální revoluci“ v říjnu 1917, jenž se překlopil do ideje socialismu v jedné zemi, nicméně po 2. světové válce se úspěšně vrátil k ideji světové (v praxi východoevropské) revoluce, jež nakonec skončila totálním krachem. Podle Fureta byla marxistická revoluce odsouzena k tomuto krachu od samého začátku. Ačkoliv od francouzského vydání uplynulo již více než dvacet let, jde o jednu z nejprovokativnějších knih o 20. století.

PRAHA	HA	Kniha vychází s finanční podporou hlavního města Prahy.
PRAHA	GUE	
PRAHA	GA	
PRAHA	G	

MIKULÁŠ ČTVRTNÍK

Mikuláš Čtvrtník (* 1982) je historik a archivář působící ve Státním oblastním archivu v Praze. Věnuje se dějinám historického myšlení a metodologii historické vědy zejména v 19. a 20. století.

Duchové dějiny v kontextu české a evropské historiografie

Kniha se zabývá historiografickým směrem duchových dějin, jak se rozvíjely zejména v německém prostředí pod názvem *Geistesgeschichte* a v české historiografii pak jako duchové dějiny koncipované Zdeňkem Kalistou. Duchové dějiny jsou v knize pojímány v širokém pojmovém kontextu vývoje českého a evropského historického myšlení 19. a 20. století. Autor zkoumá duchové dějiny z nejrůznějších úhlů pohledu. Jejich prostřednictvím se snaží ukázat, v jakém smyslu můžeme duchové dějiny považovat za dějepisický směr, který je nadále inspirativní pro moderní českou i světovou historiografii.

JAKUB RÁKOSNÍK, MATĚJ SPURNÝ, JIŘÍ ŠTAIF

Jakub Rákosník (* 1997) působí v Ústavu hospodářských a sociálních dějin Univerzity Karlovy. Věnuje se sociálním dějinám 20. století a je autorem monografií *Sověťizace sociálního státu. Lidově demokratický režim a sociální práva občanů v Československu 1945–1960* (2010); *Sociální stát v Československu. Právně-institucionální vývoj v letech 1918–1992* (2013, společně s Igorem Tomešem) a *Rodina v zájmu státu. Populační růst a instituce manželství v českých zemích 1918–1989* (2016, společně s Radkou Šustrovou).

Matěj Spurný (* 1979) působí v Ústavu hospodářských a sociálních dějin Univerzity Karlovy a v ústavu pro soudobé dějiny AV ČR. Zabývá se sociálními dějinami po roce 1945 a je autorem monografií *Bijem na poplach! Německá publicistika proti nacistickému nebezpečí (1930–1933)* (2009) a *Most do budoucnosti. Laboratoř socialistické modernity na severu Čech* (2016).

Jiří Štaif (* 1951) působí v Ústavu hospodářských a sociálních dějin Univerzity Karlovy. Věnuje se sociálním a politickým dějinám 19. století a je autorem monografií *Obezřetná elita. Česká společnost mezi tradicí a revolucí 1830–1851* (Praha 2005) a *František Palacký. Život, dílo, mýtus* (Praha 2009).

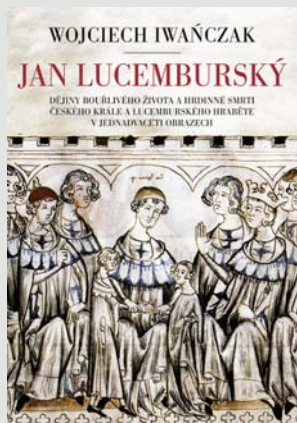
Milníky moderních českých dějin Krise konsenzu a legitimacy v letech 1848–1889

Kniha pojednává o ne zcela tradičně zvolených meznících moderních českých dějin (1848, 1918, 1930, 1945, 1968 a 1989) z hlediska stabilizace, resp. destabilizace sociálního řádu. Autoři analyzují způsoby, jak historičtí aktéři čelili strukturálním změnám a kterak v jejich diskurzu byly tyto změny uchopovány. Spojující otázkou napříč sledovaným obdobím je kategorie lidského štěstí a jeho proměny jako nástroje mobilizace aktérů pro podporu historické změny v daném okamžiku. Zvláštní pozornost věnují revizi zažitých historických obrazů, ať již jde o rakouský žalář národů, zlatý věk první republiky nebo souboj demokracie a totality po druhé světové válce.

WOJCIECH IWAŃCZAK

Wojciech Iwańczak (* 1948) je polský historik, který se věnuje středověku. Od roku 1990 přednáší středověké dějiny na univerzitě v Kielcích. Na počátku své odborné kariéry se jeho zájem vyprofiloval pro české dějiny 14. a 15. století a nakonec se stal jedním z nejvýznamnějších zahraničních bohemistů. Jeho dvě nejdůležitější práce byly vydány česky v nakladatelství Argo: *Po stopách rytířských příběhů* (2001); *Lidé meče, modlitby a práce* (2011).

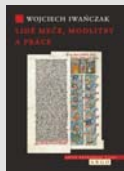
Jan Lucemburský

Přeložil Jan Baron

Jan Lucemburský patří k nejkontroverznějším postavám českého středověku. Negativní pohled na něj rozšířila již historiografie 14. století, která v něm viděla krále cizince, jenž České království prý pouze využíval k uskutečňování svých politických ambicí a dobrodružství. Tento obraz přebralo i moderní české dějepisectví 19. století. Pro Josefa Šustu byl Jan Lucemburský nadále král cizinec, pro Jiřího Spěváčka pak králem diplomatem, jenž ale pro české zájmy nejevil přílišné pochopení. Wojciech Iwańczak se ve své biografii pokouší tento mýtus zlomit a na místo jednostranného obrazu staví komplexní pohled na francouzskou kulturou vychovaného panovníka, jenž dokázal českému království získat přední místo na tehdejší mapě Evropy. Zároveň ho pojímá jako krále, jenž se staví do opozice vůči mocenským aspiracím českého panstva a snaží se utvářet, byť nepřilíh úspěšně, základy monarchického státu. Ty pak v plné šíři rozvine až jeho syn Karel IV., jenž je podle Iwańczaka v mnoha ohledech skutečným dědicem myšlenek svého otce.

Již vyšlo:

*Lidé meče, modlitby a práce,
Po stopách rytířských příběhů*

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

Kniha vychází
s finanční podporou
hlavního města Prahy.

Fredegarova kronika

Přeložila Magdalena Moravová

Kronika tradičně nazývaná Fredegarova představuje významný a v podstatě jediný pramen k dějinám franské říše v 7.–8. století na sklonku vlády Merovejců a v době nástupu dynastie Karlovců. Vznikla nejspíše v Burgundsku kolem poloviny 7. století a je sepsána v tzv. barbarské latině. Celá kronika se sice skládá ze čtyř knih, první tři však obsahují s výjimkou několika pozdějších vsuvek (např. genealogie franských králů spojující Franky s Trójany) jen kompilace starších autorů (Hyppolita, Hydatia, Eusebia, Jeronýma, Isidora Sevillekého a chronologie panovníků a papežů) a uzavírá je resumé *Dějin Franků* Řehoře z Toursu až po smrt krále Chilpericha I. († 584). Proto nejsou v tomto vydání zahrnuty.

Cenná je až čtvrtá kniha *Fredegarovy kroniky*. Na dílo Řehoře z Toursu přímo navazuje v témže roce 584, který je také čtyřiaadvacátým rokem vlády krále Burgundů Guntrama. Začíná jako stručné letopisy burgundského království, ale autor (či autoři) se postupně stále více rozepisuje a je očividné, že byl buď svědkem popisovaných událostí, nebo s nimi byl dobře obeznámen. V devadesáti kapitolách dovádí své líčení po smrt Flaachada, burgundského majordoma v roce 642. Na ně navázali příbuzní krále Pipina Mladšího Childebrand a Nibelung, kteří pokračování dovedli až do roku 768 do nástupu Karla Velikého a Karlomana.

Fredegarova kronika
Čtvrtá kniha a pokračování

argo — Edice Memoria medii aevi

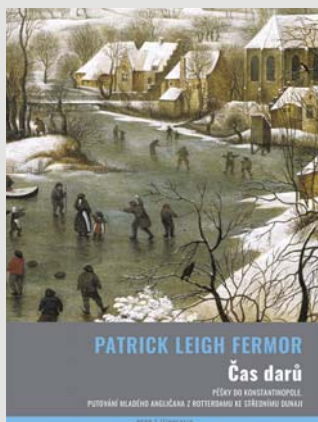

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

Kniha vychází
s finanční podporou
hlavního města Prahy.

PATRICK LEIGH FERMOR

Patrick Leigh Fermor (1915–2011) byl neohrožený cestovatel a hrdinný voják, mnohými považovaný za jednoho z největších cestopisců 20. století. Po bouřlivých školních letech následovaných pěší túrou napříč Evropou do Konstantinopole, která začíná *Časem darů* (1977) a pokračuje v knihách *Between the Woods and the Water* (1986) a *The Broken Road* (vydáno posmrtně v roce 2013), se jeho život a cesty soustředily na Balkán a řecké ostrovy. Jeho knihy *Máni* (1958) a *Rúmeli* (1966) jsou důkazem hlubokého zájmu o jazyky a odlehle lokality. Za 2. světové války vstoupil do irské gardy, stal se styčným důstojníkem v Albánii a bojoval v Řecku i na Krétě. Byl držitelem Řádu za vynikající službu a Řádu britského impéria. Leigh Fermor prožil část života v Řecku – v domě uprostřed olivového háje na poloostrově Máni, který navrhl spolu s manželkou Joan – a část v anglickém hrabství Worcestershire. V roce 2004 byl za služby prokázané literatuře a britsko-řeckým vztahům povýšen do rytířského stavu.

Čas darů

Přeložila Daniela Orlando

Coby osmnáctiletý mladík se Patrick Leigh Fermor vydal na v prosinci 1933 na pěší pouť Evropou, kterou zakončil příchodem do Istanbulu na počátku roku 1935. Prošel Nizozemskem do střední Evropy, Německem, proti proudu Rýna a dále slovanskými oblastmi, po proudu Dunaje až do Maďarska. Z kapesného jedné libry týdně hodlal Fermor žít „jako tulák, poutník nebo kočovný učenec“ a přespávat v chudobincích, kláštrech a stodolách; náhodné seznámení v Bavorsku mu však umožnilo prostrádat tento drsný život bezstarostnou zahálkou v komfortním prostředí střeoevropských zámků. V *Času darů* Fermor prokázal nejen pronikavý postřeh a zvědavost, ale i nesporné literární nadání – bohatým a poetickým jazykem vykresluje obraz již zaniklého světa a líčí dějiny a kulturu střední Evropy. *Čas darů* si všímá stodol i horských vrcholů, zámečků i chalup, zahrnuje zastávky v Mnichově, Vídni i nezbytnou zajížďku do Prahy, přináší fascinující portréty národů i míst a patří ke skvostům novodobé anglické prózy.

**Kniha vychází s finanční podporou
Ministerstva kultury České republiky.**

Aaronovitch, Ben	84, 85	Kinnunen, Tommi	36
Adolfsson, Maria	76	Kleinová, Naomi	122
Albrightová, Madeleine	4	Kocián, Michael	14, 15
Aldermanová, Naomi	25	Kolmann, Petr	14, 15
Andersson, Jan	95	Kosinski, Jerzy	66
Angström, Emma	71	Kovalyk, Ursula	38
Arudpragasam, Anuk	34	Lawrence, David Herbert	30
Bakke, Gunstein	42	Le Guinová, Ursula K.	88
Banks, Iain	64	Leigh Fermor, Patrick	141
Barnhillová, Kelly	104	Levi, Giovanni	133
Bažantová, Kateřina	103	Ležák, Zdeněk	92
Behringer, Wolfgang	132	Límanová, Eva	53
Benjaminová, Chloe	20	Loureiro, Manel	82
Berlinová, Lucia	63	Luce, Edward	123
Boulle, Pierre	68	Mann, Klaus	67
Brautigan, Richard	49	Martin, George R. R.	80, 81
Cáceres, Raúl	101	Mayle, Peter	44, 45
Caimbeul, Tormod	35	Mcgregor, Jon	75
Coelho, Paulo	6, 7	Menschik, Tomáš	111
Coryn, Laetitia	94	Mličková Jelínková, Michaela	55
Czendlik, Zbigniew	57	Moebius	100
Čtvrtník, Mikuláš	137	Moore Alan	98
Dozois, Gardner	87	Morreres, Josep M.	70
Dubec, Alois	111	Murrer, Ewald	59
Eco, Umberto	10, 11	Natt och Dag, Niklas	21
Eislerová, Riane	114	Novák, Jan	93
Faber, Michel	23	O'Neill, Kevin	98
Ferguson, Niall	120	Obamová, Michelle	5
Fitzpatricková, Sheila	135	Orosius, Paulus	131
Fukuyama, Francis	119	Orwell, George	46, 47
Furet, François	136	Patchetová, Ann	37
Gal, Jean-Claude	99	Patschovsky, Alexander	134
Gallandová, Nicole	86	Penrose, Roger	117
Ginsberg, Allen	61	Perry, Thomas	77
Gjuričová, Adéla	128	Perryová, Sarah	22
Goux, Pierre-Denis	96	Peru, Olivier	96
Green, Layton	72	Pullman, Philip	106
Guay-Poliquin, Christian	41	Rákosník, Jakub	138
Guenassia, Jean-Michel	26	Renčín, Pavel	16, 17
Gwynne, S. C.	112	Riddle, A. G.	79
Hakl, Emil	56	Romerová, R. M.	107
Hawking, Stephen	117	Róna, Jaroslav	58, 126
Heaney, Seamus	60	Rovelli, Carlo	118
Hearne, Kevin	91	Semotamová, Tereza	50
Heikkinen, Mikko-Pekka	43	Schulze Wessel, Martin	128
Heinlein, Robert A.	90	Schweblin, Samanta	39
Hill, Nathan	24	Simmons, Dan	89
Holdstock, Robert	83	Slimani, Leïla	94
Holman	92	Spurný, Matěj	138
Horácková, Alice	52	Stach, Reiner	18, 19
Horáková, Pavla	51, 108, 110	Stephenson, Neal	86
Hornak, Francesca	29	Szántó, Jakub	12, 13
Hornáková-Civade, Lenka	32, 33	Šafránková, Daniela	54
Hosseini, Khaled	8, 9	Šorel, Václav	14, 15
Howard, Robert E.	97	Štaif, Jiří	138
Illík, Josef	125	Tegmark, Max	121
Ishiguro, Kazuo	62	Thomas, Rhys	40
Iwańczak, Wojciech	139	Tidhar, Lavie	105
Jaromír 99	93	Tuti, Ilaria	73
Jodorowsky, Alejandro	99, 100	Van Lysebeth, André	115
Kakalios, James	116	Vann, David	65
Kamen, Jiří	110	Vanoli, Alessandro	130
Karika, Jozef	69	Vargas Llosa, Mario	27
Kawakamiová, Hiromi	31	Vargas, Fred	74
Keen, Andrew	124	Ventrella, Rosa	78
Kehlmann, Daniel	28	Walliams, David	102
Kerouac, Jack	48	Wessel, Martin Schulze	128
Kettu, Katja	95	Zahradníček, Tomáš	129